

ฉันทูญวทกัษณ

๒.3-2

คู้มือดคู้

จันเฮวชน

นท=ขัณนุติ 10 นท=นท

ล่ำหค้บคณฮค้ขค้ขค้ข

พระบัญญัติ 10 ประการ สำหรับคนยุคปัจจุบัน

>>สารบัญ<<

คำนำ

แนะนำการใช้บทเรียน

เสริมสร้างการเงื่อนไขเกิดผล

บทที่ 1	พระเจ้าทรงเป็นที่หนึ่ง	9
บทที่ 2	วันสะบาโตคือ...	14
บทที่ 3	คำสัตย์และคำสัญญา	19
บทที่ 4	เจ้าอย่า...	24
บทที่ 5	จงพอใจ	29
บทที่ 6	พระเจ้ามิใช่เป็นพระเจ้า	34
บทที่ 7	พระเจ้ามิใช่เป็นความสว่าง	39
บทที่ 8	พระเจ้ามิใช่เป็นอาวุธ	43
บทที่ 9	พระเจ้ามิใช่เป็นกล้อวส่องทางไกล	48
บทที่ 10	พระเจ้าลักษณะของพระเจ้า	53
บทที่ 11	พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง	58
บทที่ 12	พระเจ้าฮิวใหญ่	63
บทที่ 13	พระเจ้าบิดาผู้สถิตในสวรรค์	68

คำนำ

ในยุคซึ่งเป็นก้าวแรกที่เข้าสู่สหัสวรรษใหม่นี้ ความเจริญก้าวหน้าของโลกในด้านต่างๆมีมากมาย เป็นยุคที่มีความสะดวกสบาย คนส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตเน้นหนักเพื่อความสำเร็จทางด้านวัตถุ แต่จิตใจกลับไม่เคยอิ่มเอมเห็นแก่ตัว แข่งแย้งแข่งขันกันอย่างรุนแรง ไร้ศีลธรรม มุทะลุ หัวสูง ฟุ้งเฟ้อทำตามใจตนเอง ติดตามค่านิยมที่เสื่อมทราม ฯลฯ

นี่คือความจริงของสภาพสังคมในปัจจุบัน ถามว่าเราจะดำรงชีวิตให้รอดได้อย่างไร นี่เป็นคำถามสะทอนใจเราทั้งหลาย เพราะปัญหาเหล่านี้ไม่ได้จำกัดวงอยู่เฉพาะสังคมข้างนอกเท่านั้น แต่มันกำลังแทรกซึมเข้ามาในคริสตจักร เป็นเหตุให้เยาวชนและอีกหลายคนที่ยึดรากฐานชีวิตที่มั่นคงไม่มีจุดยืนที่ถูกต้อง อ่อนไหวไปตามกระแสความนิยมของโลก และหลงทาง

ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องพูดความจริง ด้วยความกล้าหาญ พระคำของพระเจ้าทรงฤทธิ์เดชสามารถช่วยผู้เชื่อและประพฤติตามให้รอดจากความชั่วได้ เราต้องช่วยเขาให้เข้าใจชีวิตที่บริสุทธิ์ เพื่อจะได้ดำรงชีวิตที่ปราศจากมลทินท่ามกลางคนบาปผู้ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และเอาแต่ใจตนเอง

บทเรียน 5 บทแรกมีเป้าหมายที่จะช่วยเยาวชนให้ดำรงอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า โดยแนะนำหนทางปฏิบัติที่จะทำให้เรารู้กับอิทธิพลของโลกได้ การเชื่อฟังพระเจ้าเป็นทางเดียวที่จะให้เราใช้ชีวิตอันเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้

พระคัมภีร์...หนังสือสำหรับทุกคน...

หนังสือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกคือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระคำของพระเจ้า พระคัมภีร์เป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนของพระองค์ ผู้เขียนสดุดีเขียนไว้หลายร้อยปีมาแล้วว่า **“พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่บรรดาของข้าพระองค์”** (สดุดี 119:105) ในโลกที่มีคนบาปไปด้วยบาปนี้ พระเจ้าได้ฉายแสงพระคำผ่านชีวิตคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้า

ในบทเรียนได้เน้นความสำคัญของการอ่านและการศึกษาพระคำของพระเจ้า ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ถึงการฟื้นฟูจิตใจให้สดชื่นจากการเข้าเฝ้าพระเจ้าและจากการอ่านพระคำของพระองค์

พระเจ้า

หากเราจะอธิบายคำว่า “พระเจ้า” ควรจะต้องใช้คำว่า “รัก” เพราะพระเจ้าคือความรักแท้ทรงเป็นแก่นแห่งความรัก พระองค์ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลกแห่งความบาปนี้ก็เพราะความรักที่มีต่อเราทั้งหลาย (ยอห์น 3:16)

บทที่ 6 – 10 ผู้เรียนจะได้ซาบซึ้งในพระคุณของพระเจ้า ในฐานะที่ทรงเป็นพระผู้สร้าง พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ และเขาจะได้เรียนรู้ถึงพระลักษณะของพระเจ้าตามที่บอกไว้ ในพระคัมภีร์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระวิญญูญาณ ทรงบริสุทธิ์ และทรงดำรงนิรันดร์ พระองค์ทรงเพียบพร้อม และฤทธิ์เดชทั้งสิ้นเป็นของพระองค์ ทรงสัตย์จริง และทรงอยู่ทุกหนแห่ง

เมื่อได้เรียนรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเช่นนี้ จะทำให้เรามั่นใจในพระองค์มากขึ้น พระองค์ทรงรักเราอย่างไม่มีเงื่อนไข และทรงควบคุมสถานการณ์ทุกอย่าง ทำให้เรามีความรู้สึกมั่นคง

แนะนำการใช้บทเรียน

ครูวิชาหลายคนสารภาพว่า “ฉันต้องการความช่วยเหลือจริงๆ” คำกล่าวนี้มีได้แสดงว่าครูไว้ซึ่งความสามารถ แต่เป็นความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะทำงานให้เกิดผลมากที่สุด เราอยู่ได้แล้วว่า งานใดๆจะประสบความสำเร็จได้ ก็จะต้องมีการจัดการที่ดี รวมทั้งมีเครื่องมือที่ดีด้วย หลักสูตรธัญญาทิพย์สำหรับเยาวชนช่วยทำให้ครูได้วางแผนการสอนอย่างมีระบบ และช่วยแนะนำเพื่อให้ครูได้สอนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. การวางแผนการสอน ให้คำแนะนำถึงเป้าหมายของบทเรียน ข้อพระคัมภีร์ที่ควรอ่าน ข้อควรจำ และ อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ในแต่ละครั้ง

2. เริ่มต้นบทเรียน เป็นบทนำไปสู่เนื้อหาของบทเรียน การเริ่มต้นบทเรียนอย่างน่าสนใจจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนยิ่งขึ้น

3. ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์ เป็นการอธิบายข้อพระคัมภีร์ที่เป็นพื้นฐานของบทเรียน การอธิบายเช่นนี้จะช่วยให้ครูได้ใช้เป็นความรู้พื้นฐานเพื่ออธิบายข้อพระคำสำหรับผู้เรียน

ครูจะได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งคำถามซึ่งควรใช้ขณะสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เสนอความคิดเห็น อีกทั้งกิจกรรมต่างๆที่มีอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมจะช่วยเสริมความรู้ของผู้เรียนทั้งยังเพิ่มการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอีกด้วย

4. ดำเนินชีวิตในความจริง เป็นตอนสุดท้ายที่ช่วยประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้มา ช่วยให้ผู้เรียนได้มุ่งความคิดไปยังหลักการต่างๆที่ผ่านมา และนำไปให้เราตอบสนองต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใหม่ได้รับเชื่อด้วย

บทเรียนแต่ละบทมีวัสดุอุปกรณ์มากเกินกว่าจะสามารถใช้จนหมดในชั่วโมงเดียว ดังนั้นหลังจากเตรียมบทเรียนและพิจารณาถึงความจำเป็นในชั้นเรียนแล้ว ครูจึงควรเลือกสื่อการสอนที่จะสนองความต้องการเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนในชั้นอย่างเหมาะสมที่สุด เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มีไว้เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการสอนมากกว่าจะเป็นการบังคับใช้

เสริมสร้างการเรียนรู้ให้เกิดผล

ครูหลายท่านไม่ทราบเลยว่า อิทธิพลที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีที่สุดคืออะไร หลักสูตรอะไร หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในชั้นเรียน? วิธีการสอนแบบใหม่? สิ่งเหล่านี้สำคัญ แต่ไม่ได้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

ถ้าอย่างนั้นสิ่งนั้นคืออะไร? คำตอบคือ “ตัวของครูเอง” นักวิชาการผู้หนึ่งชื่อ ไลน์ลี เอดจ์ กล่าวว่า...สิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดซึ่งช่วยเสริมการเรียนรู้ คือ ชีวิตและบุคลิกภาพของครู หมายถึง ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูกับผู้เรียน และทัศนคติที่ผู้เรียนมีต่อครูผู้สอน การที่ครูมีความสัมพันธ์อันดีเป็นส่วนตัวกับผู้เรียนมีอิทธิพลต่อชีวิตและการเรียนรู้มากกว่าความสัมพันธ์โดยตำแหน่งแบบครูกับนักเรียน

พื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้

1. การรับความรู้
2. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
3. การเปลี่ยนการกระทำ

การรับความรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลใหม่ๆด้วยความเข้าใจ **ทัศนคติ** คือ การที่ผู้เรียนได้เปลี่ยนแนวคิดที่เขามองโลก และชีวิตตามความรู้ใหม่ที่เขาได้รับมา **การเปลี่ยนการกระทำ** เป็นเป้าหมายของคริสเตียนศึกษา นั่นคือ ผู้เรียนได้ตัดสินใจด้วยตัวเองว่าจะดำเนินชีวิตแบบใหม่ซึ่งเป็นชีวิตตามน้ำพระทัยพระเจ้าตามที่เขาได้เรียนรู้และเข้าใจ

ขบวนการเรียนรู้เช่นนี้ บทบาทของครูต้องเปลี่ยนไป ในขั้นแรกความรู้ของครูเป็นสิ่งสำคัญมาก การแบ่งปันข้อมูลความรู้นี้เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการนี้ แต่เมื่อถึงขั้นเปลี่ยนแปลงทัศนคติและแนวทางนั้น ชีวิตของครูเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก วิธีการดำเนินชีวิตของครูสำคัญกว่าความรู้ที่ครูมีอยู่ เพราะชีวิตครูจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอนและเราจะเห็นชัดเจนว่าวิถีชีวิตจะมีอิทธิพลต่อผู้เรียนมากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนดีเพียงไร

ผู้เรียนจะเรียนดีขึ้นเมื่อตระหนักว่า ครูเป็นห่วงเขาจริงๆ บางครั้งเราคิดว่าตัวเราไม่สำคัญต่อเขาเท่าไร นี่เป็นการประเมินค่าต่ำกว่าความเป็นจริง ครูหลายคนคิดว่า “ฉันเป็นครูไม่ดีพอ เพราะรู้พระคัมภีร์น้อย หรือไม่รู้หลักการสอน” แต่สำหรับเขาแล้ว เขาสนใจว่าครูเป็นห่วงเขามากเพียงไรต่างหาก เมื่อเรารู้แล้วว่าความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูกับผู้เรียนสำคัญอย่างไร ให้เรามาพิจารณาวิธีที่จะทำให้ความสัมพันธ์นั้นดีขึ้น

คุณครูทราบไหมว่าเขาวงกตมีลักษณะอย่างไร? วิทยุนี้เป็นวิทยุแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกาย อารมณ์ ความคิด สังคม จริยธรรม และจิตวิญญาณ ยิ่งครูเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเท่าไร ก็จะเป็นผลดีต่อความสัมพันธ์มากเท่านั้น ครูควรอ่านบทความเกี่ยวกับวัยรุ่นให้มากขึ้นเพื่อจะมีความเข้าใจพวกเขาได้ดีขึ้น เวลาและทรัพย์สินที่ต้องเสียไปในการค้นคว้าจะกลับคืนมาเป็นความเข้าใจอันดีที่ครูมีต่อผู้เรียน และทำให้การสนทนา คือ ความเข้าใจกันนั้นเกิดผล

ครูรู้จักผู้เรียนแต่ละคนเป็นส่วนตัวมากน้อยเพียงไร? ลองกรอกรายการต่อไปนี้โดยคิดถึงผู้เรียนคนหนึ่ง
ลงไปในช่วงว่างให้ถูกต้อง

นักเรียนชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....
เขาสนใจสิ่งใดมาก.....งานอดิเรกคือ.....
เขามีความรู้สึกอย่างไรต่อครอบครัว.....
พ่อแม่รู้สึกอย่างไรกับการมาคริสตจักร.....
ครอบครัวอบอุ่นหรือพ่อแม่แยกทางกัน.....เขาทำ.....ได้ดีที่สุด
เขาได้รับความรอดแล้วหรือยัง?.....เพื่อสนิทของเขาคือ.....
เป็นผู้นำหรือผู้ตาม.....เพื่อนชอบเขาหรือไม่?.....
สิ่งที่เขาแตกต่างจากเพื่อนในชั้นเรียนมากที่สุดคือ.....
ครูคิดว่าเขามีความรู้สึกต่อตนเองดังนี้.....

ครูตอบได้หมดทุกข้อไหม? บางทีแบบฟอร์มข้างบนจะช่วยให้ครูได้รู้ว่าเรารู้เกี่ยวกับเขาเพียงไร การมี
แฟ้มประวัติของนักเรียนเป็นสิ่งดีที่จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเขา

ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูกับผู้เรียนนั้นจะดีขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันนอกชั้นเรียน มิได้หมายความว่า
เฉพาะถึงการส่งจดหมายหรือโทรศัพท์ถึงกัน เมื่อเขาป่วย หรือขาดเรียนเท่านั้น แต่ครูควรเยี่ยมเขาที่บ้าน ไม่
จำเป็นต้องไปทุกวันแต่ไปบ้างเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าครูเป็นห่วงเขา

หากเขาเป็นนักกีฬาที่ควรไปดูเขาแข่งบ้าง หากเขาทำงานพิเศษเวลาเย็นก็แวะไปทักทายเขา อย่าลืมส่งบัตร
อวยพรวันเกิดให้พวกเขา เมื่อเขาได้รับรางวัลคะแนนดีก็ร่วมยินดีกับพวกเขา ขณะเดียวกันเมื่อเขามีปัญหาทางการ
เรียนควรมีโอกาสช่วยเหลือ หากครูมีความตั้งใจจริงที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีด้วย การแสดงความห่วงใยความ
รัก ผู้เรียนก็จะตอบสนองความตั้งใจอันดีของครูอย่างแน่นอน

ครูเปรียบเสมือนศิษยาภิบาลหรือผู้เลี้ยง ความรับผิดชอบของครูที่จะมีต่อผู้เรียนนั้นเหมือนกันกับความ
รับผิดชอบของศิษยาภิบาลที่มีต่อสมาชิก ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความรัก ความห่วงใย และเอาใจใส่จากครูเช่นกัน
ที่จริงครูเกือบจะเป็นผู้ใหญ่ในคริสตจักรคนเดียวที่จะเข้าถึงเขาได้ดีที่สุด เพราะครูจะมีความสัมพันธ์ที่ดีและ
ใกล้ชิดกับผู้เรียนดีกว่าศิษยาภิบาลหรือบางครั้งก็ดีกว่าพ่อแม่ของเด็ก ดังนั้น โปรดระลึกอยู่เสมอว่า ความสัมพันธ์
ระหว่างครูกับเยาวชนที่สนิทสนมจะเป็นผลดีต่อการสอนของครูยิ่งกว่าสิ่งใดๆ

ประวัติย่อของนักเรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....

ที่อยู่.....โทร.....

เกิดเมื่อ.....พี่น้อง.....คน

ชื่อ.....

ความสัมพันธ์ที่มีต่อคริสตจักร

1. นมัสการ ประจำ นานๆครั้ง
2. รับเชื่อเมื่อ.....
3. รับบัพติศมา ยัง แล้ว เมื่อ.....
4. กิจกรรมที่มีส่วนในคริสตจักร.....
5. บิดา เป็นคริสเตียน ไม่เป็นคริสเตียน
มารดา เป็นคริสเตียน ไม่เป็นคริสเตียน
6. ความเห็นของพ่อแม่ต่อคริสตจักร.....

กิจกรรมนอกคริสตจักร

1. อยู่ที่โรงเรียน.....ชั้น.....
2. หน้าที่หรือกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน.....
3. ได้รางวัลในการเรียนหรือในกิจกรรมใดบ้างหรือไม่.....
ถ้าได้เป็นรางวัลอะไร.....
4. เขาคิดว่าในอนาคตจะทำงาน.....
5. อะไรที่เขาเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญในเวลานี้.....
6. หากไม่ได้เรียนจะทำอะไร.....

บทที่ 1 พระเจ้าทรงเป็นที่หนึ่ง

เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่า พระเจ้าจะต้องเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเขา และเพื่อให้เขาดำรงตัวเอง และตัดสินใจถวายตัวอย่างเต็มที่

ข้อพระคัมภีร์ : อพยพ 20:3-7 มาระโก 12:28-34

ข้อควรจำ : จงรักพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน (มาระโก 12:30)

อุปกรณ์การสอน : กระดาน ปากกาเมจิก รูปภาพ แบบสำรวจ แบบฝึกหัดบทที่ 1 พระคัมภีร์

เรวัตน์บทเรียน

คำถาม...เราใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำอะไรบ้าง? (ให้โอกาสทุกคนได้ตอบ)

(ตัดภาพคนที่มียี่ห้อเสียงจากหนังสือพิมพ์) สมมติว่าชื่อนายวิชัย ให้เราค้นหาว่า นายวิชัยมีอะไรสำคัญที่สุด และเขาเห็นอะไรสำคัญที่สุดในชีวิตของเขา

คำถาม...1) เราจะรู้ได้ว่าเขาเห็นว่าสิ่งใดสำคัญจากอะไร? (ให้เสนอความคิดเห็นและเขียนบนกระดาน)

2) ชายผู้นี้เรียงลำดับความสำคัญในชีวิตของเขาอย่างไร?

วิธีการดำเนินชีวิตและการใช้เวลาของเขาแสดงให้เห็นว่า การกระทำนั้นดังกว่าคำพูด เขาอาจกล่าวว่าเขาเชื่อในสิ่งหนึ่ง แต่การกระทำของเขาอาจไม่เป็นเช่นนั้น

วันนี้เราจะได้เรียนรู้ว่า เราควรให้สิ่งใดเป็นสำคัญที่สุดในชีวิต

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้ามาเป็นที่หนึ่ง

(อพยพ 20:3-4)

ชนชาติอิสราเอลเพิ่งจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ และกำลังก้าวไปสู่ชีวิตใหม่ในดินแดนแห่งพระสัญญา เมื่อพวกเขาไปใกล้ภูเขาซีนายนั้น พระเจ้าทรงเรียกให้โมเสสขึ้นไปยังภูเขาเพื่อจะประทานพระบัญญัติ 10 ประการ ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิต

อภิปราย

เขียน 3 ประโยคต่อไปนี้ลงบนกระดาน

- 1) มนุษย์ดำรงชีวิตโดยไม่มีพระเจ้า
- 2) มนุษย์สามารถสร้างกฎและความเชื่อของตนขึ้นมาและมีความสุขกับความเชื่อนั้น
- 3) บัญญัติ 10 ประการไม่จำเป็นสำหรับเราแล้ว เพราะพระเยซูทรงตายเพื่อเรา

ให้ออกความเห็นว่าคุณคิดว่าข้อความดังกล่าวผิดหรือถูก และให้เหตุผลสำหรับความคิดเห็นของเขา

พระบัญญัติข้อแรกอยู่ในอพยพ 20:3 (อ่านพร้อมกัน)

คำถาม...เหตุใดข้อนี้จึงมาเป็นข้อแรก?

พระเจ้าทรงสร้างโลกและมนุษย์ มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นให้รักและปรนนิบัติพระเจ้า ถ้าไม่มีพระเจ้าแล้วชีวิตของมนุษย์จะไม่สมบูรณ์ แต่ถ้ามนุษย์รักพระเจ้านั้นจะทำตามพระบัญญัติข้ออื่นๆได้โดยไม่ลำบาก

ชนชาติอิสราเอลก็เป็นคนธรรมดาเหมือนกับเรา พวกเขา ก็อยากเป็นที่ยอมรับ ไม่อยากให้ใครๆคิดว่าเขาเป็นชนชาติที่แปลกประหลาด เมื่อพวกเขาเดินทางออกจากอียิปต์เท่ากับเขาออกจากกลุ่มคนที่นมัสการพระเทียมเท็จ แต่หลังจากนั้นไม่นาน พวกเขา ก็ปรารถนาจะเป็นเหมือนชนชาติอื่นๆซึ่งกราบไหว้รูปเคารพที่มองเห็นได้

พระเจ้าทรงทราบความคิดของเขา และทรงทราบด้วยว่า ชาตานั้นจะทำลายสามัคคีธรรมระหว่างพวกเขา กับพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงให้บัญญัติข้อที่ 2 ที่ว่า...

“เจ้าอย่าทำรูปเคารพสำหรับตนเป็นรูปสิ่งใดซึ่งมีอยู่ใต้ฟ้าเบื้องบนหรือบนแผ่นดินเบื้องล่างหรือในน้ำใต้แผ่นดิน” (อพยพ 20:4)

ธรรมบัญญัติทั้งสองนี้ชี้ให้เห็นว่า อิสราเอลจะต้องให้พระเจ้าเป็นผู้มาอันดับแรกในชีวิตของเขา ทุกสิ่งที่เขาคิดหรือกระทำจะต้องเป็นผลมาจากความรักที่มีต่อพระเจ้า ถ้าเขาไม่ให้ความสำคัญแก่การนมัสการพระเจ้าแล้ว เขาจะกลายเป็นเหมือนชนต่างชาติที่อยู่รอบข้างเขา

พระเทียมเท็จมิได้หมายถึงเพียงแต่รูปเคารพเท่านั้น แต่พระเทียมเท็จหมายถึงวัตถุหรือคนใดๆก็ตามซึ่งถูกยกขึ้นให้มีคุณค่าสูงสุดในชีวิตของเรา เช่น เพื่อน แฟน หนังสือ เงิน นิยาย การ์ตูน ของเล่น โทรศัพท์ เพลง คนตรี ภาพยนตร์ กีฬา หรือกระทั่งตัวเอง... เป็นต้น ทั้งชนชาติอิสราเอลและเราจะต้องระมัดระวังเพื่อเราจะเทิดทูนพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด

2. อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติสิ่งใด

(อพยพ 20:5)

คำถาม...ทำไมคนจึงกราบไหว้รูปเคารพ? (ให้แสดงความคิดเห็น)

การก้มกราบ หมายถึง การกระทำแทนคำพูดว่า “ข้าพเจ้ายอมจำนนต่อท่าน ข้าพเจ้ายกย่องคารวะท่าน ข้าพเจ้าแพ้ท่าน”

พระเจ้าตรัสว่า มนุษย์ไม่ต้องก้มกราบหรือปรนนิบัติพระเทียมเท็จในรูปแบบใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่เราจะเคารพยำเกรง พระองค์คือพระเจ้าเที่ยงแท้ ผู้ที่สมควรสรรเสริญและรับการนมัสการจากเรา

มนุษย์กราบนมัสการพระเทียมเท็จหลายรูปแบบ ศาสนาปลอมกำลังแพร่ขยายออกไปทั่วโลกมากขึ้น บางศาสนาก็ประกาศตัวอย่างโจ่งแจ้ง มีวิหาร และรูปเคารพใหญ่โต แต่ก็ยังมีศาสนาที่ไม่มีรูปเคารพให้เห็นชัดเจน ซึ่งเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้นกว่าแบบแรกเสียอีก เนื่องจากพวกนี้อ้างว่า การสำรวมจิตเป็นเพียงการผ่อนคลาย ความจริงแล้วสิ่งเหล่านี้คือลัทธิ บ้างก็ใช้วิธีการล้างสมองเพื่อทำลายความสามารถในการคิดและใช้ปัญญา ดังนั้น คริสเตียน

ต้องระมัดระวังที่จะต้องพิสูจน์ทุกอย่างโดยใช้พระคัมภีร์เป็นหลักเพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งใดมาจากพระเจ้าสิ่งใดมาจากมาร

ระดมความคิด

ให้ผู้เรียนออกความคิดเห็นว่า มีสิ่งใดที่จะกลายเป็นพระเทียมเท็จในชีวิตเราได้บ้าง จากนั้นให้คุยกันว่า สิ่งเหล่านั้นอาจกลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับชีวิตเราได้อย่างไร

หากเราขอมงานต่อสิ่งใดหรือบุคคลใด และให้ความเคารพนับถือสิ่งอื่นๆ ทั้งหมด สิ่งนั้นแหละคือพระเทียมเท็จ

คำถาม...การขอมงานต่อวัตถุสิ่งของหรือต่อคนนั้นหมายความว่าอย่างไร?

การขอมงาน หมายถึง การขอมแพ้ต่อสิทธิอำนาจหรือความปรารถนาของผู้อื่น ถ้าพระเทียมเท็จคืองานที่เราทำความมั่นคง หรือการมีชื่อเสียง แล้วเราก็จะกระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น

คำถาม...ที่กล่าวว่า “เราควรใช้เวลา ชีวิต ความคิดของเราในการปรนนิบัติพระเจ้านั้น สำหรับเราแล้ว เราจะทำได้อย่างไร? (ให้เขารู้ว่าในการเรียน การทำงานนั้น ถ้าเขาทำดีที่สุดเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแล้ว นั่นก็เป็นการปรนนิบัติพระองค์

พระเจ้าตรัสอีกด้วยว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้หวงแหน พระองค์จะไม่ยอมอยู่เป็นรองในชีวิตของเรา พระองค์จะต้องเป็นหนึ่งมีละนั้นพระองค์ก็ไม่อาจเป็นพระเจ้าที่แท้จริงของเราได้

3. จงรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ

(อพยพ 20:7 มาระโก 12:28:34)

ความรักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า พระองค์ไม่ต้องการให้บุตรของพระองค์ปรนนิบัติพระองค์ เพราะความกลัว หรือทำเป็นกิจวัตรประจำวัน การปรนนิบัติพระเจ้า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนคนหนึ่งอย่างสิ้นเชิง ความคิด ทำที่ ความประพฤติต้องมาจากความรักที่เขามีต่อพระเจ้า และมีพระองค์เป็นศูนย์กลางของชีวิตมิใช่ตัวเองอีกต่อไป

มีธรรมจารย์คนหนึ่งซึ่งเป็นพวกฟาริสีตั้งใจจะจับผิดพระองค์ เพื่อให้พระองค์ได้อับอายต่อหน้าประชาชน พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าได้ให้กฎธรรมบัญญัติ ดังนั้นเขาจึงถามพระองค์ว่า “ในธรรมบัญญัตินั้นข้อใดสำคัญที่สุด” พระเยซูทรงตอบและบอกเขาถึงพระบัญญัติที่สำคัญที่สุด...(ท่องข้อท่องจำของบทนี้) และพระบัญญัติข้อที่สอง คือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” และยังคงกล่าวอีกว่า “ธรรมบัญญัติอื่นที่ใหญ่กว่าธรรมบัญญัติทั้งสองนี้ไม่มี”

คำถาม...พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร?

หมายความว่า ความรักต่อพระเจ้าเป็นพระบัญญัติข้อแรกเป็นข้อที่สำคัญที่สุด ถ้าเรารักพระเจ้าเราจะเชื่อฟัง พระองค์แล้วเราก็จะเชื่อฟังพระบัญญัติข้ออื่นๆ ได้โดยง่าย เพราะเราเชื่อฟังเนื่องจากความรักที่มีต่อพระองค์

ถ้าเรารักพระเจ้าจริงๆ เราจะไม่มีการอื่นนอกเหนือจากพระองค์ เราจะต้องไม่ก้มกราบนมัสการรูปเคารพ แต่เราจะเทิดทูนพระนามพระองค์ (อ่าน อพยพ 20:7)

คำถาม... เราคิดว่าพระเจ้ารู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับฟังมนุษย์สาบานโดยอ้างพระนามของพระองค์?

พระเจ้าทรงเสียดายพระทัยที่ได้ยินมนุษย์กล่าวพระนามอย่างไม่สมควร การออกพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควรนั้นยังรวมถึงการอุทานพระนามพระเจ้า หรือการสรรเสริญด้วยปากแต่เพียงอย่างเดียว เราจะต้องไม่เอาพระนามของเจ้ามากล่าวพล่อยๆ โดยไม่มีความเคารพยำเกรง (อ่าน มัทธิว 6:9)

ดำเนินชีวิตในความจริง

พระบัญญัติข้อที่ 1 และ 2 มักถูกยกมาอ้างอย่างง่าย ๆ แต่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคนได้ทั้งชีวิต ตั้งแต่เมื่อคนหนึ่งยอมรับพระคริสต์และให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของเขา ทุกสิ่งที่เขากระทำก็ล้วนแต่มีผลสืบเนื่องทั้งสิ้น

บางครั้งคริสเตียนเองก็ต้องตรวจสอบวิถีชีวิตของตน เพื่อให้มั่นใจว่าเราขย่องพระองค์ เป็นที่หนึ่งจริงๆ หรือไม่ เราจะต้องหยุดและถามตนเองว่า “ฉันทำทุกอย่างเพราะรักพระเจ้าหรือเปล่า?” “ฉันกำลังใช้เวลาไปกับพระเจ้ามากเพียงพอหรือไม่?” “ฉันไม่มีเวลาไปโบสถ์ ฝึกเดี่ยว หรือเป็นพยานไหม?”

สำรวจชีวิตของเราวันนี้ว่า เวลาส่วนใหญ่ของเรานั้นถูกใช้ทำอะไร? มีอะไรบ้างในชีวิตของเรานี้ที่มีความสำคัญมากกว่าพระเจ้า? เช่น กิจกรรมหรือความปรารถนาที่เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ซึ่งได้กลายเป็นรูปเคารพที่ครอบงำชีวิต แต่ถ้าไม่จัดการกับมัน โดยเร็วแล้ว ในที่สุดมันจะทำลายชีวิตของเราอย่างสิ้นเชิง

กิจกรรม

ครูเขียนหรือพิมพ์ไว้ล่วงหน้า จากนั้นแจกให้ผู้เรียนคนละแผ่น เพื่อให้เขาตรวจสอบเช็คตัวเอง

เราใช้เวลาในการ...	หยุดทำ	ทำน้อยลง	ทำดีแล้ว	ทำมากขึ้น	ควรตั้งต้นทำ
เล่นดนตรี					
ดูแลต้นไม้					
คุยโทรศัพท์					
เล่นเกม					
อ่านพระคัมภีร์					
อธิษฐาน					
เข้ากลุ่มอนุชน					
ร่วมกลุ่มเซลล์					
เป็นพยาน					

***ครูสามารถเพิ่มเติมมากกว่านี้ได้

พระเจ้าให้โอกาสทุกคนที่จะเลือกตัดสินใจ เราอาจเลือกที่จะใช้เวลาคิด และกระทำสิ่งต่างๆอย่างที่ปรารถนา เราจะรักพระเจ้าสิ้นสุดใจหรือรักพระองค์ให้น้อยที่สุด? เราจะต้องจำว่า เราจะได้รับผลจากการตัดสินใจของเรา

จงยอมให้พระเจ้าอยู่เป็นอันดับแรกในชีวิต โดยการยอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์จะยกโทษความบาปทุกอย่างของเรา และทำให้เราเป็นบุตรของพระองค์

บทที่ 2 วันสะบาโต...???

เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของวันสะบาโต ซึ่งเป็นวันนมัสการสำหรับคริสเตียน ให้เขาเริ่มเข้ามามีส่วนในคริสตจักร และเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 2:2-3 อพยพ 20:8-11 มัทธิว 18:19-20 ฮีบรู 10:25

ข้อควรจำ : พระเจ้าทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์ (อพยพ 20:11)

อุปกรณ์การสอน : ก้อนอิฐ ผ้าปิดตา ไม้บรรทัด ปากกาเมจิก กระดาษ แบบฝึกหัดบทที่ 2 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาทีมใดทีมหนึ่งได้รับชัยชนะ?

การแข่งขันกีฬาเป็นผลของการใช้เวลาฝึกหัดและเตรียมตัวเป็นเวลานาน ก่อนที่จะมีการกำหนดการแข่งขันนั้น จะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ คือ สมาชิกในทีมจะต้องเรียนรู้จักและเริ่มต้นพัฒนาทักษะของคนก่อนที่ตนเองจะได้รับการฝึกหัดให้แข็งแกร่งและจุดเด่นจะได้รับการเสริมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ชัยชนะได้มาจากการเพียรพยายามและความร่วมมือกันในระหว่างสมาชิกในทีมจากการฝึกหัดลงมือปฏิบัติและจากความสามัคคี

นำอิฐมา 3-4 ก้อนแล้ววางบนโต๊ะเอาผ้าผูกตาผู้เรียนคนหนึ่ง ให้เขาพยายามต่ออิฐด้วยตนเอง โดยห้ามแตะต้องก้อนอิฐที่วางอยู่เป็นก้อนแรก จากนั้นจึงให้เพื่อนคนหนึ่งช่วยแนะนำว่าเขาควรวางตรงไหน เขาจะต้องทำตามคำแนะนำของเพื่อนโดยการทำเช่นนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม

ทีมนักกีฬาต้องฝึกซ้อมกันสัปดาห์ละหลายครั้ง สมาชิกทุกคนต้องมาฝึกซ้อมนั้นจะไม่อาจอยู่ในทีมได้อีกต่อไป ขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นเป็นโอกาสที่เขาจะได้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีม สมาชิกที่มีปัญหาจะได้รับการหนุนใจและคำแนะนำจากโค้ชและผู้ร่วมทีม

เราเคยคิดบ้างไหมว่า วันอาทิตย์และการประชุมนมัสการก็เป็นการฝึกคริสเตียนเช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงเห็นความสำคัญของสิ่งนี้ และสั่งให้อิสราเอลเตรียมตัวเพื่อวันสะบาโต

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. พระบัญญัติสำหรับคนอิสราเอล

(ปฐมกาล 2:2-3 อพยพ 20:8-11)

เราทุกคนรู้สึกถึงความสำคัญของการหยุดพักและการพักผ่อน เราไม่สามารถทำงานต่อไปนานๆ โดยไม่มีการหยุดพักเลย การพักนั้นก็สิ่งทีพระเจ้าทรงดำริไว้ พระองค์ตั้งแบบอย่างของการพักผ่อนเกือบจะก่อนเวลาที่

โลกเริ่มต้นด้วยซ้ำไป พระองค์ทรงสร้างโลกและทุกอย่างภายในโลกเสร็จใน 6 วัน แล้วพระองค์ก็ทรงพัก (อ่านปฐมกาล 2:2-3)

เมื่อพระเจ้านำอิสราเอลออกจากอียิปต์พระองค์ก็สั่งให้หยุดพักจากงานในวันที่เจ็ดของสัปดาห์ที่เรียกว่า “วันสะบาโต” รากศัพท์ของคำนี้แปลว่า “เว้น เลิก หรือพัก” การรักษาสะบาโต หมายถึง หยุดงานที่ทำเป็นปกติ วิทยาลัยทุกชนิด แม้กระทั่งอาหารก็ต้องเตรียมไว้ให้เรียบร้อยก่อนวันสะบาโต

สัมภาษณ์

เลือกผู้เรียน 3 คนและอ่านอพยพ 16:14-30 ให้คนหนึ่งแสดงเป็นคนอิสราเอลที่เชื่อฟัง อีกคนแสดงเป็นคนที่ไม่เชื่อฟังซึ่งออกไปเก็บมานาในวันสะบาโต คนที่สามเป็นผู้สัมภาษณ์ถามถึงความรู้สึกและประสบการณ์ในการเก็บมานา

เมื่อพระเจ้าเตรียมมานาให้ชนชาติอิสราเอลนั้น เขาได้รับอนุญาตให้เก็บเพียงพอสำหรับหนึ่งวัน แต่ในวันที่ 6 ของสัปดาห์ ทรงสั่งให้เขาเก็บเพิ่มเพื่อให้เพียงพอสำหรับ 2 วัน และประชาชนก็ต้องอยู่เพียงในเต็นท์เพื่อพักผ่อน (อ่านอพยพ 16:21-26 และ 20:9-10)

คำถาม...ทำไมพระเจ้าไม่ให้คนเหล่านี้ทำงานและตั้งเป็นส่วนหนึ่งในพระบัญญัติข้อที่ 4? (หนุนใจให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น)

พระเจ้าสำแดงให้ทราบอย่างชัดเจนว่า พระบัญญัติของพระองค์นั้นมีไว้เพื่อทุกคน ไม่ใช่เพื่อชนชาติอิสราเอลเท่านั้น ในสมัยโบราณและแม้กระทั่งบางประเทศในปัจจุบันยังถือว่า ผู้ชายเท่านั้นที่สำคัญ ส่วนผู้หญิงเด็ก ทาส และคนต่างด้าวมีคุณค่าด้อยกว่าและไม่ได้รับสิทธิในสังคม แต่สำหรับกฎเกณฑ์ของพระเจ้านั้นมีสำหรับทุกคนอย่างเท่าเทียม

2. คำสั่งสำหรับเรา

(ฮีบรู 10:25)

คริสเตียนทุกคนปรนนิบัติพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและจำเป็นต้องเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้า ชีวิตของพระเยซูและสาวกเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเรา

แบ่งกลุ่มหาคำตอบ

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามต่อไปนี้กลุ่มละข้อ โดยค้นคว้าคำตอบจากพระคัมภีร์ได้ (ครูเขียนคำถามลงในกระดาษ)

- 1) พระเจ้าตรัสสั่งเกี่ยวกับการนมัสการอย่างไร? (เฉลยธรรมบัญญัติ 12:5 ฮีบรู 10:25)
- 2) มีคนที่เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งในการนมัสการซึ่งเราควรทำตามหรือไม่ (ลูกา 4:16, 24:52-53)

3) เราได้ประโยชน์จากการรักษาวนสะบาโตและสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อคนอื่นๆอย่างไร? (อพยพ 34:21 มีคาห์ 4:2 มัทธิว 18:20 1 โครินธ์ 14:26 เอเฟซัส 4:11-12)

พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงเชื่อฟังกฎวันสะบาโต (มาระโก 6:2 ลูกา 4:16) พระเยซูรักพระนิเวศของพระเจ้า พระองค์เข้าร่วมในธรรมศาลาเป็นประจำสม่ำเสมอ และจะทรงอ่านพระบัญญัติ สั่งสอนในวันสะบาโตอีกด้วย

สาวกของพระเยซูเชื่อฟังคำสั่งให้รักษาวนสะบาโต (กิจการ 16:13) ดังนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จสู่สวรรค์สาวกก็ยังคงพบกัน เพื่อนมัสการอย่างสม่ำเสมอในธรรมศาลา

หลังจากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ในวันต้นสัปดาห์ พวกเขาพากำลังเริ่มฉลองวันแรกของสัปดาห์ พระองค์ทรงปรากฏพระองค์แก่ชายสองคนที่เดินทางไปเอมมาอูสในวันแรกของสัปดาห์ พระองค์ทรงปรากฏกับสาวกคนอื่นๆในวันต้นสัปดาห์เช่นกัน

การเริ่มนมัสการในวันแรกของสัปดาห์แทนวันเสาร์ซึ่งเป็นวันที่ 7 ของสัปดาห์ได้กลายเป็นธรรมเนียมของคริสเตียน เขามักจะเรียกวันแรกของสัปดาห์ว่า “วันของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ผู้ที่เชื่อในพระเยซูจำนวนมากยังคงรักษาธรรมเนียมนี้จนปัจจุบัน เราพบกันเพื่อนมัสการทุกวันอาทิตย์การทำเช่นนี้เท่ากับเรากำลังเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า เรายังรักษาวนแรกแห่งการพักสงบเพื่อนมัสการพระองค์ เพื่อพบพี่น้องคริสเตียนและหนุนใจซึ่งกันและกัน

คริสเตียนในสมัยแรกเริ่มเข้าใจถึงคุณค่าของการพบปะกันและการอยู่ร่วมกับคริสเตียนอื่นๆ เพื่อนมัสการและฟังพระคำ เพราะสิ่งนี้มีค่าอย่างมากต่อสุขภาพฝ่ายวิญญาณ (อ่าน ฮีบรู 10:25)

คริสเตียนบางคนไม่มาประชุมร่วมกัน ผู้เขียนฮีบรูได้เตือนว่า “อย่าขาดการประชุม” เราต้องอยู่ด้วยกันเพื่อหนุนใจกันและกัน

พระเจ้ามีเหตุผลสำคัญสำหรับการตั้งวันเพื่อพักสงบและนมัสการ กฎบัญญัติของพระองค์ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล แต่มีเหตุผล

3. ประโยชน์สำหรับเรา

(มัทธิว 18:19-20 กาลาเทีย 6:2 2 ทิโมธี 3:16-17)

วันพักประจำสัปดาห์เป็นสิ่งจำเป็นต่อร่างกาย เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการทำงานประจำซึ่งทำให้ร่างกายมีโอกาสพักและได้รับกำลังขึ้นใหม่

จิตใจของเราก็ต้องการพักพ้นจากภาระในการเรียนและการทำงาน แล้วใช้เวลาคิดใคร่ครวญถึงพระเจ้า และพระพรของพระองค์ เมื่อเราเริ่มต้นในสัปดาห์ใหม่จิตใจของเราก็บริสุทธิ์ขึ้นและสามารถทำงานได้ดีขึ้น

พระเจ้าปรารถนาให้เรานมัสการร่วมกันในวันนี้ มิใช่คนนมัสการคนเดียว การเชื่อฟังพระบัญญัตินี้จะทำประโยชน์มาให้เราหลายประการ เพราะเมื่อเรานมัสการร่วมกับผู้อื่น พระเจ้าจะประทับท่ามกลางเรา (อ่านมัทธิว 18:20)

วัสดุจริง

นำไม้เลียบลูกขึ้นมา 20 อัน ให้ผู้เรียนทดลองหัก 1 อันก่อน แล้วค่อยๆ ให้พวกเขาพยายามหักทีละ 2-3 อัน จากนั้นจึงรวมไม้ที่เหลือทั้งหมดเข้าด้วยกัน แล้วให้เขาลองหักดูอีกครั้ง ซึ่งให้เห็นว่าไม้ชิ้นเดียวนั้นหักง่ายแต่ถ้ารวมไม้หลายๆอันเข้าด้วยกันก็หักยาก เปรียบเทียบให้เห็นว่าถ้าเรามีความรัก สามัคคี จะทำให้เกิดความเข้มแข็ง และสามารถป้องกันและต่อสู้ศัตรูได้

คำถาม...การสามัคคีธรรมกับเพื่อนคริสเตียนทำให้เราเข้มแข็งขึ้นในพระเจ้าอย่างไร?

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้เราทำงานร่วมกันเพื่อจะได้เข้มแข็งขึ้น หลักการที่ผู้เขียนปัญญาจารย์ได้เขียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อคริสตจักรมาก (ให้คนหนึ่งอ่าน ปัญญาจารย์ 4:9-12)

เราเข้มแข็งเมื่อเราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กาลาเทีย 6:2 กล่าวว่า **“จงช่วยรับภาระของกันและกัน ท่านจึงจะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระคริสต์”** บางครั้งเรามีปัญหาและไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเอง แต่พี่น้องคริสเตียนจะช่วยหนุนน้ำใจ ให้คำแนะนำและอธิษฐานเพื่อเรา

คำถาม...จะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อคริสเตียนมารวมกันในคริสตจักร?

พระเจ้าได้ให้พลังฤทธิ์เดชแก่คริสตจักร ในสมัยของกษัตริย์โฮซาฟัทแห่งยูดาห์นั้นมิกองทัพบาจาก 2 ประเทศ พยายามรุกรานแต่เมื่อกองทัพยูดาห์เดินขบวนเข้าสู่สงคราม โดยมีนักร้องเดินนำหน้า และสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน ก็ปรากฏว่า กองทัพของศัตรูเริ่มต่อสู้กันเอง และเมื่อยูดาห์ไปถึงนั้น เขาก็ได้ชัยชนะเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะการนมัสการพระเจ้า

พระธรรมกิจการเล่าถึงการที่เปโตรถูกจำคุกรอเฮโรดประหารชีวิต แต่หลังจากที่คริสตจักรอธิษฐานร่วมกันตลอดคืน เปโตรก็ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ดังในกิจการ 12:5 ว่า **“เพราะฉะนั้นเปโตรจึงถูกจำไว้ในคุก แต่ว่าคริสตจักรได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเปิดประตูด้วยใจร้อนรน”**

ดำเนินชีวิตในความจริง

พระเจ้าได้วางเป้าหมายแก่คริสตจักรเหมือนดังที่ทีมกีฬาต้องมีเป้าหมาย พระองค์ปรารถนาให้เรานำพระกิตติคุณออกไปสู่โลก และเพื่อจะไปถึงเป้าหมายนี้ คริสเตียนทุกคนจะต้องฝึกฝนตนเอง และร่วมมือกันกับคริสเตียนคนอื่นๆ ความพยายามเป็นทีมนี้จะสำเร็จลงได้เมื่อเรานมัสการ ศึกษาและทำงานร่วมกัน

ไม่มีคริสเตียนคนใดทำตามเป้าหมายสำเร็จคนเดียว กุญแจแห่งความสำเร็จคือ การทำงานร่วมกันเป็นทีม เราต้องการซึ่งกันและกัน เราได้รับประโยชน์ซึ่งกันและกันจากของประทาน และความสามารถในแต่ละคน และจากการหนุนน้ำใจซึ่งกันและกันด้วย เราได้รับการเสริมกำลังและอิมเมจเนื่องจากการมาอยู่ร่วมกัน

การเข้ามามีส่วนในพระนิเวศอย่างสัตย์ซื่อ ไม่เพียงแต่ช่วยเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียนเท่านั้น แต่ความสัตย์ซื่อของเราหนุนน้ำใจคนอื่นให้ดำเนินชีวิตคริสเตียนที่สม่ำเสมอด้วย เราสามารถเสริมกำลังทีมของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง ถ้าเราสัตย์ซื่อในการระลึกถึงวันสะบาโต และถือเป็นวันบริสุทธิ์ (อพยพ 20:8)

ทีมของพระเจ้าเข้มแข็งขึ้นเพราะเรามีส่วนหรือไม่? เราสตั้ชู้้อในการมีส่วนเข้าประชุมและศึกษาพระคำของพระเจ้าหรือไม่? เราเองเท่านั้นที่สามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ จงอธิษฐานขอพระเจ้าให้ช่วยเราเป็นผู้ที่ทำงานเป็นทีม

เราสามารถเป็นส่วนหนึ่งในทีมของพระเจ้าในวันนี้ โดยการขอพระเยซูคริสต์ให้ยกโทษและโดยการยอมให้พระองค์เป็นโค้ชแห่งชีวิต ถ้ายังไม่เคยมีประสบการณ์กับพระองค์ ขอให้เราทำเสียวันนี้

รายชื่อผู้เข้าเรียน

ให้ผู้เรียนตรวจเช็ครายชื่อของตัวเองว่ามาเรียนวิชาเป็นประจำไหมในปีนี้ และให้ตรวจเช็คตลอดทั้ง 12 อาทิตย์ จนกว่าจะเรียนจบเล่ม เพื่อดูว่าใครสตั้ชู้้อในการมาเรียนบ้าง

บทที่ 3 คำสั่งและคำสัญญา

เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในการที่จะเชื่อฟังพ่อแม่ และเพื่อให้ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและเชื่อฟังพ่อแม่

ข้อพระคัมภีร์ : อพยพ 20:12 เอเฟซัส 6:1-4

ข้อควรจำ : จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า และผู้ใดประณามบิดามารดาจะต้องมีโทษถึงตาย (มัทธิว 15:4)

อุปกรณ์การสอน : บทความ 2 เรื่องจากหนังสือพิมพ์ แบบฝึกหัดบทที่ 3 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ทุกคนคงรู้จักกับระบบการปกครองของประเทศและท้องถิ่นของเรา ในจังหวัดของเราก็มีระบบการปกครองโดยมีผู้ว่าราชการ ตำรวจ นายอำเภอ ผู้พิพากษา นายกเทศมนตรี และข้าราชการอื่นๆ

คำถาม...ทำไมต้องมีการปกครองเป็นระบบ? (ให้เสนอความคิดเห็น)

รัฐบาลจะต้องเผชิญกับความยุ่งยากในการแก้ปัญหาของประชาชนเกือบทุกเรื่อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแบ่งการปกครองออกเป็นส่วนย่อยลงไปและให้ประชาชนอยู่ภายใต้การปกครองในแต่ละพื้นที่ที่แบ่งไว้

คำถาม...นอกจากนี้ยังมีระบบการปกครองอย่างอื่นอีกไหม? (เช่น ในชมรม สโมสร สมาคม รวมถึงองค์กรต่างๆและคริสตจักร)

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. เชื่อฟังพ่อแม่

(อพยพ 20:12 เอเฟซัส 6:1)

พระบัญญัติที่ห้ามีส่วนสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า และกับพ่อแม่ (อ่านอพยพ 20:12)

คำถาม...ทำไมพระเจ้าให้พระบัญญัตินี้แก่เรา?

พ่อแม่เป็นบุคคลกลุ่มแรกที่ปกครองเรา การตอบสนองต่อพ่อแม่จะสร้างแบบแผนการตอบสนองของเราต่อผู้มีสิทธิอำนาจอื่นๆ เช่น รัฐบาล ผู้นำคริสตจักร และพระเจ้าด้วย

เปรียบเทียบบุคคล

เลือกข่าวจากหนังสือพิมพ์ออกมา 2 หัวข้อ ให้ข่าวหนึ่งเป็นข่าวความสำเร็จในการทำงานหรืออาชีพ อีกข่าวเป็นข่าวการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้ผู้เรียนอภิปรายกันว่า คนทั้งสองนี้มีท่าทีต่อกฎหมายของบ้านเมืองต่างกันอย่างไร?

พระเยซูคริสต์เป็นตัวอย่างที่ดีในการเชื่อฟัง พระบิดา พระคัมภีร์ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงทราบถึงสิ่งที่เป็นน้ำพระทัยของพระบิดา แม้พระบิดาจะขอให้พระองค์ประทานชีวิตของตนเองแด่มนุษย์บนไม้กางเขน พระองค์ก็ยังคงเชื่อฟัง

พระเจ้าให้พ่อแม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเรา ท่านห่วงใยดูแล สร้างระเบียบวินัย และให้คำปรึกษาแก่เรา

การเชื่อฟังพ่อแม่เท่ากับเป็นการเชื่อฟังพระเจ้า ในทางกลับกันการไม่เชื่อฟังท่านก็หมายถึงการไม่เชื่อฟังพระเจ้าด้วย

ในช่วงชีวิตของเรา เราอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพ่อแม่ในช่วงเวลาหนึ่ง เราจะละบ้านก็ต่อเมื่อเรามีครอบครัวใหม่ ดังนั้นก่อนที่จะจากครอบครัวไปเรามีหน้าที่ที่จะเชื่อฟังท่าน

คำถาม...ทำไมเราจึงคิดว่าการเชื่อฟังเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียน

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับเราแต่ละคน ทั้งสำหรับครอบครัวและประเทศของเราด้วย เมื่อพระองค์ขอให้เราเชื่อฟัง เท่ากับว่าทรงกำลังขอให้เรามีส่วนร่วมในการทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ การไม่เชื่อฟังจะเป็นการขัดขวางแผนการของพระเจ้า

2. ให้เกียรติพ่อแม่

(เอเฟซัส 6:2 มัทธิว 15:4)

ละครใบ้

เลือกผู้เรียนออกมา 3 คน คนหนึ่งเป็นพ่อ หรือแม่ อีกสองคนเป็นลูก คนที่เป็นพ่อ/แม่ทำท่าบอกให้ลูกทำงานอย่างหนึ่ง ลูกคนแรกแสดงท่าไม่พอใจ กระตืบเท้า และขว้างปาของ ส่วนอีกคนเชื่อฟังทำตามคำสั่งด้วยความเต็มใจ ให้สนทนาถึงท่าทีของลูกทั้งสองว่าการกระทำของเขาบ่งบอกถึงความเคารพหรือขาดความเคารพอย่างไรบ้าง?

คำถาม...การทำตามพระบัญญัติข้อที่ 5 หมายถึงการทำในสิ่งที่พ่อแม่สั่งให้ทำเท่านั้นหรือ?

พระเจ้าไม่ได้สั่งให้เชื่อฟังเท่านั้น แต่ต้องให้เกียรติแก่พ่อแม่ด้วย (เอเฟซัส 6:2)

“การให้เกียรติ” หมายถึง ยำเกรงหรือยกย่องการวางคนอื่นด้วยความคิด คำพูด และการกระทำ เป็นการผสมผสานความรัก การยอม และความยำเกรงที่เรามีต่อบุคคลนั้น ผลของการให้เกียรติใครสักคนหนึ่งคือ การยอมจำนนต่อการตัดสินใจของเขา เพราะความยอมรับนับถือที่มีในตัวคนๆนั้นนั่นเอง

เราควรให้เกียรติพ่อแม่ตลอดเวลาด้วยความจริงใจ เพียงแค่การเชื่อฟังเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เราอาจทำตามคำสั่งแต่ไม่เต็มใจซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พอพระทัยในสายตาของพระเจ้า พระองค์ทรงถือคำสั่งนี้เป็นเรื่องสำคัญพอๆกับการรักษาวันสะบาโต (อ่านเลวีนิติ 19:3)

ทราบเท่าที่พ่อแม่มีชีวิตอยู่เราต้องให้เกียรติท่าน แม้เราจะไม่ได้อยู่ภายใต้การปกครองดูแลของท่านแล้วเรายังต้องแสดงความรักและปฏิบัติต่อท่านด้วยความเคารพ

เมื่อพ่อแม่พูดเราควรฟังและเอาใจใส่สิ่งที่ท่านพูด ผู้เขียนพระธรรมสุภายิตได้กล่าวไว้ใน สุภายิต 30:17 ว่า **“นัยน์ตาที่เยาะเย้ยบิดาและดูถูกไม่ฟังมารดา จะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออกและแรงจะกินเลีย”**

คำถาม...อะไรเป็นการกระทำที่ไม่ให้เกียรติแก่พ่อแม่? (ให้เสนอความคิด และพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ด้วย ได้แก่ ความดื้อรั้น ขาดความนับถือ นิินทา เถียง ไม่สำนึกบุญคุณ ไม่ยอมรับฟัง และการพูดสอดอยู่เสมอ)

เราอาจเริ่มให้เกียรติพ่อแม่โดยการฝึกปฏิบัติผลแห่งพระวิญญาณในครอบครัว (ให้คนหนึ่งอ่าน กาลาเทีย 5:22-23) แล้วอธิบายว่าผลของพระวิญญาณเหล่านี้จะช่วยเขาที่จะให้เกียรติพ่อแม่ได้อย่างไร?

ความรักเป็นสิ่งดีที่สุดในชีวิตซึ่งจะช่วยเราให้มีความสัมพันธ์ที่ดีและให้เกียรติพ่อแม่ ให้พิจารณาใน 1 โครินธ์บทที่ 13 หลังจากที่เรารับแล้ว เราจะตระหนักว่าถ้าเรารักพระเจ้าและพ่อแม่ของเราอย่างแท้จริงแล้ว การเชื่อฟังและยกย่องให้เกียรติท่านจะเกิดขึ้นตามมาเอง โดยอัตโนมัติ

บางทีเราอาจสงสัยว่า ถ้าพ่อแม่ของเราไม่ใช่คริสเตียนล่ะ ควรทำอย่างไร? เราจะต้องเชื่อฟังและให้เกียรติท่านเช่นกัน หรือถ้าท่านทำสิ่งที่ไม่สมควรจะได้รับเกียรติและความเคารพนับถือจากเรา เราจะต้องทำอย่างไรต่อไป?

สถานการณ์เช่นนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เราต้องอธิษฐานทูลขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณอย่างมาก สิ่งสำคัญที่สุดซึ่งเราควรกระทำ คือ การอธิษฐานเพื่อพ่อแม่ พระวิญญาณจะช่วยให้เราสามารถเข้ากับท่านได้แม้ว่าจะเป็นไปได้ก็ตาม

แม้หากพ่อแม่จะไม่สมควรได้รับเกียรติและความนับถือจากเรา พระเจ้าก็ยังคงคำสั่งเดิมไม่เปลี่ยนแปลง การไม่เคารพพ่อแม่ไม่มีผลดีใดๆต่อชีวิตเรา ยิ่งเราพยายามเข้ากับท่าน การดำเนินชีวิตของเราก็จะยิ่งง่ายขึ้น จงขอให้พี่น้องคริสเตียน เพื่อนๆ และผู้นำอธิษฐานเพื่อท่านและนอกเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด จงพยายามรักษาทัศนคติแบบคริสเตียนขณะอยู่ในบ้านอย่างสัตย์ซื่อ การโต้เถียงและการต่อสู้กับพ่อแม่จะทำให้ทุกอย่างเลวลง และจะทำลายการเป็นพยานของเรา อย่างไรก็ดีเราจะต้องไม่ทำสิ่งขัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า เช่น การให้รูปเคารพเป็นต้น และเมื่อเราปฏิเสธไม่ทำเราก็ควรสุภาพกับท่านด้วย

3. รับพระพร

(เอเฟซัส 6:3)

พระเจ้าทรงทราบว่าจะไรดีที่สุดสำหรับเรา เมื่อเราเชื่อฟังพระเจ้านั้นจะได้รับพระพรจากพระองค์โดยตรง และยังได้รับเพิ่มมากขึ้นอีกจากพ่อแม่และครอบครัว และได้รับพระพรเป็นส่วนตัวอีกด้วย

พระเจ้าจะทรงอวยพรแก่เรา เพราะเราเชื่อฟังพ่อแม่ จงจำไว้ว่าความเชื่อฟังเท่ากับเราได้เชื่อฟังพระเจ้าอย่างแท้จริง หลังจากที่พระเจ้ากำหนดกฎธรรมบัญญัติแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงกระทำพันธสัญญาไว้ด้วย

เอเฟซัส 6:3 กล่าวว่า **“เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก”** เราจะเรียนรู้บทเรียนที่นำชีวิตยืนยาวและครอบครัวบูรณมาให้เมื่อเราเชื่อฟังพ่อแม่

ประโยชน์ที่ได้รับนั้นก็มาจากพ่อแม่ด้วยเช่นกัน ความรักและความนับถือที่เราแสดงออกต่อพ่อแม่จะส่งผลกระทบต่อมาถึงเราในไม่ช้า การที่เราเชื่อฟังอย่างเต็มอกเต็มใจ จะทำให้พ่อแม่ตอบสนองด้วยความไว้วางใจในเรา และเราจะกลายเป็นพระพรสำหรับท่าน

คำถาม... 1) ทศนคติใหม่นี้จะส่งผลต่อชีวิตในครอบครัวอย่างไรบ้าง? (สุภาษิต 23:24)

2) หากพ่อแม่ไม่ยอมให้เราเชื่อพระเจ้าและทำตามพระองค์ เราควรทำอย่างไร?

การเชื่อฟังและการให้เกียรติพ่อแม่จะนำมาซึ่งความพึงพอใจ เพราะเราได้ทำให้ท่านชื่นชอบและพระเจ้าโปรดปราน พระพรนั้นทำให้ชีวิตส่วนตัวของเราดีขึ้น

ความพยายามที่จะแสดงออกซึ่งความรักและการนับถือพ่อแม่จะง่ายยิ่งขึ้นทุกวัน ชีวิตในบ้านจะมีความสุขขึ้น เราจะพบความประทับใจใหม่ๆต่อครอบครัวของเรา และเรียนรู้ว่าชีวิตที่ปราศจากความกลัวนั้นเป็นเช่นไร พระคัมภีร์กล่าวว่า **“เพราะผู้ครอบครองนั้นไม่น่ากลัวสำหรับคนที่ทำความดี แต่ว่าเป็นที่น่ากลัวสำหรับคนที่ทำความชั่ว ท่านไม่อยากจะกลัวผู้มีอำนาจหรือ ถ้าเช่นนั้นก็จงประพฤติแต่ความดีแล้วท่านก็จะได้เป็นที่พอใจของผู้มีอำนาจนั้น”** (โรม 13:3)

สิ่งเหล่านี้ฟังดูดีใช่ไหม? ฟังดูเหมือนกับเป็นเรื่องเพื่อฝันแต่ไม่ใช่ความฝัน พระเจ้าได้ให้พระสัญญากับชนชาติอิสราเอลนานมาแล้ว และพระองค์ก็ไม่เคยกลับพระสัญญา ดังนั้นถ้าเราเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ทุกประการแล้ว พระสัญญาทุกประการจะช่วยรับรองเราเพราะพระเจ้าไม่เคยมุสา

ดำเนินชีวิตในความจริง

เรามีความรู้สึกเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไรบ้าง? เราชรักพระองค์และปรารถนาที่จะแสวงหาวิธีที่แสดงต่อพระเจ้าและต่อโลกว่า เราชรักพระองค์บ้างหรือไม่?

ต่อไปนี้เป็นโอกาสของเรา พระเจ้าขอให้เราทำสิ่งเหล่านี้ด้วยความเชื่อฟังในพระองค์ ซึ่งทำได้โดยการเชื่อฟังและให้เกียรติพ่อแม่

เรามีโอกาสอภิปรายกันแล้วว่าเหตุใดพระบัญญัติจึงมีความสำคัญต่อเรา ต่อครอบครัวและต่อความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า ดังนั้นเราจะตัดสินใจเชื่อฟังพระองค์หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับเรา

ใช้เวลาสัก 2-3 นาทีคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับการตัดสินใจของเราว่า การตัดสินใจในเรื่องใดจะทำให้เราเป็นคนที่มีความสุขที่สุดและนำมาถึงซึ่งชีวิตที่ดีเลิศ

คำปฎิญาณ

เขียนข้อความต่อไปนี้บนกระดาน

- 1) อธิษฐานเพื่อพ่อแม่ของฉัน

2) เชื่อฟังพ่อแม่ด้วยความยินดี

3) นับถือท่าน

หนูนใจผู้เรียนให้ทำตามข้อความดังกล่าวด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า จับมือกันอธิษฐาน

เมื่อเราตัดสินใจแล้วจงจำไว้ว่า พระเจ้าจะช่วยเราให้ทำสิ่งที่ตัดสินใจอย่างถูกต้องนั้นสำเร็จเสมอ พระองค์
ประทานฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยให้เราเชื่อฟังพระองค์

ก้าวแรกในการเชื่อฟังพระเจ้า คือ การเข้ามาเป็นบุตรของพระองค์ ให้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ถ้าเรา
ยังไม่เคยต้อนรับพระองค์ จงรับเปิดใจรับในวันนี้ (ให้กัมศิระอะธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อให้เขาจะเชื่อฟังพ่อแม่
ด้วยท่าทีที่ถูกต้อง)

บทที่ 4 เจ้า...อย่า!

เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการห้าม และเพื่อให้เขาผู้เพียรพยายามไม่ทำสิ่งที่ต้องห้ามนี้ด้วยความตั้งใจ

ข้อพระคัมภีร์ : อพยพ 20:13-16 โรม 13:9-10 ฮีบรู 4:12 ยากอบ 4:1-10

ข้อควรจำ : ความรักไม่ทำอันตรายเพื่อนบ้านเลย เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติอย่างครบถ้วน (โรม 13:10)

อุปกรณ์การสอน : พระคัมภีร์ การ์ด กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 4 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ละครตลก

วางเก้าอี้ 4 ตัวเรียงกันอย่างที่นั่งในรถยนต์ ให้ผู้เรียน 4 คนแสดงเป็นพ่อแม่และลูก 2 คน พ่อกำลังขับรถซึ่งสภาพถนนไม่ดี ในขณะที่เด็กก็พยายามหาปุ่มที่จะปิดวิทยุซึ่งส่งเสียงเพลงดังน่ารำคาญ ส่วนลูก 2 คนกำลังทะเลาะกัน แม่ก็พยายามให้ทั้งสองคนหยุดทู่เถียงกัน จากนั้นให้ทุกคนออกความเห็น ว่า ครอบครัวนี้ควรทำอะไรเพื่อให้การมาเที่ยวครั้งนี้สนุกขึ้น ให้ความสำคัญของระเบียบที่จะช่วยครอบครัวมีความสุข

การที่เราอยู่ในครอบครัวที่มีพี่น้องหลายๆคนหรือเรียนในห้องที่มีนักเรียนแน่นขนัดนั้นอาจทำให้เกิดความอึดอัดได้ แต่กฎระเบียบสามารถช่วยควบคุมและทำให้ความสับสนน้อยลงได้ แต่ลำพังตัวคุณเองไม่สามารถรักษาสันติสุขให้ดำรงอยู่ได้ ยกเว้นแต่เมื่อทุกคนในกลุ่มร่วมมือกันรักษามันไว้

คำถาม...กฎระเบียบชนิดใดที่จำเป็นสำหรับการอยู่กันเป็นกลุ่ม? (อภิปรายและชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่ากฎส่วนใหญ่มักเป็นข้อห้าม)

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. “อย่า...” 4 ประการ

(อพยพ 20:13-16)

พระบัญญัติที่กล่าวว่า “อย่า...” ในข้อแรกนั้นมีไว้เพื่อปกป้องชีวิต มนุษย์แต่ละคนถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ดังนั้นชีวิตของเราจึงมีความหมาย และมีคุณค่ามาก พระบัญญัติที่กล่าวว่า “อย่าฆ่าคน” นั้นปกป้องมิให้เกิดการทำลายชีวิต

พระบัญญัติข้อนี้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นกว่าการลงมือฆาตกรรมจริงๆ มันรวมถึงการกระทำใดๆก็ตามที่เป็นอันตรายต่อชีวิตไม่ว่าจะมาจากการขาดความระมัดระวังหรือขาดการควบคุมตนเองจากความเกลียดชังหรือการแก้

แค็น (อ่านมัทธิว 5:21-22 และ 1ยอห์น 3:15) เราจำเป็นต้องระมัดระวังในสิ่งที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่น เพราะชีวิตมีคุณค่าและมีความหมาย

บัญญัติข้อต่อไปที่ห้ามว่า “อย่า” ได้ห้ามการล่วงประเวณีไว้อย่างเคร่งครัด การแต่งงานเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ระหว่างคู่สมรส และต่อครอบครัว ความไม่ซื่อสัตย์ทำลายสถาบันครอบครัวที่พระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ให้ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์

บางคนอาจกล่าวว่า “ไม่เคยล่วงประเวณี” แต่พระเจ้าตรัสว่า แม้เพียงมองคนอื่นด้วยใจกำหนดก็ถือว่าได้ทำการล่วงประเวณีกับเขาในใจแล้ว พระเยซูตรัสว่าสิ่งนี้เป็นความผิดบาป พระองค์เน้นว่าหากการกระทำเป็นความผิด การมีเจตนาที่ผิดด้วย การไม่ประพฤติตนออกใจคุ้มครองทางกาย แต่แอบเป็นชู้ทางใจก็เป็นการทำลายความวางใจอันสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตสมรสที่มั่นคง พระเยซูทรงดำหนิการจงใจหมกมุ่นสร้างจินตนาการทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือหมกมุ่นอยู่กับกิจกรรมทางเพศ (อ่าน มัทธิว 5:27-28) ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวังรักษาจิตใจและความคิดให้บริสุทธิ์และยึดมั่นในพระคริสต์

พระเจ้าตรัสว่า การฆ่าคนและล่วงประเวณีเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายจนต้องถูกโทษถึงตาย บัญญัติข้อที่สามคือ “อย่าลักทรัพย์” กฎเกณฑ์ข้อนี้เกี่ยวข้องกับการขโมย หรือการทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งรวมทั้งการใช้ทรัพย์สินของผู้อื่นอย่างผิดกฎหมาย หรือการใช้สิ่งของโดยปราศจากความระมัดระวังหรือไม่ใส่ใจดูแล

เราควรจะต้องเคารพสิทธิในสิ่งของของผู้อื่น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเล็กน้อยปานใดก็ตาม เพราะเจ้าของต้องทำงานเพื่อจะได้มันมา การกระทำใดๆของเราที่ทำลายทรัพย์สินนั้นทำให้เรามีความผิดเนื่องจากฝ่าฝืนกฎบัญญัติและขาดความรักต่อเพื่อนบ้าน

ข้อห้ามประการที่สี่ได้ทำให้เกิดปัญหามากมาย เป็นกฎที่ยากที่สุดที่จะเชื่อฟัง เพราะเกี่ยวกับการควบคุมคำพูด “อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน” ธรรมเนียมปฏิบัตินี้ป้องกันตัวบุคคล ชื่อเสียงของเพื่อนบ้านเรา

คำถาม...คำว่า “พยานเท็จ” หมายความว่าอย่างไร?

(กระตุ้นให้ตอบ) พยานเท็จ คือ คนที่ให้ข้อมูลที่ไม่มีจริง โดยอาจไม่รู้ว่ามันผิด แต่เราต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เราบอกคนอื่นและควรพูดแต่ความจริงเท่านั้น

กฎทั้งสี่ประการนี้พระเจ้าได้กำหนดไว้เพื่อปกป้องชีวิต การสมรส ทรัพย์สิน และความประพฤติ หรือชื่อเสียงของแต่ละบุคคล (โรม 13:9-10) “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

2. การไม่เชื่อฟังนำมาซึ่งปัญหา

(ยากอบ 4:1-3)

คำถาม...ทำไมเราประสบกับปัญหามากมายในโลกนี้?

ความบาปเป็นรากของความชั่วทั้งหมด บาปทำให้คนคิดเรื่องของตนเอง และสิ่งที่เขาต้องการ การกระทำของเขาถูกควบคุมโดยความปรารถนาของเขาเอง

คำถาม...ความปรารถนาที่เป็นบาปในชีวิตของเรามีอะไรบ้าง? (ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น)

ความปรารถนาที่เป็นบาปได้แก่ ปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของหลายสิ่งอย่าง ปรารถนาได้เงินมากกว่าคนอื่น ปรารถนามีเพศสัมพันธ์นอกกฎหมาย ปรารถนาจะมีอำนาจและชื่อเสียง เพื่อจะดีกว่าคนอื่นๆ ปรารถนาจะอยู่เหนือคนอื่นๆ ปรารถนาที่จะทำร้ายคนที่ได้ดีกว่าเรา เป็นต้น การกระทำตามความปรารถนาบาปมีอันตรายมาก เช่น

- 1) ทำให้เราหาข้อแก้ตัวให้ความบาปแทนที่จะกำจัดมันไป
- 2) จงใจกบฏต่อพระวาระของพระเจ้า

ยากอบได้จัดการกับปัญหาเรื่องนี้ในคริสตจักร ในยากอบ 4:1-2 ที่ว่า **“อะไรเป็นสาเหตุของสงครามและอะไรเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มิใช่กิเลสตัณหาของท่านหรือที่ทำให้ท่านต่อสู้กัน ท่านทั้งหลายอยากได้แต่ไม่ได้ ท่านก็ฆ่ากัน ท่านโลกแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน”**

คำถาม...ยากอบกำลังพูดถึงวิธีที่เขาถูกลอธยฐานขอว่าเป็นอย่างไรบ้าง? พระเยซูคริสต์ไว้มีใช้หรือว่า อะไรก็ตามที่เราขอในพระนามของพระองค์เราจะได้รับเหตุใดจึงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป?

การเขียนสร้างสรรค์

แจกกระดาษ ดินสอ ให้เขียนจดหมายที่สมมติว่าเป็นจดหมายจากพระเจ้าที่เขียนมาหนุนใจ ให้เขาอธิษฐานด้วยท่าทีที่ถูกต้อง จากนั้นให้อาสาสมัครออกมาอ่านจดหมายของตนหน้าชั้น

พระประสงค์ของพระเจ้าคือ ให้คริสเตียนทุกคนเป็นเหมือนองค์พระเยซูคริสต์ ในความรัก ความคิด และแรงจูงใจในการดำเนินชีวิต การที่เราถูกลอธยฐานสิ่งหนึ่งสิ่งใดในพระนามของพระเยซู นั่น หมายความว่า เรากำลังถูกลอธยฐานตามน้ำพระทัยของพระองค์ แล้วพระเจ้าจะให้ในสิ่งที่เราขอ นั้น

เมื่อเราเลือกรับใช้พระเจ้านั้นเท่ากับเรากำลังเข้าไปสู่สงครามต่อสู้กับความบาป และการทดลอง ถ้าเราต้องการชัยชนะเราจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดพระเยซู โดยการศีกษาพระวาระ ถูกลอความช่วยเหลือจากพระเจ้าให้เป็นเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้น และ โดยการมีสามัคคีธรรมกับพี่น้องคริสเตียน ในวิธีนี้เราจึงจะหยุดการดำเนินชีวิตเพื่อตนเองและกลายเป็นเหมือนพระคริสต์ได้

3. พระเจ้าประทานพระคุณ

(ฮีบรู 4:12 ยากอบ 4:6-10 1ยอห์น 1:9)

จากข้อพระธรรมนี้บอกเราว่า เราจำเป็นต้องนำความปรารถนาของเราให้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราเห็นว่า การปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในชีวิตนั้น ความปรารถนาของเราก็จะถูกเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น

แต่เราจะทำสิ่งนี้จริงๆ ได้อย่างไร? เรารู้ว่าเราไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ตามลำพัง เราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ยากอบ 4:6 กล่าวว่า **“แต่พระองค์ได้ทรงประทานพระคุณเพิ่มขึ้นอีก เหตุฉะนั้นพระคัมภีร์จึงกล่าวว่า พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหองแต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ถ่อมใจ”**

เขียนใหม่

จับคู่แล้วเขียน ยากอบ 4:6 ใหม่เป็นสำนวนของตนเอง แล้วจึงให้แต่ละคู่ออกมาอ่านดังๆ ให้เพื่อนๆ ฟัง

พระคัมภีร์สอนอะไรเราบ้างจาก ยากอบ 4:7-10

ประการแรก เราต้องถ่อมใจของเราให้ยอมฟังพระเจ้า (ยากอบ 4:7) ซึ่งหมายถึงการยอมจำนนต่อพระองค์ ยอมฟังพระองค์ เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับพระองค์

ประการที่สอง “จงต่อสู้กับมารแล้วมันจะหนีท่านไป” (ข้อ 7) ซาตานพยายามอย่างหนักที่จะยับยั้งเราไม่ให้ยอมฟังพระเจ้า และทดลองให้เราทำบาป แต่ถ้าเราต่อต้านมารแล้ว มันจะปล่อยเราและมันจะต้องหนีไป)

คำถาม...อะไรคือความหมายของคำว่า “ต่อต้าน”?

เราสามารถต่อต้านการทดลองโดยทำสิ่งที่ตรงข้ามกับการทดลอง จงคิดถึงข้อพระคัมภีร์ที่แนะนำให้เราแสดงการตอบสนองต่อการทดลองนั้นๆ ซาตานไม่สามารถเอาชนะพระคำของพระเจ้าได้

ประการที่สาม การเข้ามาใกล้พระเจ้า (ยากอบ 4:8) ยิ่งเราศึกษาพระคัมภีร์และสนทนากับพระเจ้ามากขึ้น พระเจ้าก็จะยิ่งเข้ามาใกล้และเราก็ยิ่งเห็นความบาปในชีวิตของเราเองที่สมควรต้องสารภาพและทิ้งไปเสีย (อ่าน ฮีบรู 4:12)

ยากอบหนุนใจให้ผู้อ่านพระธรรมข้อนี้สำนึกเสียใจในทำผิดที่คิด เขาควรรู้สึกเสียใจอย่างลึกซึ้งจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิต ขณะที่เข้ามาทูลขอการอภัยจากพระเจ้า พระองค์จะยกชูเขาขึ้น (ยากอบ 4:9-10 , 1 ยอห์น 1:9) พระเจ้าสัญญาจะชำระเราและให้เรามีกำลังที่จะมีชีวิตอยู่

ดำเนินชีวิตในความจริง

ในพระบัญญัติสิบประการที่บอกว่า “อย่า” ทั้ง 4 ข้อ คือ อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักทรัพย์ และอย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน ช่วยให้เราใช้ชีวิตที่ดีขึ้นทั้งต่อครอบครัว ต่อเพื่อนบ้าน และต่อผู้อื่น

คนที่อาจทำร้ายหรือไม่ยุติธรรมกับเรา ช่วยให้เราทำการแก้แค้น หรือเราอาจเห็นเพื่อนคนอื่นๆ มีสิ่งของที่เรอยากได้ หรือเราทำในสิ่งที่เรารู้ว่าไม่สมควร หรือเราอาจพบการทดลองให้ต้องฟังหรือให้เป็นคนเล่าเรื่องซุบซิบ

จงกล้าหาญที่จะยืนหยัดต่อต้านการทดลองในเรื่องเหล่านี้ จงกล้าที่จะกล่าวปฏิเสธต่อคนหมู่มาก เราอาจประหลาดใจเมื่อพบว่า คนอื่นๆ ได้ทำตามอย่างเรา แม้ว่าเขาไม่กล้าที่จะกระทำตามด้วยตัวของเขาเองถ้าฟัง

การ์ดเตือนความจำ

แจกกระดาษ 4x5 นิ้ว ให้เขียนขั้นตอนการควบคุมความปรารถนาของตนเอง หนุนใจให้น่ากลับบ้านและวางไว้ในที่ๆ จะเห็นชัดเพื่อเป็นการเตือนให้ระวัง ไม่ยอมให้ความเห็นแก่ตัวมาควบคุม แต่ยอมให้พระเจ้าครอบครองใจ

ทุกวัน...ในเวลาเช้าจึงทูลขอความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากพระเจ้า เพื่อช่วยให้มีชัยชนะเหนือความ
ปรารถนาอันไม่เป็นที่พอพระทัย ซึ่งยิ่งเราพยายามมากขึ้น ก็จะเป็นเรื่องที่ยากขึ้นด้วย

ยินยอมรับเอาพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้วหรือยัง? มีความบาปในชีวิตที่อยากได้รับการยกโทษ
หรือไม่? จงอธิษฐานและทูลขอให้พระเยซูชำระบาปนั้น พระองค์มีฤทธิ์สามารถช่วยให้เราต่อสู้กับอำนาจมืดและ
ให้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าได้

บทที่ 5 จง...พอใจ

- เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนรู้และตัดสินใจที่จะติดตามวิถีแห่งชีวิตอย่างพระคริสต์ซึ่งจะนำความพึงพอใจมาให้เขา
- ข้อพระคัมภีร์ : อพยพ 20:17 ฟิลิปปี 4:11 โครินธ์ 3:5 ฮีบรู 13:5-6
- ข้อควรจำ : ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่าเราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย (ฮีบรู 13:5)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษ แบบฝึกหัดบทที่ 5 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ประหารชีวิต

ในการสัมภาษณ์คนขายชาติคนหนึ่ง ชายผู้นั้นได้กล่าวว่า เขาทำการติดต่อกับรัฐบาลต่างชาติเพื่อขายข้าวลับสุดยอดที่สามารถทำลายโครงการต่างๆแห่งกองทัพได้ ชายผู้นี้ทำงานในหน่วยงานที่ทำการออกแบบและสร้างอาวุธให้รัฐบาลเป็นเวลานานหลายปี เป็นพนักงานที่ได้รับความนิยมไว้วางใจ เขามีครอบครัวที่ดี และมั่นคง

แต่เหตุผลที่พลเมืองผู้จงรักภักดีและสัตย์ซื่อซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ไว้วางใจได้เปลี่ยนแปลงเป็นคนขายชาติอย่างกระทันหันคือ ความโลภ เขายอมรับว่าเขาปรารถนาอย่างมากที่จะซื้อหาสิ่งดีๆให้แก่ครอบครัวในระดับที่สูงกว่ารายได้ของเขา เมื่อเขาเป็นพันธมิตรกับสายลับของต่างชาติ เขาก็มองเห็นช่องทางทำเงินมหาศาลอย่างรวดเร็ว

เขาขายข้าวออกไปมากยิ่งขึ้นและมากขึ้น ข้อตกลงที่ทำไว้ก็ไปได้ดี จนกระทั่งเขาถูกจับในฐานะคนขายชาติ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แทนที่จะมีบ้านงดงาม และชีวิตความเป็นอยู่ที่ร่ำรวย ฟุ่มเฟือย อย่างที่เขาปรารถนานั้น เขากลับต้องถูกประหารชีวิต

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. อย่าโลภ

อพยพ 20:17 โครินธ์ 3:5

พระบัญญัติประการที่ 10 สั่งไว้ว่า “อย่าโลภ”

คำถาม...คำว่า “โลภ” หมายความว่าอย่างไร? (ให้คำนิยาม) ความโลภคือ ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้มาซึ่งสิ่งของ เงินทอง ลาภยศที่เป็นของผู้อื่น ความโลภเป็นความต้องการที่มากเกินไป

พระบัญญัติข้อนี้กล่าวไว้ว่า อย่าโลภครัวเรือนของเพื่อนบ้าน เราไม่ควรอิจฉาเพื่อนบ้าน หรือเพื่อน เนื่องจากเขามีบ้านที่ดีกว่า หรือมีสิ่งของที่ดีกว่าเรา

คำถาม...พระบัญญัติข้อนี้ครอบคลุมถึงสิ่งใดอีกบ้าง?

เราต้องไม่โลภอยากได้คู่สมรสของผู้อื่นหรือครอบครัวของผู้อื่น คนรับใช้หรือความช่วยเหลือที่มีคนให้ เขา พาหนะของเขา หรือสิ่งใดๆของเขาทั้งสิ้น

โทรศัพท์มือถือ รถจักรยานยนต์ หรือรถยนต์มักเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเรา ความปรารถนาอยากได้สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นความผิด แต่จะผิดถ้าโลกสิ่งที่เป็นของเพื่อน เพราะว่าจะนำมาซึ่งความอิจฉา อาจทำลายมิตรภาพ และทำให้เรามีจิตใจจมจ่อมไร้ความสุข

สำรวจความเห็น

ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่เท่านั้น เมื่อครูอ่านคำถามต่อไปนี้

- 1) มีของบางอย่างที่ฉันอยากได้มาก
- 2) บางครั้งไม่สบายใจเมื่อไม่ได้สิ่งที่ต้องการ
- 3) หลายครั้งเพื่อนๆพูดถึงสิ่งที่เขาอยากได้

สนทนาลงถึงความอยากได้ของมนุษย์

ความโลภเป็นสิ่งที่อันตราย มันเริ่มต้นภายในจิตใจ แต่ถ้าไม่รีบเอาออกไปโดยเร็ว มันจะกลายเป็นการกระทำ เราอาจถูกล่อลวงให้โกหกหรือขโมยเพื่อจะได้สิ่งที่เราต้องการ

เมื่อเราโลภสิ่งใดก็ตามมันจะกลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด พระคัมภีร์กล่าวว่า สิ่งนี้เป็นการไหว้รูปเคารพ หรือการนมัสการพระเทียมเท็จ (อ่านโคโลสี 3:5)

ความโลภเป็นเหตุให้เกิดผลเลวร้ายต่อชีวิต เราจะต้องทนทุกข์ทรมานจากความอิจฉาริษยา การไม่พอใจในสิ่งที่มีอยู่ ปราศจากความสุข เราอาจกลายเป็นคนไม่เชื่อฟังและไม่ซื่อสัตย์ได้ในที่สุด และมันยังทำให้เราเป็นคนอกตัญญูด้วยเช่นกัน แทนที่จะขอบพระคุณในสิ่งที่มี เรากลับไปมัวคิดถึงสิ่งที่ยังไม่มี นี่คือการทำที่แห่งความหยิ่งยะโส และกฏต่อพระเจ้า ทำที่นี้ทำให้เราคิดว่า พระเจ้าไม่ยุติธรรมกับเรา

ความโลภเป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อสุขภาพเป็นอันตราย ทำร้ายจิตใจ และที่สำคัญที่สุดคือ มันเป็นความบาป ถ้าเราปรารถนาอยากมีสัมพันธภาพที่แท้จริงกับพระเจ้า เราจะต้องไม่โลภ

เหตุการณ์จริง

กลุ่มอนุชนกำลังจะออกไปกินไอศกรีมด้วยกันหลังประชุมเสร็จ แต่วารินไม่มีเงิน เธอจึงเงิบๆและไม่รู้สึกดีเหมือนเพื่อนๆ แม้ว่าเธออยากไปกับเพื่อนก็ตาม ศรีพรเองรู้ดีว่าวารินไม่มีเงิน เธอเองกำลังเก็บเงินเพื่อนซื้อเสื้อตัวใหม่ แต่เธอก็ตัดสินใจโดยเอาเงิน 50 บาทแอบใส่ในมือของวารินโดยเพื่อนคนอื่นไม่รู้ และบอก ว่า “เอาเงินนี้ไปนะ เพราะฉันอยากให้เธอไปด้วย” ถามว่า ศรีพรแสดงให้เห็นว่าจะอะไรเป็นสิ่งสำคัญกว่ากันระหว่างเสื้อใหม่สำหรับตัวเองหรือการช่วยให้เพื่อนมีความชื่นชมยินดี?

2. เรียนรู้ที่จะพอใจ

(ฟิลิปปี 4:11)

เราคงเคยเห็นคนที่ไม่เคยพอใจในสิ่งที่ตัวเองมีมาบ้างแล้ว คนเหล่านั้นใช้เวลาส่วนใหญ่ในการคิดคำนึงถึงสิ่งที่เขาจะซื้อเพิ่มขึ้นอีก เมื่อเขาได้เงินพิเศษมา เขาก็จะใช้ซื้อของและยังรู้สึกว่ามีเงินน้อยไปไม่พอซื้ออีก ดูราวกับว่าคนเหล่านั้นไม่รู้จักพอเสียที

เราแต่ละคนควรที่จะสำรวจชีวิตของตนเองอย่างลึกซึ้ง ถามตนเองว่า “ชีวิตเราสะท้อนท่าทีแบบที่กล่าวมาหรือไม่?” เราต้องการสิ่งใดจากชีวิต? “เป้าหมายในการสะสมเงินทองของเราคือเพื่อซื้อสิ่งของที่เรายากได้ใช่หรือไม่?” “อะไรเล่าที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับเรา?”

เปาโลกล่าวในฟิลิปปี 4:11 ว่า “เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนแล้วว่าพึงพอใจอยู่อย่างนั้น”

แต่เราอาจกล่าวว่า “ก็นั่นคือเปาโล บรุษผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้านี่ มันก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับเขาที่จะพูดอย่างนั้น”

คำถาม...การที่เปาโลพอใจในฐานะใดๆก็ตามนั้น เป็นเรื่องที่ยากสำหรับท่านหรือ? ท่านดำเนินชีวิตอย่างไร? ท่านมีประสบการณ์ในการรับใช้พระเจ้าอย่างไร? (ให้เวลาสั้นๆอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตของเปาโล เน้นให้เห็นความยากลำบากทุกอย่างที่เขาพบ เช่น การถูกคุกคามชีวิต ถูกเมียนตี ถูกจำคุก ความหิว เหน็ดเหนื่อย อ่อนเพลีย เรือแตก ฯลฯ)

แม้ว่าเปาโลจะมีชีวิตที่ลำบากถึงขนาดนี้ เขาก็ยังคงพูดได้อย่างสัตย์ซื่อว่า เขาได้เรียนรู้จักที่จะพึงพอใจในสิ่งที่เขามีอยู่ และในสถานที่ที่เขาไป

คำถาม...เคล็ดลับของเปาโลคืออะไร? เขาพึงพอใจเมื่อไม่มีได้อย่างไร?

ค้นพระคัมภีร์

ให้แต่ละคนพิจารณาถึงความยากลำบากของเปาโล สนทนากันว่าเหตุใดท่านจึงพอใจได้แม้ความลำบากอยู่รอบข้าง

กิจการ 9:23-29, 16:19-25, 20:22-24, 21:27-33, 22:22-24, 23:12-15 1 โครินธ์ 4:11-13 2 โครินธ์ 11:23-33, 12:10

เปาโลได้เรียนรู้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตคืออะไร ท่านรู้จากประสบการณ์ว่า ถ้าคิดว่าจะต้องมีสิ่งต่างๆ เพื่อให้รู้สึกมั่นคงแล้วละก็ จะไม่มีทางมีสันติสุขแท้ได้เลย เราจะมีความรู้สึกกลัวอยู่เสมอว่าจะสูญเสียสิ่งที่มีอยู่

สัมพันธภาพอันเพื่อนระหว่างพระเจ้าและประชากรของพระองค์เป็นส่วนสำคัญที่สุดในชีวิต พระเจ้าเป็นผู้ครอบครองอยู่เหนือชีวิตเรา ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ถ้าเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าแล้ว เราจะสามารถเชื่อวางใจว่าพระองค์จะให้ทุกสิ่งที่เราต้องการ

ความพึงพอใจไม่ได้หมายความว่าถึงการเสแสร้งแกล้งทำ ไม่ใช่การสงสารตัวเอง แต่หมายถึงรู้สึกพอใจในสิ่งที่เรามี มันเป็นเหตุทำให้เรามีความสุขแท้ได้ เมื่อเราเรียนรู้ที่จะพอใจ เราจะมีเวลาและมีริ้วแรงมากพอที่จะคิดคำนึงถึงสิ่งต่างๆที่สำคัญในชีวิตของเรา เราจึงจะเรียนรู้จักคุณค่าของพระคริสต์และของคนอื่นๆได้

3. พระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วย

(ฮีบรู 13:5-6)

ตามธรรมเนียมในปัจจุบัน เมื่อสองฝ่ายได้รับการแนะนำให้รู้จักกัน มักถามว่าอีกฝ่ายหนึ่งประกอบอาชีพอะไร ถ้าคำตอบของคนนั้นเป็นแพทย์แล้วล่ะก็ เราจะรู้สึกประทับใจและยอมรับเขาว่าเป็นคนมีคุณค่า แต่ถ้าเขาตอบว่าเขาเป็นภารโรงในโรงงานเล็กๆ เราก็จะรู้สึกดูถูกว่าเขาไม่มีความหมายเท่าไร

คำถาม...เรารู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับวิธีการมองคนในสังคมของเรา? (ให้มีการเสนอความคิด)

ความอยากมั่งมีจะเพิ่มขึ้นจนควบคุมไม่ได้ และนำไปสู่ความบาปในที่สุด 1ทิโมธี 6:9-10 กล่าวว่า “ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวย ก็ตกอยู่ในข่ายของความเขี้ยววน และคิดบ่วงเร็ว และในความปรารถนาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป ด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด เพราะความโลภนี้แหละจึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์”

พระเจ้าได้ให้มนุษย์ตัดสินใจได้เองอย่างอิสระว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร? จำเป็นต้องเรียงลำดับความสำคัญ อะไรเล่าที่เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในชีวิตและเราทำให้สิ่งนั้นสำคัญที่สุดได้อย่างไร จงเริ่มต้นด้วยการอ่านพระคัมภีร์ (อ่านฮีบรู 13:5)

การมีความพึงพอใจนั้นไม่ได้หมายถึง การไม่มีความรับผิดชอบหรือเกียจคร้าน แต่เป็นการเชื่อไว้วางใจในพระเจ้า และยอมรับให้พระสัญญาในการดูแลชีวิตของเราเป็นจริง (อ่านมัทธิว 6:25-34 โดยอ่านสลับกัน)

เมื่อเราพึ่งตนเอง เราจะต้องวิตกกังวลตลอดไปว่าบางอย่างอาจเกิดขึ้นกับเราซึ่งทำให้เราไม่สามารถทำงานได้ หรือจะเกิดภัยพิบัติกับเรา มีการสูญเสีย แต่เมื่อใดที่เราระลึกได้ว่า พระเจ้าเป็นแหล่งทรัพยากรของเรา เราไม่จำเป็นต้องวิตกกังวล เรื่องการเงิน หรือวัตถุสิ่งของต่างๆ เรายังต้องทำงาน แต่เราจะไม่ยอมเสียเวลากระวนกระวายกับสิ่งเหล่านี้

ดำเนินชีวิตในความจริง

แบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) เป้าหมายของชีวิตของฉันคือ.....
- 2) ฉันเป็นห่วงเรื่อง.....
- 3) ฉันจะก้าวถึงเป้าหมายโดย.....
- 4) ฉันใช้เวลามากในการ.....
- 5) ฉันเห็นว่าเงินมีความสำคัญ.....(ให้คะแนน)
- 6) ฉันเห็นว่าเรื่องฝ่ายวิญญาณสำคัญ..... (ให้คะแนน)

(มาก = 10 มาก = 7 ปานกลาง = 5 น้อย = 3 น้อยมาก = 0)

โดยกลุ่มแรกเป็นคำตอบของคนในโลก ส่วนอีกกลุ่มเป็นคำตอบของคนที่ต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์

“ถ้าเพียงแต่ฉันมีเงินมากเท่ากับสมชายล่ะก็...” “ฉันอยากจะได้คะแนนมากๆเหมือนอนงค์จังเลย” “ฉันยินดีจะจ่ายทุกอย่างเพื่อจะซื้อเครื่องเสียงแบบปานทิพย์”

ความโลภเป็นเหมือนกับความชั่วร้ายอื่นๆ ที่เกิดขึ้นอย่างลับๆภายในจิตใจ เราชอบมีของที่คนอื่นมี เมื่อเริ่มต้นเกิดขึ้นนั้นอาจดูซื้อบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อเราเริ่มอยากได้มัน ความอยากนั้นจะเติบโตขึ้นจนเราลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเราจะได้อะไรบางอย่างที่ปรารถนา เหมือนอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า ความอิจฉา ความไม่ซื่อสัตย์ ความขมขื่น ความเกลียดชัง เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากความไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

เราปรารถนาอยากมีชีวิตแบบไหน? เราจะมีชีวิตอยู่เพื่อความมั่งคั่งและชื่อเสียง หรือมีชีวิตอยู่ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า จงพิจารณาชีวิตของเราเองว่ามีความรู้สึกรึ้อย่างไร? ในชีวิตประจำวันเราใช้เวลามากไหมที่จะคิดและพูดถึงสิ่งที่เราอยากได้ พระเจ้าเป็นศูนย์กลางในความคิดของเราหรือไม่? เราจะมีความสุขในสิ่งที่เรามีเมื่อได้ใช้เวลากับพระเจ้ามากขึ้น

เป้าหมายในชีวิตของเราคืออะไร? เราจะทำอะไรบ้างเพื่อให้ถึงซึ่งเป้าหมายนั้น? พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางในชีวิตของเราหรือไม่? ถ้าไม่ จงทูลขอพระองค์ให้เป็นพระเจ้าแห่งชีวิตของเราในเวลานี้เถิด

ให้จับคู่กับเพื่อนและบอกเพื่อนว่าเขาอยากเปลี่ยนท่าที ความคิดให้เป็นคนที่มีความพึงพอใจมากขึ้น ให้อธิษฐานเผื่อกันและกัน และขอให้พระเจ้าช่วยให้ถึงเป้าหมาย

บทที่ 6 พระคัมภีร์เป็นพระสัญญา

- เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจพระสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์และเพื่อได้รับพระสัญญานั้นเป็นของตัวเอง และรักษาพระสัญญาของพระองค์
- ข้อพระคัมภีร์ : ยอห์น 14:1-3,16,26, 15:26 กิจการ 1:4-5 1เปโตร 1:3-5 1ยอห์น 2:24-25
- ข้อควรจำ : คุณก่อนท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้วให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณจิต และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า (2โครินธ์ 7:1)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษแผ่นใหญ่ นิตยสารเก่าๆ กรรไกร กาว แบบฝึกหัดบทที่ 6 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

“แต่เธอสัญญาแล้วนะ...” เรามักจะได้ยินประโยคนี้และตัวเองก็มักจะพูดเสมอๆ คำสัญญาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ถ้าคนใดคนหนึ่งให้คำสัญญาเราก็จะคาดหวังโดยอัตโนมัติว่าเขาจะถือรักษามันไว้ ลองดูซิว่าเรารู้สึกอย่างไรเมื่อบางคนไม่รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับเรา

คำถาม...ทำไมการรักษาสัญญาเป็นเรื่องสำคัญมาก?

การรักษาสัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญทั้งผู้ให้สัญญาและผู้ที่ได้รับสัญญานั้น เนื่องจาก

1) เป็นการสะท้อนให้เห็นบุคลิกของผู้ให้คำสัญญา ทุกครั้งที่เราทำสัญญา เราได้เอาชื่อเสียงของเราไปเป็นประกัน ถ้าเราไม่รักษาคำพูดเราก็ได้ทำลายภาพพจน์ของเราเอง บางทีเราอาจเคยได้ยินคำสนทนาท่านองนี้

ก : เกียรติศักดิ์ บอกว่า เขาจะมาหาผมในคืนวันศุกร์ เพื่อช่วยซ่อมเบรครถจักรยานยนต์ เขาเองก็เก่งมากในเรื่องนี้

ข : แต่ฉันจะเชื่อก็ต่อเมื่อได้เห็นด้วยตาเท่านั้น คุณอย่าไปเชื่อกันๆนี้เชียวนะ

เราได้แสดงว่าตนเองเป็นคนประเภทใด ในสายตาของคนอื่นเราต้องการให้คนอื่นพูดว่า “เชื่อถือเขาได้...” หรือ “คำพูดของเขานั้นเชื่อไม่ได้เลยแม้แต่คำเดียว?”

2) ทำให้ผู้ที่ได้รับคำสัญญาารู้สึกมั่นใจ เราทุกคนต้องการฟังฟังผู้อื่นด้วย แม้ว่าในบางครั้งมนุษย์จะทำให้เราผิดหวัง แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อพระองค์ไม่เคยทำให้เราผิดหวัง และพระสัญญานั้นสามารถไว้วางใจได้

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ชีวิตนิรันดร์ตามพระสัญญา

(โรม 3:23, 6:23 1ยอห์น 2:23-25)

เราเคยคิดอยากมีชีวิตอมตะบ้างไหม? บางทีเราก็เคยฝันแบบนี้เช่นเดียวกับคนอื่นอีกหลายล้านคน แต่เราก็ต้องกลับมาสู่โลกแห่งความจริงที่ว่าวันหนึ่งมนุษย์ทุกคนต้องตาย

ถ้าหากเราวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องความตายแล้วละก็ มีข้อดีบางประการสำหรับเรา คือ พระเจ้าได้ทรงสัญญาเรื่องชีวิตนิรันดร์แก่นมนุษย์ทุกคนที่ขอต่อพระองค์ ดังใน 1 ยอห์น 2:25 ได้กล่าวว่า **“นี่แหละเป็นพระสัญญาซึ่งทรงสัญญาไว้แก่เรา คือ โปรดให้มีชีวิตนิรันดร์”**

คำถาม...เราคิดว่า “ชีวิตนิรันดร์” ในพระธรรมตอนนี้หมายถึงอะไร และเราควรทำอะไร เพื่อจะได้ตามพระสัญญานี้

ชีวิตนิรันดร์ หมายถึง การอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า และมีชีวิตอยู่ตลอดไปพร้อมกับพระองค์ การรับว่าพระสัญญานี้เป็นของเราก็ไม่ใช่เรื่องที่ยาก นั่นคือ

- 1) เราต้องยอมรับว่าเป็นคนบาป โรม 3:23 บอกชัดเจนว่าเราทุกคนได้ทำบาป
- 2) เราต้องรู้ว่า ความบาปนำมาซึ่งความตาย โรม 6:23
- 3) เราต้องเชื่อว่าพระเยซูได้ตายบนไม้กางเขนเพื่อช่วยไถ่เราให้รอดจากบาปและให้ชีวิตนิรันดร์แก่เรา
- 4) เราต้องรักษาความสัมพันธ์นี้กับพระเจ้าให้ดำเนินต่อไป (อ่าน 1 ยอห์น 2:24)

เมื่อพระเยซูคริสต์ได้เข้ามาสถิตอยู่ในเรานั้น ชีวิตของเราถูกเปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์สัญญาไว้ว่า ถ้าเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์เราจะได้อยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิรันดร์

2. พระสัญญาสำหรับพระวิญญาณ

(ยอห์น 14:16,26, 15:26 กิจการ 1:4-5, 2:38-39)

ในช่วงเวลาที่พระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจบนโลก พระองค์ตรัสหลายครั้งเกี่ยวกับพระสัญญาพิเศษเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ (อ่านพระคัมภีร์ที่อ้างเรื่องนี้ใน ยอห์น 14:16,26, 15:26 และอ่านกิจการ 1:4-5) เพื่อจะทราบพระคำรับของพระเยซูที่ได้ตรัสขณะจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

คำถาม...ทำไมการที่คริสเตียนทุกคนเต็มล้นด้วยพระวิญญาณจึงเป็นสิ่งสำคัญ? (หนุนใจให้ออกความคิดเห็น)

พระเจ้ารู้ว่าคริสเตียนทุกคนอยู่ในโลกแห่งความบาป เขาต้องการความช่วยเหลือเพื่อจะมีชีวิตอยู่เพื่อต่อพระองค์ได้ ทรงรู้ว่าเราต้องเผชิญการทดลองมากมาย มันเป็นการยากที่จะต่อต้านอิทธิพลของโลกและเพื่อนฝูง นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่พระองค์ทรงส่งพระวิญญาณลงมาเพื่อช่วยเรา

เขียนบนกระดาษ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานภายในชีวิตเราอย่างไรบ้าง?

1) พระองค์ตรัสอย่างนุ่มนวลต่อจิตใจของเรา และเตือนเราเมื่อเราทำผิด ถ้าเราทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องพระองค์จะเตือนให้เราสำนึก

- 2) พระวิญญาณเป็นพระเจ้าผู้โลมใจ

คำถาม...พระวิญญาณเป็นพระเจ้าผู้โลมใจนั้นหมายความว่าอย่างไร?

พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ เพื่อช่วยเสริมกำลังและให้คำปรึกษาเมื่อเราต้องการ

3) พระวิญญาณช่วยให้เราเข้าใจพระคัมภีร์และเปิดเผยน้ำพระทัยที่มีสำหรับเรา พระองค์จะนำเราไปในหนทางที่เราควรจะไป

คำถาม...เราทราบได้อย่างไรว่า พระวิญญาณยังคงช่วยเหลือเราในทุกวันนี้? (ให้ช่วยกันตอบคำถาม)

พระคัมภีร์บอกเราใน กิจการ 2:38-39 ว่า “...แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือ ทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเรียกมาเข้าพระองค์” พระสัญญานี้เป็นพระสัญญาสำหรับเราด้วย

3. พระสัญญาเรื่องมรดก

(1เปโตร 1:3-5)

เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเสียชีวิตลง ทรัพย์สินของเขาจะถูกยกให้แก่สมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อน หรือยกให้เป็นสาธารณะกุศล บางครั้งก็มีพินัยกรรมที่บอกรายละเอียดว่า จะยกอะไรให้ใครบ้าง

เนื่องจากพระเยซูสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์จึงทำให้เราได้รับการยกโทษความบาป และผลจากการไถ่อันอัศจรรย์นี้ เราจึงได้เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าในฐานะบุตรบุญธรรม เราได้กลายเป็นผู้รับมรดกจากพระเจ้าร่วมกับพระคริสต์ (อ่าน โรม 8:17 กิจการ 26:18) การเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้าเป็นสิทธิพิเศษ พระองค์ทรงสัญญาให้มรดกแก่ทุกคนที่เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระองค์

คำถาม...มรดกนิรันดร์แตกต่างจากมรดกฝ่ายโลกอย่างไรบ้าง? (ให้ผู้เรียนตอบ)

มรดกนิรันดร์ไม่ใช่สิ่งที่เราจับได้ แต่มันเป็นของเราโดยพระสัญญา เนื่องจากเราเป็นลูกของพระองค์ วันหนึ่งมรดกฝ่ายโลกจะสูญไปและหมดคุณค่า มันอาจถูกลักขโมยหรือถูกทำลายทิ้งไปเสีย แต่มรดกนิรันดร์ไม่เป็นเช่นนั้น เปาโลเรียกมรดกนี้ว่า “มรดกไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทิน และไม่ร่วงโรยซึ่งได้เตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย” (1เปโตร 1:4)

ประเมินค่า

ให้ผู้เรียนออกความคิดถึงสิ่งที่มีค่าสูงในสายตาของคนส่วนใหญ่ (ทั้งที่เป็นและไม่เป็นคริสเตียน) แล้วเขียนลงบนกระดาษ ประมาณ 10 ข้อ จากนั้นก็ให้ผู้เรียนลองตีคุณค่าอันถาวรของสิ่งเหล่านั้นทีละอย่าง

พระเจ้าทรงรักษามรดกนิรันดร์ในสวรรค์เพื่อเรา ไม่มีสิ่งใดสามารถแย่งชิงมรดกจากสวรรค์ของเราไปได้สักวันหนึ่งเราจะได้รับเอามรดกของเราแน่นอน

4. พระสัญญาเรื่องบ้านในสวรรค์

(ยอห์น 14:1-3)

(ใช้เวลาสักครู่หนึ่ง เพื่อจินตนาการถึงบ้านสวยที่สุดเท่าที่เคยเห็นมา)

บ้านแต่ละหลังมีคุณสมบัติพิเศษสำหรับคนที่อาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้น พวกเขาส่วนใหญ่พยายามทำให้บ้านของเราดีที่สุดในสิ่งที่เราสามารถทำได้ เราดูแลสนามหญ้า และปลูกดอกไม้ ทาสีบ้าน ทำความสะอาด และซ่อมแซมทุกอย่างที่ชำรุด เราได้จ่ายเงินและเวลาส่วนใหญ่ไปกับบ้านของเรา

แต่บ้านใหญ่ที่สวยงามในโลกไม่สามารถเทียบเท่ากับบ้านในสวรรค์ที่พระเจ้ากำลังเตรียมไว้ให้เรา

คำถาม...เราทราบได้อย่างไรว่า เราจะมีบ้านในสวรรค์? (ให้แสดงความคิดเห็น)

เพราะพระเยซูบอกไว้เช่นนี้ (อ่านยอห์น 14:2-3)

ภาพตัดปะ

เตรียมกระดาษ วารสารเก่า กรรไกร กาว สีเมจิก เขียนที่หัวกระดาษแผ่นโตว่า “พระสัญญาของพระเจ้า” และให้ตัดภาพหรือคำจากวารสารที่แสดงถึงพระสัญญาของพระองค์ เช่นรูปคนที่มีความสุข รูปครอบครัวที่รักกัน หรือเป็นคำ เช่น ความรัก ความสุข เป็นต้น นำมาปะที่กระดาษแผ่นใหญ่ และนำไปติดไว้ที่ข้างฝาห้องเรียน

เรายังคงมองเห็นความงดงามของการทรงสร้างที่มีอยู่ในโลกนี้ แม้ว่าจะถูกบดบังไปด้วยความบาป แต่เราได้จินตนาการภาพความงามของบ้าน สวรรค์ที่รอคอยเราอยู่เบื้องบนว่าจะมีความงดงามสมบูรณ์ของการทรงสร้างของพระเจ้า ที่ซึ่งบาปไม่สามารถทำลายได้ และสิ่งที่ดีที่สุด คือ ณ ที่นั่นพระเยซูจะสถิตกับเรา

วันหนึ่งพระคริสต์จะกลับมาและรับเราแต่ละคนไปอยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิรันดร์ เพราะพระองค์ทรงรักเรามากมาย

ดำเนินชีวิตในความจริง

โลกปัจจุบันนี้มีแต่การคิดสัญญา การที่จะพบใครสักคนหนึ่งที่เราจะไว้วางใจและเชื่อถือได้จริงๆ ไม่ใช่ของง่าย เพื่อนสนิทที่สุดอาจทำให้เราเสียใจ และแม้แต่ครอบครัวก็อาจทำให้เราผิดหวัง แต่มีบุคคลหนึ่งที่จะไม่ทอดทิ้งเราเลย คำพูดของเขาเป็นจริงเสมอ เราสามารถวางใจคนๆ นั้นได้แม้ในสิ่งที่เป็นความลับสุดขบถ และไว้วางใจได้ว่าเขาจะรักษาสัญญาที่ให้ไว้ ผู้นั้นคือ พระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาล

พระเจ้าได้ให้สัญญาอันมหัศจรรย์มากมายในพระคัมภีร์ เนื่องจากความรักที่มีต่อเรา สัญญาเหล่านั้นเป็นของทุกคนที่ปรารถนาจะรับมันไว้

ตัวอย่าง

พ่อของเจนได้ยื่นเงิน 500 บาทเป็นของขวัญวันเกิดครบรอบ 15 ปีของเธอ แต่เงินนี้เป็นของเธอจนกว่าเจนจะยื่นมือไปปรับเอาไว้ เช่นเดียวกันพระเจ้าไม่เคยบังคับใครยอมรับพระองค์ แต่พระองค์แสวงหาเราอยู่เสมอ เพื่อนำเราไปหาพระองค์ด้วยความรัก แม้ว่าเลือกพระองค์หรือไม่ก็ตาม

เราต้องการได้รับความรักมหัศจรรย์ของพระองค์หรือไม่? คำตอบคือ เราสามารถรับพระสัญญานั้นวันนี้ จงยอมให้พระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเถิด

พระคำของพระเจ้าเต็มไปด้วยพระสัญญาที่รอให้เรายึดเอาไว้เป็นของเราเอง ลองจินตนาการดูว่าชีวิตของเราจะมั่งคั่งทั้งในปัจจุบันและตลอดชีวิตนิรันดร์อย่างไรบ้าง หากเรารับเอาพระสัญญานั้นไว้...

บทที่ 7 พระคัมภีร์เป็นความสว่าง

- เป้าหมาย : เพื่อให้รู้ว่าพระคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด และเพื่อให้เชื่อวางใจในคำสอนที่อยู่ในพระคัมภีร์และปฏิบัติตามทุกวัน
- ข้อพระคัมภีร์ : 1 พงศกษัตริย์ 11:1-3,9-11 สดุดี 119:105,130 2 โครินธ์ 4:3-4
- ข้อควรจำ : แต่ถ้ามีม่านบังข่าวประเสริฐของเขาไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้นพระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อมิให้เขาได้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:3-4)
- อุปกรณ์การสอน : ภาพของแสงสว่างประเภทต่างๆ ไฟฉาย ตะเกียง เทียนไข วิทยุ ลูกอม เข็มทิศ ไม้บรรทัด แบบฝึกหัดบทที่ 7 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถ้าเราเคยเข้าไปในถ้าจะรู้ว่ามันมีขนาดไหน แม้ว่าเราจะเปิดไฟฟ้าแล้วก็ตาม แต่ถ้าไฟดับมันก็จะมืดสนิทมากและเราจะได้ยินคนที่เข้าไปเที่ยวในถ้ำนั้นถอนหายใจ

มีสัตว์เพียงไม่กี่ประเภทเท่านั้นที่สามารถอาศัยอยู่ในถ้ำเป็นเวลานานๆ เช่น ค้างคาว และสิ่งมีชีวิตเล็กๆบางชนิด เนื่องจากในถ้ำนั้นมืดและแคบกว่าที่แสงจากภายนอกจะส่องเข้าไปถึงได้ สิ่งมีชีวิตส่วนใหญ่จึงไม่สามารถมีชีวิตอยู่โดยปราศจากแสงสว่างได้ แต่ก็ยังมีกิ้ง ปลา บางประเภทที่สามารถมีชีวิตอยู่ในแอ่งน้ำในถ้ำได้ และเนื่องจากอยู่ในความมืดหลายปีตาจึงบอดและผิวก็ซีด

ตัวอย่าง

นำรูปดวงไฟ หลอดนีออน ดวงอาทิตย์ เทียนไข หรืออาจเอาของจริงมาด้วย เช่น ตะเกียง ไฟฉาย สนทนาถึงประโยชน์ของแสงให้พูดถึงพลังงานที่ให้ชีวิตของแสงอาทิตย์ เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ของแสงในด้านต่างๆ เปรียบเทียบกับแสงสว่างแห่งพระคำของพระเจ้าที่มีผลต่อชีวิตของเรา

แสงสว่างจากดวงอาทิตย์จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตทุกประเภท แสงสว่างจากไฟช่วยเตือนภัยบนท้องถนนตรงจุดที่ทางรถไฟตัดผ่านถนนและที่ต่างๆ แสงไฟเตือนช่วยให้เราพ้นจากอุบัติเหตุและช่วยชีวิตของเราได้

พระคัมภีร์เป็นแสงสว่างช่วยเตือนอันตรายในชีวิต พระคำของพระเจ้าช่วยให้เราเห็นว่าสิ่งใดผิดและสิ่งใดถูก สภาพชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณไม่สามารถดำรงอยู่ได้โดยปราศจากแสงแห่งพระคำของพระองค์ เช่นเดียวกับสภาพชีวิตฝ่ายร่างกายที่ไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากแสงสว่าง

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. พระคัมภีร์บอกสิ่งใดผิด

1พงศัตร์ย 11:1-3,9-11

กษัตริย์องค์หนึ่งนามว่าซาโลมอนพระองค์เป็นคนที่ใครๆก็ยอมรับว่า มีสติปัญญามากที่สุดยิ่งกว่ามนุษย์คนใด พระปัญญาของพระองค์นั้นได้รับมาจากพระเจ้า เมื่อทรงเป็นคนหนุ่ม พระองค์รักและปรนนิบัติพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ แต่ต่อมาซาโลมอนเริ่มหันใจออกจากทางของพระเจ้าและฝ่าฝืนธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์ (1พงศัตร์ย 11:1-3) ซาโลมอนได้อภิเษกกับผู้หญิงที่นมัสการรูปเคารพหลายคน

หลังจากนั้นไม่นานนัก มเหสีเหล่านั้นได้ชักชวนให้พระองค์หันเหไปจากพระเจ้า แล้วซาโลมอนก็กราบไหว้รูปเคารพด้วย และยังสร้างวิหารให้พระเทียมเท็จเหล่านั้น เพื่อให้มเหสีของพระองค์พอพระทัย

พระเจ้าทรงกริ้วต่อซาโลมอนเพราะพระทัยของท่านได้หันไปจากพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ได้ทรงปรากฏแก่ท่านถึงสองครั้ง และได้ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ไม่ควรไปติดตามพระอื่นแต่ท่านก็มีได้รักษาพระบัญชาของพระเจ้า

เนื่องจากท่านหันจากพระบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าจึงนำเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เราต้องระมัดระวังไม่ทำความผิดอย่างซาโลมอน ซึ่งแม้จะมีแสงสว่างแห่งพระวามะของพระเจ้า แต่ท่านกลับไม่ดำเนินตามแสงนั้น เราเองควรเชื่อฟังและติดตามพระวามะอย่างมั่นคง

ฉะนั้นเราเรียนรู้ตัวอย่างจากพระคัมภีร์ได้เพราะพระคัมภีร์บอกให้เราารู้ข้อผิดพลาดของผู้คนที่ได้กระทำเราจึงหลีกเลี่ยงไม่ทำตามอย่างนั้นได้

2. พระคัมภีร์บอกว่าสิ่งใดถูก

(สดุดี 119:105,130)

ลองจินตนาการดูภาพของตนเองอยู่ในแคมป์กลางป่า ขณะนั้นดวงอาทิตย์ตกไปแล้ว และเป็นเวลาที่จะเดินทางไปยังสถานที่ประชุมแคมป์ไฟพร้อมกับผู้อื่น สถานที่ตั้งแคมป์ไฟนั้นอยู่ที่หน้าผาทางทิศเหนือ บริเวณแคมป์ที่เราอยู่หนทางที่จะไปสันเขาแห่งนั้นคดเคี้ยวไปมา แม้จะเป็นในตอนกลางวันก็เป็นเรื่องเสี่ยงอยู่ ยิ่งถ้าจะต้องไปในเวลากลางคืนก็ค่อนข้างอันตราย

สาธิต

นำวิทยุ ทอฟฟี่ เข็มทิศ และตะเกียงไว้หน้าชั้น และถามคำถามที่แนะไว้ในบทเรียน ถ้าเป็นไปได้ก็ให้ครูจุดตะเกียงเพื่อเน้นความจริงที่ว่า ตะเกียงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ช่วยให้เรามองเห็นทาง (ใช้ไฟฉายแทนก็ได้)

คำถาม... สิ่งใดต่อไปนี่ที่เราควรนำไปด้วย และอะไรสำคัญที่สุด?

- ก. วิทยุ ข. ทอฟฟี่ ค. เข็มทิศ ง. ตะเกียง

คำตอบก็เห็นได้ชัดอยู่แล้วว่าในหนทางที่อันตรายและมีด เราต้องการตะเกียงเพื่อให้เห็นเส้นทางที่เรากำลังเดินไป

เรากลับไปยังเพื่อนร่วมแคมป์ของเราซึ่งกำลังจะเริ่มดันปีนเส้นทางที่เสี่ยงอันตรายในความมืดกันเถาะ ขณะที่เรามองดูไปรอบๆ เราเห็นท่าทีของคนที่เป็นปีน 4 ประเภท

ละครใบ้

ให้คนหนึ่งออกมาทำท่าทางของ คน 4 ประเภท โดยครูสามารถใช้วิธีอ่านจากบทเรียน เหมือนกับว่าเป็นบทละครที่คนจะแสดงท่าทางเท่านั้น ไม่มีการพูด

1) มีของดีแต่ไม่ใช้

คนเหล่านี้เชื่อถือในตะเกียงของเขาจริงๆ จังๆ เราอาจเห็นคนประเภทนี้ทำการเช็ดถูทำความสะอาดตะเกียงและวางมันลงอย่างระมัดระวังบนชั้นก่อนที่เขาจะเริ่มปีนเขา แต่เห็นใหม่ว่าเขาไม่ได้เชื่อว่าตะเกียงมีคุณค่าจริงๆ ที่จะช่วยในการปีน พวกเขาชอบที่จะปีนหน้าผาในความมืด คนประเภทนี้ส่วนมากมักปีนขึ้นไปได้ไม่สูงเท่าไรก็ลื่นหรือล้ม ไม่อย่างนั้นก็เลิกปีนไปแล้วก็กลับแคมป์เสีย

2) นั่งมองเฉยๆ

พวกนี้ได้ยินว่าแคมป์นั้นสนุกสนานมาก แต่เขาก็รู้ด้วยว่าหนทางนั้นอันตรายแม้หลายคนพยายามบอกเขาว่าตะเกียงจะช่วยให้หนทางสว่างและทำให้เห็นทางที่ถูกต้อง แต่คนพวกนี้ก็ยังคงคิดว่ามันเสี่ยงมากอยู่นั่นแหละ พวกเขา รู้สึกว่า “หนทางปลอดภัยที่สุด คือ ไม่ต้องไปไหนเลย” ดังนั้นเขาจึงนั่งลงพร้อมๆ กับวางตะเกียงและไม่ทำอะไร

3) ชอบเสี่ยง

คนพวกนี้ลุยตะเกียงได้ก็เริ่มออกเดินทางทันที แต่พวกเขาไม่ดูทางที่ตะเกียงส่องให้เห็น และแม้กระทั่งเมื่อเขาหยุดมองดูสิ่งที่เขาเห็น เขาก็ยังดันทุรังเดินต่อไปในทางของตน อัตราการตายของคนประเภทนี้จึงสูงพอๆ กับพวกแรก

4) เห็นแล้วจึงลงมือปฏิบัติ

คนในกลุ่มนี้มีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เขาใช้ตะเกียงของตนเองอย่างฉลาด โดยสนใจอันตรายที่มองเห็นได้จากแสงสว่างและเดินไปอย่างระมัดระวัง คนพวกนี้จะกระตือรือร้นแก้ไขหนทางที่ผิด พวกเขาจึงเป็นคนประเภทเดียวที่ไปถึงจุดหมายปลายทาง

3. พระคัมภีร์บอกถึงข่าวประเสริฐ

(2 โครินธ์ 4:3-4)

คำถาม...ข่าวประเสริฐหรือพระกิตติคุณคืออะไร?

คำว่า “ข่าวประเสริฐ หรือพระกิตติคุณ” นี้ หมายถึง ข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์ พระองค์เสด็จเข้ามาในโลก เพื่อช่วยมนุษยชาติที่เป็นคนบาปให้รอด คนที่ไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นคนที่ซาตานทำให้ตาบอดฝ่ายวิญญาณ เขาไม่สามารถเห็นแสงแห่งพระสิริแห่งพระกิตติคุณที่อยู่รอบๆ ตัวเขา เขาไม่สามารถเข้าใจข่าวมหัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ แม้ว่าจะมีคริสเตียนหลายคนบอกเล่าให้เขาฟังก็ตาม

คำถาม...ยังมีความหวังเหลืออยู่สำหรับคนเหล่านี้ไหม? (เสนอความคิดเห็น)

ยังคงมีความหวังสำหรับทุกคนเสมอ พระเจ้าให้พระคัมภีร์แก่เราเพื่อให้เรารู้ว่า พระเจ้าและแสงอันทรงพลัง
ลาภภาพแห่งพระวณะของพระองค์นั้นมีอำนาจมากกว่าซาตาน

คำถาม...ทำไมพระคัมภีร์จึงมีฤทธิ์อำนาจมาก?

เพราะพระคัมภีร์เป็นพระวณะของพระเจ้าจึงครบถ้วนสมบูรณ์ไม่ผิดพลาด พระเจ้าใช้มนุษย์เป็นผู้เขียน
ได้ทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงสามารถเชื่อมั่นได้อย่างเต็มที่ในพระเจ้า และในพระคัมภีร์เพราะ
พระองค์ไม่หลอกลวง

ดำเนินชีวิตในความจริง

เรามีชีวิตอยู่ในโลกซึ่งเต็มไปด้วยความมืดมนและความโศกเศร้า ผู้คนกำลังแสวงหาสิ่งที่จะทำให้โลก
สว่างขึ้นด้วยการเสพสุขในการดื่มสุรา ยาเสพติด ล่วงประเวณี และการกบฏ แต่สิ่งเหล่านี้ยิ่งทำให้เขาว่างเปล่าและ
หลงไปในโลกกว้างมากยิ่งขึ้น เคล็ดลับแห่งความชื่นชมยินดีและความสมปรารถนาในชีวิตมาจากการที่เรารู้จัก
พระเยซูและการเพียรพยายามทำสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า

แต่ถ้าหากเรากำลังสงสัยว่า “ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งใดเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า” เราสามารถใช้พระ
คัมภีร์เป็นแสงนำทางเราทุกวัน เมื่อเรากล่าวพระวณะของพระเจ้ากับคนที่ตาบอดฝ่ายวิญญาณ พระวณะจะ
กลายเป็นแรงแห่งชีวิตในชีวิตของเรา

บทที่ 8 พระคัมภีร์เป็นอาวุธ

เป้าหมาย : เพื่อให้รู้ว่าพระคัมภีร์จะช่วยให้เราในการต่อสู้กับความชั่วและสอนให้ใช้พระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตและเอาชนะการทดลองได้

ข้อพระคัมภีร์ : โรม 7:21-25, 8:37 เอเฟซัส 6:12-17

ข้อควรจำ : จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า (เอเฟซัส 6:17)

อุปกรณ์การสอน : กระดาษโปสเตอร์ ปากกาเมจิก สัปดาห์นุกรม พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 8

เริ่มต้นบทเรียน

โปสเตอร์

เขียนหัวข้อว่า “ทหารจะต้อง...เพื่อให้ได้ชัยชนะ” ให้เขียนความคิดเห็นของแต่ละคนลงในกระดาษจนครบทุกคน แล้วเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนกับเรื่องของสงครามฝ่ายวิญญาณที่ครูจะสอน

เมื่อสองร้อยกว่าปี ก่อนคริสตกาล ณ เมืองเคนนิภาคใต้ของอิตาลี กองทหารจำนวนไม่มากของฮันนิบาล กำลังถูกกองทหารโรมันล้อมประชิด กองทหารของฮันนิบาลกำลังถอยทัพเป็นแนวโค้ง กองทหารของโรมันจึงรุกมากขึ้นด้วยความคิดว่าชัยชนะเป็นของตนแล้ว

แต่ขณะนั้นฮันนิบาลได้ให้สัญญาณแก่พันชมิตรลิเบียให้ตีขนาบกองทัพโรมันด้านซ้ายและขวา พร้อมกันนั้นกองทัพของเขาก็รุกกระหน่ำทางแนวหลัง ดังนั้นกองทหารของฮันนิบาลจึงได้ทำลายกองทัพโรมันอย่างยับเยิน แม้ว่าทหารของเขาจะมีจำนวนน้อยกว่ามากและอยู่ในดินแดนของโรมันด้วยซ้ำ

ลองจินตนาการดูว่าสถานการณ์การรบที่เคนนิจะเปลี่ยนไปอย่างไรถ้ากองทัพของโรมันรู้ยุทธวิธีของฮันนิบาล แท้จริงแล้วสงครามในชีวิตของเรานั้นใหญ่โตกว่าสงครามที่กองทหารโรมันเผชิญ เพราะศัตรูของเราคือซาตาน แต่ทว่าเราไม่จำเป็นต้องพ่ายแพ้เนื่องจากเรามีพระคัมภีร์บอกเราว่า ศัตรูเราเป็นใคร ทั้งยังบอกหนทางต่อสู้และรองรับว่า เราจะได้ชัยชนะด้วย

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นศัตรู

(เอเฟซัส 6:12-17 ฮีบรู 4:12)

คำถาม...ทำไมคำพูดนี้เป็นความจริง? (ให้เสนอความคิดเห็น)

ในโลกนี้มีอำนาจสองอย่างที่ขัดแย้งกัน ความชั่วร้ายซึ่งมาจากซาตาน และความบริสุทธิ์ชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้า คริสเตียนนั้นต้องอยู่ในสงครามต่อต้านอำนาจชั่วร้ายอย่างยืนหยัดมั่นคง

เราต้องเรียนรู้การต่อสู้กับมารและควรรระมัดระวังอย่างมั่นคง บางครั้งมันจะเข้ามาจัดการกับเราในตอนเปลอ และมันฉลาดในการมองหาจุดอ่อนในชีวิตของเรา เมื่อพบแล้วมันก็จะ โจมตีที่จุดนั้น

เกม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มท่องพระคำจากเอเฟซัส 6:13-17 ให้ความเวลา 5 นาทีแล้วให้แต่ละกลุ่มนั่งเรียงตามลำดับข้อและท่องข้อพระคำนั้นตามลำดับให้ต่อเนื่องระหว่างกลุ่ม

สงครามที่คริสเตียนเผชิญนั้นยากลำบากกว่าสงครามฝ่ายเนื้อหนัง เพราะไม่ใช่เพียงแค่เสี่ยงอันตรายทางด้านร่างกายเท่านั้น แต่สงครามนี้เป็นการเติมพันด้วยชีวิตนิรันดร์ เบื้องหลังความตาย เราจึงต้องเอาชนะให้ได้

แม้ว่าวิญญาณชั่วจะทรหอคดทนมมาก แต่เราจะต้องไม่ยอมให้มันชนะเรา เราจะไม่แปลกประหลาดใจในกลยุทธ์ของมัน ถ้าเราได้เตรียมตัวมาแล้วเป็นอย่างดี พระคัมภีร์ได้ให้คำแนะนำที่ดีในการเตรียมป้องกันตัว

คำถาม...เราจะเตรียมชีวิตของเราให้พร้อมเพื่อจะต่อสู้กับวิญญาณชั่วได้อย่างไรตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์?

เรามีอาวุธคือ พระคำของพระเจ้าที่มีอำนาจสูงสุดซึ่งบอกให้เราารู้ทุกอย่างที่เราควรรู้เกี่ยวกับศัตรูในเรื่องยุทธวิธีแนวสู้โจมตีจุดอ่อนข้อจำกัดและวิธีที่เราจะเอาชนะศัตรู

“เพราะว่าพระวอนะของพระเจ้านั้นไม่ตาย และทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ ทางทะเลาะกระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดจนข้อกระดูกและไขในกระดูกและสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย” (ฮีบรู 4:12)

2. พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นความขัดแย้ง

(โรม 7:21-25)

พระคัมภีร์บอกให้เราทราบว่ามีวิถีทางหนึ่งที่ซาตาน โจมตีเรา คือ ทางเนื้อหนัง ในที่นี้คำว่า เนื้อหนัง ไม่ได้หมายถึง ผิวหนัง แต่หมายถึงธรรมชาติแห่งความดื้อดึงและธรรมชาติแห่งความเห็นแก่ตัวของเราที่มีแนวโน้มจะกบฏต่อพระเจ้าเสมอ

เปรียบเทียบ

เขียนแผนผังข้างล่างลงบนกระดานให้ผู้เรียนอ่าน โรม 8:4,6,7,9,13,15 และเปรียบเทียบคนทั่วไปกับคริสเตียน

การดำเนินชีวิต	คนที่ไม่เชื่อ	คริสเตียน
อยู่ในการควบคุมของ (ข้อ 4)	เนื้อหนัง	พระวิญญาณ
ความคิดฝังอยู่ใน (ข้อ 6)	ความตาย	ชีวิตและสันติสุข
ทำทีต่อพระเจ้า (ข้อ 7)	เป็นศัตรูกับพระเจ้า	จำนนต่อพระเจ้า
ชีวิตเป็นของ (ข้อ 9)	เนื้อหนัง (ซาตาน)	พระคริสต์
ผลลัพธ์ (ข้อ 13)	ความตาย	ชีวิต
สถานภาพฝ่ายวิญญาณ (ข้อ 15)	กบฏ	เป็นบุตรของพระเจ้า

มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป คือ การเอาตนเองเป็นศูนย์กลางและทำตามใจตนเอง ดังนั้นสภาพชีวิตของคริสเตียนแต่ละคนนั้นเหมือนมีสงครามอย่างรุนแรงอยู่ภายใน เนื่องจากเราต้องการทำตามพระทัยของพระเจ้า แต่ขณะเดียวกันก็ถูกความบาปดึงรั้งชีวิตถ้าจะสู้ตามลำพังเราพ่ายแพ้แน่นอน เปาโลได้บรรยายสภาพความขัดแย้งภายในชีวิตคริสเตียนดังใน โรม 7:22 (ให้คนหนึ่งอ่านออกเสียง)

คำถาม...พระธรรมตอนนี้หมายความว่าอย่างไร? (ให้แสดงความคิดเห็น)

“แสงจันทร์เคยมีประสบการณ์ขัดแย้งภายในตนเองแบบนี้ ซาตานรู้ว่าจุดอ่อนในชีวิตของเธอคือ ชอบนินทา มันจึงใช้จุดนี้นำเธอไปสู่การทดลองเสมอ แม้แสงจันทร์เองจะรู้ว่าพระคัมภีร์สอนว่าการซุบซิบนินทานั้นเป็นบาป และเธอก็ไม่ต้องการจะทำความบาปนี้ เธอเคยตั้งใจว่าจะไม่นินทาอีกต่อไป แต่แล้วเธอก็พบว่าตัวเองกำลังมีพฤติกรรมแบบนั้นอีก แสงจันทร์จึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเหลือ ดังนั้นทุกครั้งเมื่อเธอเริ่มจะเข้าสู่ชีวิตแบบเดิม เธอก็จะรู้สึกถึงการเตือนโดยพระวิญญาณและโดยการช่วยเหลือของพระองค์ ไม่นานเธอก็ได้ชัยชนะเหนือสงครามของเธอ”

เมื่อเรายอมพ่ายแพ้ต่อการทดลองพระเจ้าจะทรงถือว่าสิ่งนั้นเป็นความบาป (ยากอบ 1:14-15) แม้แต่บาปเล็กน้อยมันก็สามารถแยกเราออกจากพระเจ้าได้ แต่เราก็สามารถมีชัยในสงครามการทดลองนี้ได้เช่นเดียวกับแสงจันทร์

แม้ว่าซาตานจะเป็นศัตรูที่แข็งแกร่ง เราจะต้องไม่ยอมให้มันได้สิ่งที่คิดที่สุดในชีวิตของเราไป จงจำไว้ว่าพระเจ้าอยู่ฝ่ายเราและพระองค์ทรงยิ่งใหญ่กว่าซาตานมากมายนัก (อ่านยอห์น 4:40) โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า เราจะมีชัยชนะเหนือการทดลองที่ซาตานโยนเข้ามาใส่ในชีวิตของเรา เมื่อเราถือพระแสงดาบแห่งพระวจนะและสวมกำลังของพระองค์ เช่นนี้แล้วอำนาจวิญญาณชั่วจะไม่สามารถชนะเราได้เลย

อ่านข้อความเกี่ยวกับความเชื่อผิดที่หลอกให้คนทั่วไปไม่คิดต่อสู้กับความบาปและมาร ให้สนทนากันว่า ความเชื่อเหล่านี้หลอกหลวงคนได้อย่างไร?

- 1) ซาตานเป็นตำนาน ไม่เป็นความจริง
- 2) เรื่องซาตานและนรกในพระคัมภีร์นั้น ไม่จริงเป็นเพียงสัญลักษณ์เท่านั้น
- 3) เราทุกคนต้องตัดสินใจตามความรู้สึกรู้สึกของตัวเองว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด
- 4) พระเจ้าทรงรักทุกคน จะไม่ให้ใครสักคนลงนรก

3. พระคัมภีร์รับรองว่าเราชนะ

(โรม 8:37)

โรมบทที่ 8 เป็นพระธรรมที่หนุนน้ำใจถึงความหวังของคริสเตียน โดยบอกให้เราไปถึงความช่วยเหลือจากพระวิญญาณซึ่งเป็นกุญแจสู่ชัยชนะในการดำเนินชีวิตวันต่อวัน

ความเพียรพยายามของเราเองนำไปสู่ความล้มเหลวและพ่ายแพ้ แต่พระวิญญาณจะให้กำลังแก่เราให้มีชัยชนะเหนือการทดลอง

“แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ที่ได้ทรงรักเราทั้งหลาย” (โรม 8:37)

ดวงพรเรียนรู้จักความหมายของพระธรรมข้อนี้จากประสบการณ์ในชีวิต เธอได้ผ่านการต่อสู้ทุกรูปแบบที่คริสเตียนทุกคนได้เผชิญ บางครั้งก็เจอแรงกดดันจากเพื่อนๆ ใจร้ายในโรงเรียนรุนแรงจนเกือบจะทนไม่ไหว แต่เธอรู้ว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่เพื่อนๆ กระทำนั้นเป็นเรื่องที่ผิด จึงไม่อาจมีส่วนร่วมด้วยได้ วันหนึ่งขณะที่มีการสอบวิชาคณิตศาสตร์ ดวงพรก็เผชิญกับการท้าทายใจครั้งใหญ่ เธอกำลังทำข้อสอบข้อที่ 5 แต่ทำไม่ได้ และในขณะที่พยายามนึกถึงสูตรอยู่นั้น ปรากฏว่าเพื่อนก็พยายามจะให้เธอลอกข้อสอบของเขา ดวงพรถูกทดลองอยู่เสี้ยววินาทีหนึ่ง ทันใดนั้นเธอก็คิดขึ้นมาได้ว่า การยอมพ่ายแพ้เป็นสิ่งที่ซาตานปรารถนาและก็จะทำได้เช่นกันว่า พระคัมภีร์สอนว่าอย่างไรเมื่อเผชิญการทดลอง ดวงพรจึงรีบอธิษฐานขอต่อพระเจ้าและเธอก็สิ้นศรัทธาปฏิเสธข้อเสนอของเพื่อน แล้วเริ่มทำข้อสอบข้อต่อไป มันเป็นความรู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่งที่รู้ว่าตนเองและพระวิญญาณได้ชัยชนะเหนือการต่อสู้ร่วมกัน

ดวงพรรู้ว่ามันเป็นความรู้สึกอัดอั้นกับข้องใจอยู่ภายในใจ แต่เธอก็รู้ว่าเธอจะได้ชัยชนะโดยความช่วยเหลือของพระเจ้า ทุกครั้งที่เรามีชัยเหนือศัตรู เราจะชนะการทดลองในเรื่องนั้นได้ง่ายขึ้น หากถ้ามั่นหวนกลับมาทดลองเราอีก

คำถาม...เราเคยมีประสบการณ์เช่นเดียวกับดวงพรไหม? (ให้แสดงความคิดเห็น) จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราพ่ายแพ้การต่อสู้?

เราควรลุกขึ้นมาแล้วทูลขอพระเจ้าให้ยกโทษเรา และทรงช่วยให้เราสู้ได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

เราต้องการชนะซาตานหรือเปล่า? ถ้าตอบว่าใช่ เราก็ต้องเรียนรู้จักพระคำของพระเจ้าซึ่งเป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการต่อต้านบาปและการทดลอง

คำถาม...เราจะรู้จักพระคำของพระเจ้าได้อย่างไร?

เราสามารถรู้ได้ต่อเมื่อเราอ่านและท่องจำข้อพระคัมภีร์ สดุดี 119:11 กล่าวว่า

“ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์”

พระเยซูทรงต่อสู้กับมารได้อย่างไร? พระเยซูทรงใช้พระวจนะของพระเจ้า (อ่านมัทธิว 4:3-11) เนื่องจากพระองค์รู้จักฤทธิ์อำนาจของพระคำและเราเองก็สามารถใช้พระวจนะได้เช่นเดียวกัน

ดำเนินชีวิตในความจริง

จดหมาย

แจกกระดาษให้สัปดาห์ละเขียนจดหมายไปหาเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจว่า พระคัมภีร์ช่วยให้เขาเอาชนะความบาปในชีวิตได้อย่างไร โดยเขียนจากที่ได้เรียนมาในวันนี้ ให้ 2-3 คนออกมาอ่านจดหมายของเขาหน้าชั้น

เราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อและเลือด แต่ต่อสู้กับอำนาจและความชั่วร้ายของโลกนี้ ซาตานนั้นคดโกง และมีเล่ห์เหลี่ยมมากมาย มันเป็นบิดาแห่งการมูสา มันพยายามทดลองคริสเตียนอย่างไม่ลดละ โดยการทำให้สิ่งชั่วร้ายดูเหมือนดี และนำปรารถนาอย่างที่เราเคยทำเมื่อครั้งปฐมกาลกับอาดัมและเอวา ซาตานมีอำนาจมากแต่คริสเตียนมีพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่า

เราอาจกำลังเผชิญกับการทดลองหรือต้องการเอาชนะความยุ่งยากบางอย่าง เรากำลังถูกผลักดันเข้าไปสู่สิ่งที่เราคิดว่าผิด ไม่ง่ายที่จะปฏิเสธ นี่เป็นสิ่งที่ซาตานอยากให้เราทำ มันอยากให้เราพ่ายแพ้และทำลายชีวิตของเราจนย่อยอมให้ซาตานเป็นฝ่ายมีชัย จงสวมยุทธภัณฑ์ที่ช่วยเราได้เสียในวันนี้ และจงมีชัยเหนืออำนาจวิญญาณชั่ว

พระเยซูตำแดงให้เราเห็นว่าจะใช้พระคำพระเจ้าให้เป็นอาวุธที่มีพลานุภาพต่อต้านการทดลองได้อย่างไร พระเยซูทรงรู้จักพระวจนะเป็นอย่างดี และพระองค์ทรงสามารถนำมาใช้ได้ในทุกสถานการณ์ เราจำเป็นต้องศึกษาพระคำของพระเจ้า ต้องตั้งใจศึกษาเรียนรู้ และจดจำข้อพระคัมภีร์ เราเริ่มต้นได้โดยจัดเวลาและสถานที่แน่นอนทุกวันไว้เพื่อการศึกษาพระคัมภีร์

การอธิษฐานต้องเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาพระคัมภีร์ พระวิญญาณจะช่วยให้เราเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างกระจ่างชัด

บทที่ 9 พระคัมภีร์เป็นกล้องส่องทางไกล

เป้าหมาย : เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ทำให้เรามองเห็นอนาคตได้ชัดเจน และเพื่อเราจะเตรียมตัว มีชีวิตที่พร้อมจะเข้าสู่อนาคตนั้น

ข้อพระคัมภีร์ : สดุดี 144:4 มัทธิว 24:3-13 1ซสะโลนิกา 4:16-17 ฮีบรู 9:27 ยากอบ 4:14 วิวรรณ์ 21:4, 21-25

ข้อควรจำ : จงจำสิ่งที่ล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้าและไม่มีอื่นใดอีก...และแจ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลยให้ทราบ ตั้งแต่กาลโบราณ กล่าวว่ ‘แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น’ (อิสยาห์ 46:9-10)

อุปกรณ์การสอน : ทราย 1 กระบุง ถังน้ำใบเล็ก ซองจดหมาย แบบฝึกหัดบทที่ 9 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำถาม...เราเคยมองโดยใช้กล้องส่องทางไกลไหม? เรามองเห็นอะไรบ้างไหม?

กล้องส่องทางไกลเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ที่นำทิ้งมากเพราะสามารถขยายวัตถุที่อยู่ห่างไกลออกไปให้มีขนาดที่เราจะสามารถมองเห็นชัดเจน

ถ้าเราอยากจะได้เห็นอนาคตอันไกลโพ้นเข้ามามองชัดๆเราจะใช้กล้องส่องทางไกลพิเศษที่มีลักษณะอย่างไร? อะไรเป็นสิ่งที่เราสนใจใคร่รู้จริงๆ? ถ้าเราารู้เราจะเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตหรือไม่? เราควรมีการเตรียมตัวอย่างไรเพื่อชีวิตนิรันดร์?

หากว่าเราได้รับอนุญาตให้เห็นอนาคต เราต้องการรู้อะไรมากที่สุด เพราะอะไร?

พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับอนาคต ถึงแม้ว่าเราไม่สามารถรู้ทุกสิ่ง พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยบางสิ่งบางอย่างในอนาคตที่เราจะมั่นใจได้ และการที่มีความรู้ในเรื่องนี้จะช่วยให้เราเตรียมตัวที่จะเผชิญกับเหตุการณ์นั้นๆได้ดี ข้อมูลความรู้ทั้งสิ้นที่เราปรารถนาจะรู้ก็อยู่ในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เปรียบเทียบกับกล้องส่องทางไกลเนื่องจากเมื่อเราค้นคว้าคุณนั้นพระคัมภีร์ได้ให้ความกระจ่างในเรื่องชีวิตและความตาย การศึกษาพระวจนะนำเหตุการณ์ในอนาคตเข้ามาใกล้จนเราเห็นได้อย่างชัดเจน เราสามารถมองเห็นภาพ

สวรรค์ได้ต่างๆด้วย

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. ช่วยให้เราเข้าใจชีวิตกระจ่าง

(ยากอบ 4:14 สดุดี 144:4)

คำถาม...เราคิดว่าเราจะมีอายุยืนกี่ปี?

พวกเราส่วนใหญ่อาจรู้สึกงงๆอยู่บ้างเพราะเรายังมีอายุน้อยและเหมือนว่าโอกาสที่จะตายนั้นห่างไกลเหลือเกิน วัยรุ่นมักคิดว่าเขามีโอกาสอีกหลายสิบปีกว่าตาย

ถึงแม้ว่าวัยรุ่นมีอายุน้อยก็ไม่ได้เป็นการรับประกันว่าเขาจะมีชีวิตเหลืออยู่อีกนาน วัยรุ่นจำนวนมากเสียชีวิตจากเหตุการณ์ปัจจุบันทันด่วนที่ไม่คาดฝัน เราไม่สามารถที่จะคาดคะเนอะไรกับชีวิต ประโยคนี้สอดคล้องกับสิ่งที่เขียนไว้ในยากอบ 4:14 ว่า **“แต่ที่ท่านไม่รู้เรื่องของพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นเช่นใดเล่า ท่านก็เป็นเช่นหมอกที่ปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่แล้วก็หายไป”**

ใช่...ชีวิตเป็นเหมือนหมอก เราทุกคนก็รู้ว่าไอน้ำเดือดระเหยไปในอากาศอย่างรวดเร็ว ผู้เขียนสดุดีได้กล่าวถึงชีวิตที่ไม่ยืนยาวของมนุษย์ไว้ว่า **“มนุษย์เหมือนลมหายใจวันเวลาของเขาเหมือนเงาที่ผ่านไป”** (อ่านสดุดี 39:5)

วัยรุ่นส่วนใหญ่คิดว่าช่วงอายุ 80 หรือ 90 ปี เป็นระยะเวลาที่ยาวนานเหมือนชั่วนิรันดร์ แต่ถ้าคุยกับคุณย่าคุณยาย หรือกับคุณปู่คุณตาละก็ ท่านเหล่านั้นอาจบอกเราว่า “วันเวลาในวัยเด็กเหมือนเพิ่งผ่านไปแค่วันนี้เท่านั้น แต่ละปีก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว” และท่านก็จะเริ่มระลึกถึงวัยเด็กของท่านอย่างชัดเจนแจ่มใสเหมือนเพิ่งผ่านไปเมื่อวานจริงๆ

ชีวิตจบสั้นลงไปอย่างรวดเร็ว ฉะนั้นจงให้คุณค่ากับชีวิตเหมือนกับว่าเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของเรา เพราะถึงแม้เราอายุยืนถึง 100 ปี มันก็ยังเป็นช่วงเวลาสั้นๆเมื่อเทียบกับนิรันดร์กาล

วัสดุจริง

นำทรายมาแจกให้ผู้เรียนคนละเม็ด สมมติว่าเม็ดทราย 1 เม็ดเท่ากับชั่วชีวิตของเรา แล้วเททรายลงในอ่างอธิบายให้เขาได้เห็นว่า ทรายนับล้านๆนี้เท่ากับนิรันดร์กาล ชีวิตของเราก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของนิรันดร์กาลเท่านั้นเอง

2. ช่วยให้เราเข้าใจเรื่องความตาย

(ฮีบรู 9:27)

เราไม่สามารถคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ชีวิตได้ และเราก็ไม่รู้ว่าวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร แต่เรารู้แน่ๆว่าเราทุกคนจะต้องตายไม่วันใดก็วันหนึ่ง เว้นเสียแต่พระเจ้าจะเสด็จกลับมาในชั่วอายุของเรา พระวณะของพระเจ้าได้ให้ความมั่นใจประการหนึ่งว่า **“มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็จะมีกรพิพากษา”** (ฮีบรู 9:27)

คนจำนวนมากกลัวความตาย เขาไม่ต้องการคิดถึงเรื่องนี้และไม่อยากที่จะพูดถึงเลย แต่นั่นก็ไม่เปลี่ยนความจริงที่ว่า “ความตายเป็นสิ่งหนีไม่พ้น” เราทุกคนต้องพบกับความตายอย่างแน่นอน ฉะนั้นถึงแม้ว่าเราไม่คิดถึง มันก็จะมาวันยังค่ำ เราได้เตรียมหลายสิ่งหลายอย่างไว้เพื่อชีวิตในโลกนี้ แต่จะมีสักกี่คนที่ได้เตรียมใจพบความตาย?

เมื่อมนุษย์สิ้นชีวิตลงจะเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งกับเขา ไม่ขึ้นสวรรค์ชั่ววินาทีนั้นหรือก็ต้องอยู่ในบึงไฟนรกชั่ววินาทีด้วย แม้บางคนจะกล่าวว่า พระเจ้าแห่งความรักไม่สามารถส่งมนุษย์ไปลงนรกหรือ แต่ตัวมนุษย์แต่ละคนต่างหากเล่าที่ส่งตัวของเขาไป โดยการปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซู พระเจ้าทรงยุติธรรม ทรงรักษาพระคำสัตย์ของพระองค์เสมอ พระองค์คิดว่าใครที่ปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูจะต้องอยู่ในบึงไฟนรกวินาที แม้ว่านี่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าประสงค์ พระองค์ได้ให้ออกาสสำหรับทุกคนที่จะมีชีวิตนิรันดร์อยู่ร่วมกับพระองค์โดยพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งว่า คนใดก็ตามที่ต้อนรับพระบุตรและเชื่อฟังพระองค์ จะได้ขึ้นสวรรค์และมีชีวิตนิรันดร์อยู่ร่วมกับพระองค์เสมอไปเป็นนิรันดร์

พระเจ้าได้ให้ความรู้เช่นนี้กับเราแล้วทรงให้เราแต่ละคนเลือกตัดสินใจเอง ถ้าเราเลือกพระองค์ เรามั่นใจได้ว่าพระองค์จะให้การช่วยเหลือทุกประการที่เราปรารถนา พระเจ้าได้ทรงช่วยเราจนถึงขั้นนี้ ดังนั้นคริสเตียนจึงไม่จำเป็นต้องกลัวความตาย แต่เห็นว่าความตายเป็นการปลดปล่อยให้เราเข้าไปสู่ชีวิตนิรันดร์อันงดงามกับพระคริสต์

3. ช่วยให้เราเข้าใจเรื่องการรับขึ้นสู่สวรรค์

(1 เธสะโลนิกา 4:16-17)

จงปรับ โปกัสกล้องส่องทางไกลและมองเข้าไปที่ยังเหตุการณ์พิเศษเหตุการณ์หนึ่งที่เราเรียกว่า การรับขึ้นสู่สวรรค์

การถูกรับขึ้นสู่สวรรค์อยู่ในช่วงแรกของการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ พระองค์จะไม่ลงมาประทับบนโลกจริงๆ ในเวลานั้นพระองค์จะประทับอยู่ในหมู่เมฆซึ่งธรรมิกชนของพระองค์ทั้งผู้ที่ตายไปแล้วและผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระองค์ (อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:16-17)

ในมัทธิว 24:3-13 พระเยซูได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมา

เขียน

ขณะที่เรียนเรื่องจากมัทธิว 24:3-13 ให้เขียนหมายสำคัญของการเสด็จมาเป็นข้อๆ

1. หลายคนจะอ้างว่าตนเป็นพระคริสต์
2. เสี่ยงสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม
3. การกัณดารอาหาร
4. โรคระบาดรุนแรง
5. แผ่นดินไหวในที่ต่างๆ

6. คริสเตียนจะต้องทนทุกข์จากการข่มเหงมากขึ้น
7. ถูกพี่น้องคริสเตียนทรยศ
8. ผู้เผยพระวจนะปลอมจะล่อลวงคนให้หลง
9. ความรักเยือกเย็นลงเพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป

สิ่งเหล่านี้เหมือนกับที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันไหม? ใช่แล้วพระเยซูจะเสด็จกลับมาในเวลาไม่นาน ประการสำคัญคือ การเตรียมพร้อมทุกเวลา และช่วยให้ผู้อื่นได้เตรียมพร้อมด้วย

4. ช่วยให้เข้าใจเรื่องสวรรค์

(วิวรณ์ 21:1-4, 21-25)

ให้เราปรับกล้องส่องทางไกลอีกครั้งและพยายามจับภาพสวรรค์ซึ่งน่าตื่นตาตื่นใจเป็นที่สุด แม้ว่าเราจะเห็นเป็นภาพต่างๆก็ตาม

พระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องสวรรค์ให้ผู้รับใช้ของพระองค์ คือ ยอห์น ไว้พอควร เพื่อให้คริสเตียนมีความปรารถนาจะไปอยู่ที่นั่น

สมมติว่าเราเป็นยอห์นในขณะที่ท่านเริ่มต้นบรรยายภาพของสวรรค์ซึ่งงดงามและมีบรรยากาศสดชื่น พระวิญญูณบริสุทธิทรงสำแดงต่อท่านใน วิวรณ์ 21:4 (ให้คนหนึ่งอ่าน)

แบ่งปัน

ให้คนหนึ่งอ่าน วิวรณ์ 21:1-4, 21-25 ให้แต่ละคนในชั้นเลือกว่าเขาชอบอะไรในสวรรค์มากที่สุด และให้บอกเหตุผลที่เขาชอบสิ่งนั้น เน้นว่าพระเจ้าจะประทานความยินดีที่ได้อยู่ในสวรรค์ให้กับทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์

สิ่งเหล่านี้อาจฟังดูดีเกินจริง แต่สวรรค์นั้นเป็นสถานที่ซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งดีและงดงามเท่านั้น เราจะจินตนาการถึงความประหลาดน่าอัศจรรย์ใจของสถานที่นั้นได้ไหม?

สิ่งนี้ยากที่จะจินตนาการว่าจะมีลักษณะอย่างไร เนื่องจากชีวิตบนโลกนั้นเต็มไปด้วยความเศร้าโศก เราในฐานะ

คริสเตียนก็ไม่ได้รับการยกเว้นในการที่จะต้องเผชิญกับความเจ็บปวดทุกข์ใจ

แม้กระทั่งในเวลานี้เราเองอาจกำลังพบกับประสบการณ์ที่เจ็บปวดทรมานมากก็เป็นได้ อาจกำลังรู้สึกปวดร้าวอยู่ภายใน เราอาจจะถูกปฏิเสธจากบางคน หรือสูญเสียคนที่รักแต่ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานการณ์ใด พระเจ้าทรงห่วงเราทุกคนอย่างลึกซึ้ง พระองค์ทรงให้ความหวังแก่เราอย่างที่ไม่มียิ่งใดในโลกเปรียบเทียบได้ นั่นคือ วันหนึ่งจะทรงเช็ดน้ำตาจากดวงตาของเรา

วิวรณ์ 21:21-25 ให้รายละเอียดที่น่าทึ่งที่อธิบายถึงสภาพของสวรรค์ว่าเป็นเช่นใด (อ่านวิวรณ์ 21:21-25 พร้อมกัน) ประตูนครทุกประตูทำด้วยไข่มุกเม็ดใหญ่ ถนนเป็นทองคำบริสุทธิ์และใสราวแก้ว ไม่เหมือนทองคำ

บริสุทธิ์ที่เราเห็นในโลก พระเยซูคริสต์และพระเจ้าจะได้รับการนมัสการในทุกหนทุกแห่ง พระสิริของพระเจ้า และพระเยซูจะเป็นแสงสว่างของนครนั้นตลอดไป

สวรรค์มีจริงและพระเจ้าได้ให้เราเห็นภาพต่างๆว่า สวรรค์เป็นอย่างไร พระเจ้าได้เชิญเราแต่ละคนเป็นพิเศษให้เข้าไปอาศัยที่นั่นกับพระองค์ชั่วนิรันดร์

คำถาม...เราจะเตรียมพร้อมสำหรับนิรันดร์กาลในสวรรค์อย่างไร?

เขียนจดหมาย

ให้เขียนจดหมายถึงเพื่อนคนหนึ่งที่ยังไม่เชื่อ เขียนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู ความยินดีในสวรรค์ และการเตรียมตัวที่จะไปยังแผ่นดินสวรรค์ เสร็จแล้วจะส่งหรือไม่ส่งจดหมายก็ได้ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของเขา

ดำเนินชีวิตในความจริง

พวกเราทุกคนส่วนใหญ่มักเตรียมตัวเป็นพิเศษก่อนออกจากบ้านเพื่อไปโรงเรียน ในตอนเช้าหรือออกไปเที่ยว เราจะไม่ออกจากบ้านโดยไม่หวีผม ไม่แปรงฟัน แต่ก่อนออกไปเราต้องแน่ใจว่าตัวเองดูดีที่สุด เราเตรียมตัวสอบโดยการศึกษาตามคำแนะนำว่าเราจะสอบอะไร ถ้าการเตรียมตัวในสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญแล้ว การเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อชีวิตนิรันดร์จะยิ่งสำคัญมากกว่านั้นอีกสักเท่าใด

การยอมรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่เราจะเตรียมตัวเพื่อชีวิตนิรันดร์กับพระคริสต์ เราไม่สามารถเป็นคนดีด้วยตัวของเราเอง พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า **“เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”** (โรม 3:23)

เราจะต้อนรับพระเยซูได้อย่างไร? เราต้องสารภาพความบาปของเราและขอให้พระเจ้ายกโทษ แล้วจึงเชิญพระเยซูเข้ามาเป็นเจ้านายเหนือชีวิตของเราได้

ทันทีที่เราผูกพันชีวิตของเรากับพระคริสต์ เราจะต้องเพียรพยายามรักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ จะต้องเชื่อฟังพระวามะของพระองค์ เพื่อเราจะได้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไร

บางคนอาจไม่เคยทูลขอให้พระเจ้ายกโทษความบาปเลย จงทูลขอพระเจ้าให้ยกโทษความบาปของเรา และให้พระองค์เข้ามาเป็นพระเจ้าแห่งชีวิตของเราเถิด แล้วเราจะมีความหวังใจในแผ่นดินสวรรค์ซึ่งเราจะได้อยู่ชั่วนิรันดร์

ระดมความคิด

ให้ช่วยกันออกความคิดว่า เราจะใกล้ชิดพระเยซูมากขึ้นและเตรียมตัวสำหรับการเสด็จกลับมาของพระองค์ได้อย่างไร? เขียนความคิดลงบนกระดาษและให้แต่ละคนเลือกว่า เขาจะทำอะไรบ้าง อธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยเขาแต่ละคนในการทำตามความตั้งใจให้สำเร็จ

บทที่ 10 พระลักษณะของพระเจ้า

- เป้าหมาย : เพื่อชี้ให้เห็นพระลักษณะของพระเจ้า ให้เรารู้จักพระองค์มากขึ้นและรับเอาความรักอันปราศจากเงื่อนไขของพระองค์
- ข้อพระคัมภีร์ : มัทธิว 5:48 ยอห์น 4:23-24 1ยอห์น 4:16 วิวรรณ์ 4:8-9
- ข้อควรจำ : บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ พระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งเสด็จมา (วิวรรณ์ 4:8)
- อุปกรณ์ : ศัพทานุกรมพระคัมภีร์ ภาพต่อปริศนา ไขดัม รูปภาพลูกไก่ แบบฝึกหัดบทที่ 10 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ระดมความคิด

ให้ผู้เรียนช่วยกันบอกวิธีที่มนุษย์ใช้ที่จะทำให้พระของเขาพอใจหรือช่วยให้เขาไปสวรรค์ อภิปรายกันว่าเหตุใดวิธีต่างๆเหล่านั้นจึงไร้ผล

มนุษย์มีความปรารถนาจะรู้จักพระเจ้ามาตั้งแต่ยุคแรก ไม่ว่าจะเป็ในทวีปแอฟริกา อเมริกา ยุโรป เอเชีย หรือที่ใดๆในโลก แม้ว่าเวลาจะผ่านไปเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้วก็ตาม มนุษย์ก็ยังแสวงหาพระเจ้าต่อไป บางครั้งมนุษย์ได้นมัสการพระเทียมเท็จที่เขาเชื่อว่าเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ โดยการถวายสัตวบูชาและพิธีกรรมต่างๆ ทั้งที่พระเหล่านั้นเป็นพระแห่งความโกรธ เป็นใบ้และเรียกร้องอยู่เสมอ พระเหล่านั้นไม่สามารถได้ยินหรือตอบคำอธิษฐาน

ในการแสวงหาเพื่อรู้จักกับพระเจ้า มนุษย์ได้กราบไหว้สิ่งที่พวกเขาคิดว่าลึกลับ ซึ่งก็เป็นเพียงแต่รูปสลักที่ทำจากไม้และก้อนหินซึ่งไร้ชีวิต บ้างก็ทนทุกข์ทรมานร่างกายด้วยการกระทำทุกข์กิริยา ด้วยหวังว่าพระองค์ใดองค์หนึ่งจะพอใจในความเพียรพยายามของพวกเขา

และก็มีบางคนซึ่งรู้ว่าพระเจ้าเที่ยงแท้แน่นอนดำรงอยู่จริง แต่ได้บิดเบือนภาพของพระองค์ทั้งในลักษณะและพระประสงค์ของพระองค์ บ้างก็เข้าใจว่าต้องคลานไปบนถนนที่ปูด้วยก้อนหินแหลมๆเป็นระยะทางหลายไมล์เพื่อระงับพระพิโรธของพระเหล่านั้น ยังมีอีกหลายวิธีที่เขาคิดว่าจะได้ความโปรดปรานจากพระเจ้า

จากที่กล่าวมาไม่มีใครที่รู้จักกับพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์จริงๆ แต่พระคัมภีร์ได้ให้คำตอบถึงพระเจ้าไว้อย่างชัดเจน

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

อภิปราย

ใช้คำถามต่อไปนี้

- 1) มีสิ่งใดที่เรามองไม่เห็นแต่เรารู้ว่ามีอยู่? (ลม อากาศ ความร้อน ฯลฯ)
- 2) การนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริงหมายความว่าอย่างไร?

1. พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ

(ยอห์น 4:23-24)

พระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้าเป็นพระวิญญาณ ดังนั้นเราจึงมองไม่เห็นพระองค์ ไม่สามารถสัมผัสสร้างกายเหมือนอย่างที่เรา มี แม้ว่าพระองค์สามารถสำแดงพระองค์เองในลักษณะกายเนื้อหนังเหมือนเราได้ถ้าพระองค์ประสงค์ จำได้ไหมว่า พระเยซูเข้ามาในโลกในสภาพกายเนื้อหนังแม้ว่าทรงเป็นพระวิญญาณ

คำถาม...เรารู้ได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ ถ้าเราไม่สามารถเห็นหรือสัมผัสพระองค์?

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีวิญญาณ กระแสลมที่พัดมาสัมผัสเราเป็นการยืนยันว่า ลมอยู่รอบตัวเราจริงๆ เช่นเดียวกับวิญญาณของเราก็สัมผัสถึงการทรงสถิตของพระเจ้าได้

วิญญาณของเราเป็นส่วนที่อยู่ภายในซึ่งคิดและรู้สึก วิญญาณของเราทำให้เรารักการสรรเสริญและนมัสการพระเจ้า ซึ่งสิ่งนี้ไม่มีใครเห็นได้ แต่พระวิญญาณของพระเจ้ารู้จักเราอย่างครบบริบูรณ์ ทรงรู้ว่าเรารู้สึกหรือคิดอะไรอยู่

วิญญาณนั้นเป็นอยู่จริงเหมือนกับที่ร่างกายมีจริง วันหนึ่งร่างกายของเราจะตายไป และในที่สุดเมื่อเป็นขึ้นมาจากตายก็จะได้รับการสร้างกายใหม่ขึ้นแทน แต่วิญญาณของเราจะดำรงอยู่ตลอดกาล ในสวรรค์หรือมิฉะนั้นก็ในบึงไฟนรก

2. พระเจ้าทรงดำรงนิรันดร์

(วิวรณ์ 4:8-9)

(ให้เปิดข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 21:33 สดุดี 90:2, 102:27 อีสยาห์ 57:15)

คำถาม...อะไรเป็นความหมายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่นิรันดร์? (ให้แสดงความคิดเห็น)

สิ่งนี้หมายถึงว่า พระเจ้าได้ทรงดำรงอยู่แต่ก่อนและเห็นอยู่ในปัจจุบันและจะเป็นอยู่เสมอไปในอนาคต พระเจ้าไม่เคยมีจุดเริ่มต้นและพระองค์ก็ไม่เคยมีจุดสิ้นสุด สภาพนี้เป็นเหมือนดั่งวงกลมที่ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุด

ช่วงชีวิตของเราแท้จริงแล้วสั้นมาก เมื่อเทียบกับนิรันดร์กาล พระเจ้าทรงสร้างเวลาดังนั้นพระองค์จึงสามารถมองเห็นอดีตและอนาคตชัดเจนเหมือนหนึ่งมองเห็นปัจจุบัน

อธิบายด้วยภาพปริศนา (จิกซอ)

นำชิ้นส่วนภาพต่อปริศนามาให้ผู้เรียนดูเพียง 1 ชิ้น ให้เขาทายว่ารูปใหญ่นั้นเป็นรูปอะไร จากนั้นจึงให้ดูภาพใหญ่ อธิบายให้รู้ว่าจากชิ้นส่วนเดียวเราไม่อาจมองเห็นภาพทั้งหมด เช่นเดียวกัน บางครั้งเราไม่เข้าใจสถานการณ์ ลำบากที่เกิดขึ้น แต่พระเจ้าทรงเห็นภาพชีวิตทั้งหมด ทุกสิ่งที่ต้องเผชิญนั้นมีเหตุผลอยู่เบื้องหลังทั้งสิ้น และพระเจ้าทรงทราบเหตุผลนั้นเป็นอย่างดี

กานดาและวจิต่างก็ไปดูขบวนพาเหรด กานดาขึ้นอยู่ที่มุมถนนและเกาะเท้าตามจังหวะเพลง หลังจากนั้นไม่นานนักขบวนดุริยางค์ขบวนแรกก็ผ่านไป ติดตามด้วยขบวนตัวตลก แต่ขบวนพาเหรดขบวนสุดท้ายยังมาไม่ถึง

วิมมองดูขบวนพาเหรดจากยอดตึกสูงแห่งหนึ่งเธอจึงสามารถมองเห็นทั้งขบวนดุริยางค์ ขบวนตัวตลก และขบวนทั้งหมดซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับที่พระเจ้ามอง พระเจ้าเป็นผู้ที่มองเห็นเวลาทุกช่วงในคราวเดียวกัน พระองค์ทรงทราบว่าจุดเริ่มต้นของเราเป็นเช่นไร และจะสิ้นสุดลงเมื่อใด พระเจ้าดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลก่อนสร้างโลก และพระองค์จะดำรงอยู่เสมอไปไม่มีสิ้นสุด (อ่านวิวรณ์ 4:8-9)

เราสามารถมองเห็นแต่ละช่วงเวลาเหมือนอย่างกานดาขบวนพาเหรด คือ เพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น เราอาจทำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตบางอย่างได้ แต่ไม่อาจรู้ได้ว่าพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้นกับเรา แม้ว่าเราจะวางแผนสำหรับอนาคต เราก็ไม่มีหลักประกันว่าจะมีชีวิตต่อไปหรือไม่ เรามองเห็นแค่ปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่

แต่เนื่องจากพระเจ้าทรงดำรงนิรันดร์ พระองค์จึงทรงรู้อดีตและอนาคตของเรา เราไว้วางใจได้ว่าพระองค์จะทรงนำพาเราตลอดชีวิตได้ พระองค์จะอนุญาตให้เฉพาะแต่สิ่งที่ดีที่สุดเกิดขึ้นกับเรา ไม่ว่าจะเป็นสภาพที่ยากลำบาก หรือช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีก็ตาม การที่รู้ว่าเวลาของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระบิดาผู้ทรงดำรงอยู่เสมอไปนั้น ทำให้เรามีความรู้สึกที่ดี

3. พระเจ้าทรงครบบริบูรณ์

(มัทธิว 5:48)

คำถาม...เราเคยรู้จักใครบ้างไหมที่คิดว่าตัวเองเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ? (ให้โอกาสตอบ)

ไม่มีใครที่เป็นคนเช่นนี้ บางคนคิดว่าเขาเป็นคนที่สมบูรณ์ แต่ไม่ช้าความจริงก็จะเปิดเผยออกมา เราทุกคนล้วนมีความผิดพลาด เพียงแต่บางคนทำมากกว่าคนอื่นเท่านั้น

นำลูกไก่ตัวเล็กๆกับไข่ต้มหนึ่งฟองมาวางไว้บนโต๊ะ อธิบายว่าลูกไก่ต้องสู้กับเปลือกไข่อีกก่อนที่จะออกมาสู่โลกได้ หากเราไปทำให้ไข่ออกเท่ากับเราไปทำลายกระบวนการเจริญเติบโตและการอยู่รอดของมัน การต่อสู้ที่จะช่วยให้มันออกมาจากไข่นั้น ทำให้มันแข็งแรงขึ้นและเปรียบเทียบกับความเจริญฝ่ายวิญญาณของเราซึ่งเป็นผลมาจากที่เราต้องต่อสู้กับความยากลำบาก

คำถาม...มนุษย์จะมีความสมบูรณ์ได้ไหม?

เราคืนรนต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความเพียบพร้อม อาจจะทำบางอย่างที่สมบูรณ์แบบได้ในบางครั้งบางคราว เราอาจทำลายสถิติการวิ่ง หรือการบรรเลงเพลงได้อย่างไรเพราะซาบซึ้งใจ หรือ ได้คะแนนเต็มในการสอบไล่ แต่ไม่มีใครสมบูรณ์แบบตลอดเวลา

ลองจินตนาการดูว่า คนที่สมบูรณ์แบบนั้นจะเป็นเช่นไร ทุกคำพูดที่เรากล่าวออกไปจะเป็นความจริง ทุกสิ่งทีกระทำจะถูกต้องเสมอและตัดสินใจทุกครั้งไม่เคยผิดพลาด สำหรับมนุษย์สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ พระเจ้าผู้เดียวที่ เป็นผู้เพียบพร้อมครบบริบูรณ์ มัทธิว 5:48 กล่าวว่า “**เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบเหมือนอย่างพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ**”

นี่เป็นพระลักษณะของพระเจ้า

- 1) พระองค์ตรัสความจริงที่เพียบพร้อมบริบูรณ์ เราจึงเชื่อฟังในพระคำของพระองค์
- 2) พระเจ้าทรงบริบูรณ์ในสิ่งที่ทรงกระทำ
- 3) พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเรา ดังนั้นการพิพากษาของพระองค์จึงถูกต้อง

เราอาจรู้จักบางคนที่ยพยายามเป็นคนสมบูรณ์แบบแต่ไม่สำเร็จ แล้วเขาก็กลายเป็นคนที่ขี้ลาดและซึมเศร้า ดูราวกับว่าโลกของเขาพังลงแล้ว เป็นการดีที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์แบบอย่างที่เราอ่านในมัทธิว 5:48 แต่เราจะต้องจดจำว่าเรานั้นเป็นมนุษย์ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงไร เราก็ไม่สามารถเป็นคนเพียบพร้อมได้ด้วยตัวเอง แต่เราได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าองค์ผู้ทรงครบบริบูรณ์และยิ่งเราเข้าไปใกล้พระองค์เราก็ยิ่งกลายเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

4. พระเจ้าทรงเป็นความรัก

(1ยอห์น 4:16)

บางทีเราพูดและร้องเพลงเกี่ยวกับความรักของพระเจ้ามากกว่าลักษณะอื่นๆของพระองค์ พระเจ้าทรงรักอย่างไม่มีเงื่อนไข ซึ่งหมายความว่า พระเจ้าทรงรักเราไม่ใช่เนื่องจากความดีที่เราได้ทำ แต่เนื่องจากพระองค์ทรงดีเลิศ พระองค์ไม่ทรงเลิกรักเรา แม้ว่าเราไม่ดีพร้อม

แบ่งกลุ่มออกความคิด

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจะต้องเขียนออกมาว่า “เธอควรทำอย่างไรที่จะทำให้ฉันรัก?” ส่วนอีกกลุ่มเขียนถึง “วิธีทำให้ฉันเลิกรักเธอ” เป้าหมายของกิจกรรมนี้คือ เพื่อผู้เรียนจะได้เปรียบเทียบว่า พระเจ้าทรงรักเรา มากเพียงไร พระองค์ไม่มีเงื่อนไขอย่างมนุษย์

ซึ่งจิตใจไม่มีความสุขเลย โรงเรียนไม่ใช่ที่แห่งความชื่นชมยินดี และดูเหมือนกับว่า โอกาสดีไม่เคยมาถึงเธอ เสียที ทุกอย่างดูผิดพลาดไปหมด บ่ายวันนี้เมื่อเธอเดินเข้าไปในบ้าน แม่รู้ทันทีว่าลูกสาวกำลังซึมเศร้าและเธอก็เดินเข้าบ้าน โดยไม่ทักทายแม่แม่สักคำเดียว

แม่จะรักชื่นจิตน้อยลงเพราะเธอทำหน้าที่หรือ? ความรักที่แม่มีต่อเธอนั้น ไร้เงื่อนไข ไม่ขึ้นกับพฤติกรรมที่ชื่นจิตแสดงออก

คำถาม...พระเจ้าทรงรักคนบาปไหม?

พระเจ้าทรงรักทุกคน แม้กระทั่งคนบาป จงจำไว้ว่าทุกคนเกิดมาโดยมีธรรมชาติบาปแต่พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลายคือ ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8) ความรักนั้นมาจากพระเจ้า (อ่าน 1ยอห์น 4:16)

ค้นคว้า

ให้ผู้เรียนค้นคว้าเรื่องความรักของพระเจ้าจากพระคัมภีร์มา 4 ข้อ ซึ่งเป็นเรื่องความรักของพระเจ้าที่มีต่อคนทั่วไป ต่อคนบาปและต่อคริสเตียน ให้เขาแบ่งปันพระคัมภีร์นั้นกับเพื่อนๆในชั้นเรียน

ดำเนินชีวิตในความจริง

เป็นสิ่งดีที่รู้ว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ขอให้เราทำสิ่งที่เราทำไม่ได้ ทั้งหมดที่ทรงประสงค์ ที่เราจะรักและเชื่อฟังพระวามะของพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องกลานบนก้อนหินแหลมๆ ทรมานร่างกายของตนเองหรือต้องเป็นคนสมบูรณ์แบบก่อนเพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์

สิ่งที่ดีที่สุดซึ่งเราสามารถกระทำด้วยตนเองจะไม่มีทางเป็นสิ่งที่ดีเลิศได้เลย ความดีทั้งหมดที่มนุษย์ได้กระทำและเครื่องถวายบูชาตลอดชีวิตตลอดชั่วชีวิตไม่สามารถนำให้เราและพระเจ้าเข้าหากันได้เลย (อิสยาห์ 64:6)

นี่จึงเป็นเหตุผลที่พระเจ้าได้ส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาเป็นเครื่องบูชาเพื่อเรา มีแต่เพียงความรักของพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถส่งพระบุตรองค์เดียวซึ่งเป็นองค์บริสุทธิ์เข้ามาสู่โลกที่เต็มไปด้วยความบาป และยอมให้มนุษย์ที่โหดร้ายและเปี่ยมด้วยความเกลียดชังตรึงพระองค์เสีย

วิธีเดียวที่จะได้มาซึ่งความโปรดปรานของพระเจ้าคือ การยอมรับเครื่องบูชาแห่งความรักนี้ เรามีทางเลือกเพียงหนึ่งในสองทางนี้เท่านั้น คือ เลือกทางของพระเจ้าหรือไม่ก็ออกนอกทางไปเสีย พระเจ้าต้องการให้ทุกคนมาหาพระองค์ไม่ต้องการทิ้งใครสักคนเดียว

จงเปิดใจต่อความรักของพระเจ้าเพื่อชีวิตจะเปลี่ยนแปลงนี้เป็นหนทางเดียวและเป็นทางที่ดีที่สุด เราไม่มีสิ่งใดต้องสูญเสีย แต่ได้รับทุกสิ่งทุกอย่าง พระเจ้าทรงรักเราอย่างที่เราเป็นอยู่ รับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นเจ้านายในชีวิตของเราตั้งแต่นั้น

บทที่ 11 พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง

- เป้าหมาย : เพื่อให้เรารู้จักว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างทุกสิ่งและเพื่อให้มีความประทับใจซาบซึ้งในพระเจ้าผู้สร้างองค์นี้ และสรรเสริญขอบคุณพระองค์
- ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 1:1-31
- ข้อควรจำ : ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และโลก (ปฐมกาล 1:1)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษโปสเตอร์ 2 แผ่น นิตยสารเก่า ตะปู 1 ตัว กรรไกร กาว แบบฝึกหัดบทที่ 11 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

มีหลายทฤษฎีที่กล่าวถึงการเริ่มต้นของชีวิตบนโลกนี้ ทฤษฎีที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ ทฤษฎีวิวัฒนาการ นักวิวัฒนาการเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทุกอย่างได้รับการพัฒนาจากสิ่งมีชีวิตเพียงหนึ่งเซลล์ หลังจากการเปลี่ยนแปลงเป็นเวลาหลายศตวรรษก็มีการพัฒนาและแยกออกเป็นต้นแบบของสิ่งมีชีวิตที่มีเซลล์เดียว การแตกตัวหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพนี้ ได้ก่อให้เกิดเป็นพืช และบางอย่างก็พัฒนาไปเป็นสัตว์ ทฤษฎีนี้กล่าวถึงว่าสิ่งเหล่านี้เป็นรูปแบบชีวิตของพืชและสัตว์อย่างง่ายที่สุด แต่หลังจากเวลาผ่านไปหลายศตวรรษสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ได้พัฒนาขึ้นอย่างช้าๆ และกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่สลับซับซ้อน เป็นที่เชื่อถือกันว่าแม้แต่มนุษย์เองก็วิวัฒนาการมาจากสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียวด้วย โดยมีขบวนการวิวัฒนาการอย่างเชื่องช้ามาก

นักวิวัฒนาการเชื่อว่ายิ่งเวลาผ่านไปการเปลี่ยนแปลงสภาพก็ยิ่งจะดำเนินต่อไป แม้กระทั่งมนุษย์เองก็จะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน และหลายคนเชื่อว่าในอนาคตอีกหลายศตวรรษมนุษย์อาจมีบุคลิกลักษณะที่เปลี่ยนไปก็ได้

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราตระหนักว่าทฤษฎีวิวัฒนาการก็เป็นแต่เพียงทฤษฎีเท่านั้น มันเป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะอธิบายสิ่งที่มองเห็นบนโลกที่อยู่รอบตัว ยังมีนักวิทยาศาสตร์บางคนให้เห็นข้อบกพร่องของทฤษฎีนี้และรู้ว่าหลายอย่างเป็นไปไม่ได้ และยอมรับว่าจะต้องมีผู้หนึ่งที่สร้างสรรพสิ่งบนโลกนี้

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. แผ่นดิน น้ำ และอากาศ

(ปฐมกาล 1:1-10)

ไม่เป็นการง่ายที่จะเห็นภาพของการไม่มีแผ่นดินหรือท้องฟ้า ไม่มีดวงดาวหรือดาวเคราะห์ พระคัมภีร์อธิบายวิธีที่โลกและสรรพสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นมาจากสภาพที่ไม่มีอะไรเลย ในพระธรรมปฐมกาล 1:1 ดังนี้

“ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก”

คำว่า “เนรมิต” หมายถึง การสร้างจากสิ่งที่มองไม่เห็นด้วยตา หรือจากสิ่งที่ไม่มีให้เกิดขึ้น

ในวันแรกแห่งการสร้าง พระเจ้าทรงให้แสงสว่างเกิดขึ้นในโลก วิธีการของพระเจ้าเป็นที่น่าพิศวงเสมอ เพียงแต่พระองค์ตรัสเท่านั้นสิ่งต่างๆก็เกิดขึ้น พระเจ้าตรัสว่า **“จงเกิดความสว่าง”** (ปฐมกาล 1:3) และแสงสว่างก็เกิดขึ้นความมืดถูกขับออกไปโดยแสงแห่งพระวาทะ

ให้เราเปรียบเทียบสิ่งนี้กับสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อเราเป็นคริสเตียนก่อนที่พระเจ้าได้ให้แสงสว่างแห่งความรอดฉายเข้ามาสู่ดวงใจของเรา ฝ่ายวิญญาณของเราก็ไม่มีความหมายอะไรเลย และเมื่อได้รับแสงสว่างเราจึงกลับมีชีวิตในพระคริสต์ ไม่มีความว่างเปล่าภายในจิตใจอีกต่อไป เราเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้วในพระเยซู

ค้นพระคัมภีร์

ค้นและอ่านพระคำต่อไปนี้ สดุดี 27:1 อีสยาห์ 60:19 ยอห์น 1:4-5, 8:12, 12:46 และให้แต่ละคนตอบว่าพระคำกล่าวถึงพระเจ้าว่าทรงเป็นความสว่างในแง่ไหนบ้าง?

วันแรกของการทรงสร้างสิ้นสุดลง เมื่อพระเจ้าแยกแสงสว่างออกจากความมืดและเรียกว่าวันและคืน พระเจ้าตรัสอีกครั้งและทำการแยกน้ำออกจากกัน โดยเป็นน้ำที่อยู่บนผิวดิน น้ำที่เป็นไอน้ำอยู่ในอากาศ และพระเจ้าทรงเรียกท้องฟ้าว่า ฟาสวรรค์ เป็นการสิ้นสุดวันที่สอง

ในวันที่ 3 พระเจ้ากระทำให้น้ำได้ฟ้ายู่รวมกันในมหาสมุทรและทะเล และเมื่อกระทำเช่นนี้แล้ว แผ่นดินแห้งก็ปรากฏขึ้น **“พระเจ้าจึงทรงเรียกที่แห่งนั้นว่า แผ่นดิน และที่ซึ่งน้ำรวมกันนั้นว่า ทะเล พระเจ้าทรงเห็นว่าดี”** (ปฐมกาล 1:10)

2. พืชและสัตว์

(ปฐมกาล 1:11-25)

พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินและทะเลในวันที่ 3 และทรงสร้างพืชผักหญ้าที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผลตามชนิดของมัน **“และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี”**

คำถาม...พระเจ้าทรงสร้างสิ่งใดในวันที่ 4-5?

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ดวงสว่างบนฟ้า ไม่เพียงแต่เพื่อแยกวันออกจากคืนเท่านั้น แต่เป็นหมายกำหนดฤดู วันและปีด้วย

แล้วพระเจ้าก็ตรัสให้มีปลาและสิ่งมีชีวิตอื่นๆทุกอย่างทั้งที่มีขนาดใหญ่และเล็กที่อยู่ในทะเลให้บังเกิดขึ้นในวันเดียวกันทรงสร้างนกที่บินในอากาศและสัตว์ปีกต่างๆบนโลก และให้สิ่งที่มีชีวิตเหล่านี้มีความสามารถออกลูกหลานตามชนิดของมัน **“และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี”** เป็นการสิ้นสุดวันที่ห้า

วันที่หกเริ่มต้นด้วยการสร้างสัตว์ (อ่านปฐมกาล 1:24-25) พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ป่าทุกชนิดในวันนี้ โดยที่ยังไม่มีชื่อเรียก พระเจ้าได้ทรงสงวนเกียรติแห่งการตั้งชื่อสิ่งเหล่านี้ไว้ให้กับบุคคลพิเศษโดยเฉพาะ (ปฐมกาล 2:19-20)

พระเจ้าสร้างสิ่งมีชีวิตทุกชนิด แต่ละประเภทไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ล้วนแต่มีความสามารถภายในตัวเองที่จะให้กำเนิดลูกหลานตามชนิดของมัน ซึ่งผิดกับทฤษฎีวิวัฒนาการที่ว่าสัตว์ต่างๆมีต้นกำเนิดอันเดียวกัน

เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรดูสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์รู้สึกพึงพอใจในสิ่งเหล่านี้ ทุกสิ่งในโลกล้วนแต่ดีเยี่ยมไร้ตำหนิ ไม่มีต้นไม้หรือพืชที่เป็นมลทินอยู่บนโลกเลย ไม่มีโรคภัยใดๆ สีสรรทุกอย่างล้วนชัดเจนและงดงาม บรรยากาศมีแต่เสียงเพลงแสนหวานของบรรดานก ไม่มีความบาปมาทำให้สรรพสิ่งที่ทรงสร้างนี้หมองไป

3. ชีวิตมนุษย์

(ปฐมกาล 1:26-28)

บางส่วนในการทรงสร้างนั้นยังไม่เสร็จสิ้น บางทีพระองค์ทรงเก็บสิ่งไว้ให้หลังสุดเพราะเป็นการทรงสร้างที่พิเศษนั่นคือ มนุษย์ พระคัมภีร์กล่าวว่า **“พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายของพระองค์”**

คำถาม...นี่หมายความว่าเราเหมือนกับพระเจ้าใช่หรือไม่? (อภิปราย)

เนื่องจากว่าพระเจ้าเป็นวิญญาณไม่มีรูปร่างกาย ดังนั้นจึงไม่ได้หมายถึงความเหมือนในด้านสภาพกายภายนอกที่มองเห็น พระเจ้าทรงระบายลมปราณเข้าไปในมนุษย์ เป็นลมปราณแห่งชีวิตเหมือนกับวิญญาณของพระเจ้าที่จะดำรงอยู่นิรันดร์ นี่เองจึงเป็นความหมายของคำว่าถูกสร้างขึ้นในแบบพระฉายของพระเจ้าซึ่งแตกต่างจากสัตว์

พระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจในการปกครองเหนือฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศและสัตว์ทุกอย่างบนโลก (ปฐมกาล 1:28)

ความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับสัตว์นอกจากนั้นคือ มนุษย์มีความสามารถพูดสนทนาโดยตรงกับพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารนี้ ในบรรดาสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมด เฉพาะอาดัมกับเอวาเท่านั้นที่ได้รับการอวยพระพรจากพระเจ้า และได้รับการสั่งสอนจากพระเจ้าเป็นส่วนตัวอีกด้วย

คำถาม...การที่พระเจ้าสร้างอาดัมและเอวานั้นบอกอะไรเกี่ยวกับการสมรส?

สถาบันครอบครัวได้รับการสถาปนาโดยพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างชายหญิงคู่แรกนี้ และจากครอบครัวนี้เป็นต้นกำเนิดของมนุษย์ทุกคน

4. พระเจ้าตรัสว่า “ดีนัก”

(ปฐมกาล 1:31)

ในช่วงท้ายสุดของวันที่หก พระเจ้าทอดพระเนตรดูทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง (ปฐมกาล 1:31) ทรงใช้เวลา 6 วันในการสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก และทุกอย่างที่อยู่บนโลกให้สมบูรณ์

คำถาม...เราคิดว่าพระเจ้าได้สร้างทุกอย่างภายในเวลาสั้นๆหรือไม่...ทำไม?

แท้จริงพระเจ้าสามารถสร้างโลกให้เสร็จได้ทันทีก็ได้ ถ้าพระองค์ต้องการกระทำเช่นนั้น พระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลโดยตรัสว่า “จงมีความสว่าง” จะไม่สามารถตรัสเช่นเดียวกันว่า “จงมีโลกเกิดขึ้น” ในวันเดียวหรือ?

พระเจ้าทรงมีเหตุผลของราชกิจทุกอย่าง วาระกำหนดของพระองค์ก็สมบูรณ์แบบ เราอาจไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้ากระทำในสิ่งนั้น สิ่งนี้ แต่เรายังคงต้องเชื่อไว้ว่าใจพระองค์ต่อไป พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทราบว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในทุกสถานการณ์

โปสเตอร์

แบ่งเป็น 2 กลุ่มทำโปสเตอร์ดังนี้ (โดยครูเตรียมกระดาษโปสเตอร์ กาว วาสาร สีเมจิก ไม้บรรทัด) ตัดกระดาษแผ่นหนึ่งเป็นรูปวงกลม และแบ่งออกเป็น 6 ส่วนเท่าๆกัน แล้วตัดส่วนหนึ่งออกจากนั้นลอกวงกลมลงในกระดาษโปสเตอร์สีเหลืองซึ่งเขียนข้างบนว่า “การทรงสร้าง” ตอนล่างเขียนว่า “วันที่เจ็ดพระเจ้าทรงหยุดพัก” จากนั้นตัดส่วนหนึ่งในหกของวงกลมออก เจาะรูตรงกลางใช้ไหมขมวดปมหรือตะปุดเล็กเป็นแกนเพื่อให้หมุนได้

บางทีตั้งแต่ปฐมกาลมาแล้วที่พระเจ้าต้องการเน้นความสำคัญของการตั้งวันหนึ่งไว้ต่างหากเพื่อการนมัสการ เหนือเหตุใดๆ ทั้งหมดก็คือ เพื่อให้สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างได้นำเอาพระสิริ และคำสรรเสริญมาถวายแด่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ขณะที่พระเจ้าทอดพระเนตรผลงานแห่งฝีพระหัตถ์ ทรงพอพระทัยในการทรงสร้างนี้ เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ดี” หมายความว่า มันเป็นที่ดีที่สุด ไม่อาจมีสิ่งใดดีไปกว่านี้แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงสร้างไว้วันนี้ต้องได้รับการแก้ไขเพราะล้วนแต่สมบูรณ์ที่สุด

การมองเห็นรอยตำหนิแห่งความบาป สรรพสิ่งซึ่งครั้งหนึ่งนั้นสมบูรณ์แบบจะต้องทำให้พระทัยของพระเจ้าแตกสลาย แต่ในวันหนึ่งซึ่งใกล้จะมาถึงจะเป็นวันที่พระเจ้าทรงมองดูสรรพสิ่งเหล่านี้อีกครั้งและตรัสว่า “ดียิ่งนัก”

ดำเนินชีวิตในความจริง

ตั้งแต่ปฐมกาลที่มีการทรงสร้าง เมื่อทุกอย่างสมบูรณ์แบบนั้น พระเจ้าติดต่อกับมนุษย์ เป็นความปิติชื่นชมอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถพบกับพระเจ้าได้หน้าต่อหน้า มนุษย์สามารถเดินเล่นกับพระเจ้าภายในสวนเอเดน (ปฐมกาล 3:10)

แบ่งปัน

ให้ลองจินตนาการว่า หากเราอยู่ในโลกที่ปราศจากบาป และเราสามารถสนทนากับพระเจ้าได้อย่างอิสระ ชีวิตเราจะเป็นอย่างไร? ออกความเห็นและความรู้สึกของเขา บอกพวกเขาว่านี่คือสิ่งที่เราจะได้ประสบเมื่อเราไปสวรรค์

อาดัมและเอวามีสิทธิพิเศษในการมีประสบการณ์ได้รับพระพรที่น่าทึ่งเหล่านี้ เขาเป็นเพียงมนุษย์เพียงคู่เดียวในโลกที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไร้ข้อบกพร่อง และได้ชื่นชมยินดีในการติดต่ออย่างใกล้ชิดไว้อุปสรรคกับพระเจ้าผู้สร้างพวกเขา

แต่ทันทีที่ความบาปได้เข้ามาก็มีอุปสรรคขัดขวางการติดต่อสัมพันธ์อย่างอิสระระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ ความบาปได้แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า แม้ว่าเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นหลายพันปีก่อน โน้น แต่เราเองก็ยังคงอยู่ในสภาพความยุ่งยากในปัจจุบันด้วยความบาปได้แยกเราจากพระเจ้าเช่นกัน

พระเจ้าไม่เคยหยุดยั้งความรักที่พระองค์มีต่อมนุษย์ พระองค์ได้เตรียมหนทางฟื้นคืนความสัมพันธ์ที่ถูกหักทำลายนั้น และขจัดอุปสรรคระหว่างพระองค์กับมนุษย์ พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าได้ซื้อเราแต่ละคนด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง เราเป็นไทหลุดจากพันธนาการของความบาป โดยความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

เราจะกลับไปมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าหรือถูกพิพากษาให้ตายนิรันดร์ในบึงไฟนรกขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเราเอง

บางทีเราอาจไม่เคยทูลขอให้พระเยซูเข้ามาในดวงใจของเราในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด และพระผู้เป็นเจ้ามาก่อน จงกระทำเสียวันนี้เถิด พระองค์ปรารถนาจะทำลายกำแพงความบาป เพื่อให้เราสามารถมีประสบการณ์ในสัมพันธ์ภาพแห่งความรักกับพระองค์

บทที่ 12 พระเจ้ายิ่งใหญ่

- เป้าหมาย : เพื่อสะท้อนให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและเพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจแน่วแน่ที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ในทุกกรณี
- ข้อพระคัมภีร์ : ปฐมกาล 17:1-4 สดุดี 89:11, 139:1-10
- ข้อควรจำ : พระเจ้านั้นยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ (สดุดี 145:3)
- อุปกรณ์การสอน : กระดาษโปสเตอร์ รูปดวงดาว ภูเขา น้ำตก พายุ ทะเล ปฏิทิน นิตยสารที่มีภาพธรรมชาติ ไหมพรม เทป แบบฝึกหัดบทที่ 12 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราจะมีความซาบซึ้งประทับใจในจิตรกรเอกหรือวิศวกรชั้นยอดได้อย่างไร ก็โดยการดูผลงานของเขา เราจะมีซาบซึ้งประทับใจในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้อย่างไร ในเมื่อเราไม่สามารถจับพระองค์เข้ามาอยู่ในห้องทดลองเพื่อสังเกตและทดสอบ? ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นอยู่ในสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

ตัวอย่างเช่น สิ่งที่เล็กที่สุดคือ อะตอมเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้ มนุษย์เพียงแต่เริ่มเจาะลึกลงไป ในอุทยานภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องอะตอม พลังอะตอมที่มีน้ำหนักเพียงแค่นิดเดียวก็พอที่จะทำให้ปอนด์นั้นมียุคมากพอที่จะใช้ในเรือดำน้ำเป็นปีๆ หรือใช้ระเบิดเมืองที่มีขนาดใหญ่เท่ากับกรุงเทพฯ และปริมาตรรวมกันได้

และในทางตรงข้าม เราจะลองหันมาพิจารณาดูสิริยจักรวาล ซึ่งเป็นขอบเขตที่ยิ่งใหญ่ แต่ละกาแลกซีและทางช้างเผือกที่อยู่ในสิริยจักรวาลนั้นก็เป็เพียงเศษเสี้ยวเล็กๆหนึ่งในจักรวาล และเราทุกคนเป็นแค่เพียงเศษเสี้ยวเล็กๆบน โลก กระนั้นก็ยังต้องใช้อะตอมจำนวนล้านล้านอะตอมเพื่อประกอบกันขึ้นเป็นร่างกายของคนๆหนึ่ง

ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเรื่องที่สูงเหนือความเข้าใจ และความคิดฝัน เราไม่รู้ว่าจะนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งใด แต่พระคัมภีร์ให้การสำแดงที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงมีอุทยานภาพสูงสุด

(ปฐมกาล 17:1-4 สดุดี 89:11)

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ฟ้าสวรรค์เป็นของพระองค์ แผ่นดิน โลกเป็นของพระองค์ด้วย พระองค์ได้ทรงตั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น” (สดุดี 89:11)

คำถาม...ทำไมเราจึงคิดว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งในจักรวาลรวมทั้งมนุษย์ด้วย? (ให้ออกาสคิด)

พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงสร้างทุกสิ่ง แต่พระองค์ยังทรงควบคุมทุกอย่างด้วย พระองค์ทรงควบคุมพลังต่างๆ ที่อยู่ในธรรมชาติ และมีสิทธิอำนาจเหนือกฎธรรมชาติด้วย พระองค์ทำให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กับที่ (โยชูวา 10:12-13) และเมื่อประมาณหลายศตวรรษที่ผ่านมาพระเยซูทรงสั่งให้ลมพายุสงบและให้ทะเลนิ่ง (มาระโก 4:36-41)

วันหนึ่งขณะเมื่ออับราฮัมอายุ 99 ปี พระเจ้าได้เสด็จมาหาท่านและสำแดงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ และพระสิริให้เป็นที่ประจักษ์แก่ท่าน (อ่านปฐมกาล 17:1)

พระเจ้าไม่เพียงแต่กล่าวถึงพระองค์เองในฐานะพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงพิสูจน์คำนั้นด้วย เมื่อเราอ่านปฐมกาล 17 จะเห็นว่า พระเจ้าได้สัญญาจะประทานบุตรแก่อับราฮัม และนางซาราห์ ภรรยาของท่าน ในเมืองแรกอับราฮัมไม่อาจจะเชื่อ เพราะท่านอายุได้ 99 ปี และซาราห์ก็อายุ 90 ปี แล้ว ซึ่งเป็นอายุที่พ้นวัยจะมีลูก ดูเหมือนเป็นไปได้แต่พระเจ้าทรงตรัสว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และในเวลาไม่นานหลังจากนั้นซาราห์ได้เชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า พระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด

วัสดุเครื่องกล

เอาวัสดุเครื่องกลเข้ามาในชั้นเรียน เช่น นาฬิกา เครื่องเล่นเทป บอกผู้เรียนว่ามนุษย์สามารถผลิตเครื่องมือเครื่องกลต่างๆแต่เขาไม่สามารถสร้างชีวิตขึ้นมาได้ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างชีวิตของอิสอัคจากครรภ์ที่เป็นหมันของซาราห์

คำถาม...เราจะให้ตัวอย่างที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้อย่างไร?

การเรียนรู้เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะเป็นแหล่งแห่งแรงบันดาลใจให้แก่เราทุกคนเหนือสิ่งอื่นใด ถ้าพระเจ้าทรงสร้างทุกอย่างในจักรวาลและควบคุมให้มันดำเนินต่อไป พระองค์ก็จะให้ความอุปถัมภ์คำจูนที่เราต้องการได้ เมื่อพระเจ้าอยู่ฝ่ายเราจึงไม่มีความจำเป็นต้องกลัวผีร้ายหรืออำนาจชั่วใดๆ เพราะพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือมัน

คำถาม...เราจะต้องกระทำสิ่งใด เพื่อจะอยู่ภายใต้การปกป้องและการดูแลของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์?

ถ้าเราเชื่อในพระองค์ว่าจะทรงปกป้องดูแลเรา เราก็ไม่ต้องวิตกกังวลในเรื่องใด พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับเราเสมอไป (อ่านมัทธิว 28:20)

2. พระเจ้าทรงสัตย์พยาน

(สดุดี 139:1-6)

ลองคิดถึงใครสักคนหนึ่งที่คุณคิดว่าฉลาดมากที่สุดที่เราเคยรู้จัก คนนั้นอาจเป็นนักเรียน ครู หมอ หรือนักวิทยาศาสตร์ก็ได้ เขาอาจจะรู้ทุกอย่างที่มีอยู่ในขอบข่ายการศึกษา หรืองานของเขา แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับพระเจ้าแล้ว ความรู้ของคนเหล่านั้นก็เล็กน้อยมากจนไม่อาจเทียบกันได้

พระคัมภีร์ได้บอกให้เราทราบว่า พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างที่เรามี ซึ่งหมายความว่า พระองค์ทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับเรา (อ่านสดุดี 139:1-4) บางคนเก่งในการทำสิ่งผิดต่างๆต่อคนอื่นเมื่ออยู่ลับหลัง พวกเขารู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถทำผิดโดยที่ไม่มีใครรู้ “เยี่ยม! ฉันสูบบุหรี่ได้โดยพ่อแม่ไม่รู้”

บางทีเราอาจปิดบังอะไรบางอย่างโดยไม่ให้พ่อแม่รู้ แต่ยังมีผู้หนึ่งที่เราไม่สามารถซ่อนสิ่งใดไว้ได้เลย เพราะไม่มีสิ่งใดเป็นความลับสำหรับพระองค์ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงรู้ทุกอย่างที่เกี่ยวกับเรา ทั้งความคิด แผนการ และอนาคตของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

พระเจ้าทรงสนพระทัยในผลงานของพระองค์ทุกอณู พระองค์ทรงรู้แม้เมื่อนกเล็กๆตัวหนึ่งตาย (อ่านมัทธิว 10:29-31) พระองค์ตรัสว่า ถ้าพระเจ้าเองยังสนพระทัยในความตายของนกกระจอก เราก็มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่านกตัวนั้น หรือสัตว์อื่นๆอีกมาก

สำนวนใหม่

อ่านมัทธิว 10:29-31 แล้วเขียนพระคัมภีร์ใหม่เป็นสำนวนของตัวเอง ให้คนหนึ่งอ่านสำนวนของตนหน้าชั้น

คำถาม...เราเคยรู้สึกไหมว่า ไม่มีใครสนใจเอาใจใส่เราจริงๆเลยสักคนเดียว แม้แต่พระเจ้าด้วย?

แท้จริงแล้วไม่ว่าเราจะตกอยู่ในสถานการณ์ใดก็ไม่สำคัญเท่ากับว่า พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับเรา และทรงห่วงใยเรา (อ่าน 1เปโตร 5:7)

การที่เราปรนนิบัติพระเจ้าผู้ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างและควบคุมทุกอำนาจไว้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มิใช่หรือ? ถึงแม้ว่าเราไม่สามารถตอบทุกคำถามที่ว่า เหตุใดพระองค์อนุญาตให้เหตุการณ์ที่ร้ายแรงน่าสลดใจเกิดขึ้น แต่เรารู้ว่า พระองค์ทรงเป็นห่วง พระองค์ทรงรู้จักอดีต อนาคตและปัจจุบัน ให้เรามีความไว้วางใจในพระองค์อย่างเต็มที่ แล้วพระองค์ก็จะสามารถนำทางชีวิตของเราผ่านเหตุการณ์ที่ยากลำบากที่สุดในชีวิตได้

3. พระเจ้าทรงสถิตอยู่ ณ ที่ใดเป็นพิเศษ? คำตอบจากพระธรรมสดุดีตอนนี้ชัดเจน คือ สถิตอยู่ทุกหนแห่ง ไม่มีที่ใดที่เราสามารถไปอยู่โดยที่พระเจ้ามิได้สถิตอยู่ ณ ที่นั้นอยู่ก่อนแล้ว

ภาพแขวน

นำปฏิทินที่มีรูปธรรมชาติแจกให้คนละรูปและแจกสีเมจิกให้เขาด้วย และให้เขาเขียนพระคำจากสดุดี 139:7-10 ลงบนภาพนั้นเจาะรูที่รูปและแจกใหม่พร้อมเส้นๆใช้แขวนรูปให้เขานำกลับบ้านเพื่อแขวนไว้ในห้องเป็นการเตือนให้คิดถึงฤทธิ์เดชและการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า

เปาโลได้กล่าวออกมาว่า “**ด้วยว่าเรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์**” (กิจการ 17:28) เมื่อโยนาห์พยายามหนีไปจากพระเจ้า เขาได้เรียนรู้ว่าแม้เมื่ออยู่ในท้องปลายักษ์กลางมหาสมุทรนั้น พระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ที่นั่น เราไม่สามารถวิ่งหนีพระองค์ได้

ถ้าเรามีความสามารถพอที่จะเดินทางได้ในอัตราเร็วเทียบเท่ากับความเร็วแสง ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบว่า **“เป็นการคิดปีกแสงอรุณ”** (ข้อ 9) และไปจนถึงส่วนที่ไกลที่สุดของกาแล็กซี เราก็จะพบว่าพระเจ้ารอคอยเราอยู่ที่นั่นแล้ว

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณ พระองค์จึงไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาหรือระยะทางอย่างเรา พระเจ้าไม่ได้ถูกจำกัดภายใต้เวลาและสรรพสิ่งต่างๆที่ทรงสร้าง แต่ทั้งสองสิ่งนี้ดำรงอยู่ภายใต้พระองค์ต่างหาก

ความจริงในการทรงสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้านี้ ทำให้หลายคนรู้สึกกลัว แต่เป็นเรื่องที่เล้าโลมใจบางคน ทศนคติในเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเจ้า สำหรับคนที่รักความชั่วร้าย และกลัวการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้า แต่สำหรับคนที่รักพระเจ้า และได้รับการอภัยบาปนั้น การทรงสถิตอยู่ด้วยอย่างไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า จะนำมาซึ่งความมั่นใจและความชื่นชมยินดี เพราะมีความรู้สึกปลอดภัยเป็นอย่างมาก

ลูกของพระเจ้าได้รับหลักประกันว่า พระเจ้าจะอยู่กับเขาทุกแห่งที่เขาไป เพื่อปกป้องและพิทักษ์รักษาเขา พระเจ้าอยู่กับเราที่คริสตจักร ในโรงเรียน ที่บ้าน ทุกแห่งที่เราไป ที่ใดก็ตามที่เราอยู่ พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราด้วย เราสามารถสนทนากับพระองค์เหมือนดังผู้เขียนสดุดีกล่าวไว้ว่า **“แม้ถึงที่นั่นพระหัตถ์ของพระองค์จะยึดข้าพระองค์ไว้”** (สดุดี 139:10)

การทรงสถิตของพระเจ้าเป็นเครื่องเตือนใจต่อคริสเตียนให้มีชีวิตอย่างสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในทุกแห่งตลอดเวลา พระเจ้าทรงรู้จักความคิดของเรา และมองเห็นการกระทำของเราไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด และพระเจ้าอยู่กับเราไม่ใช่เพื่อตรวจสอบเรา แต่เพื่ออวยพรเรา

เรื่องตัวอย่าง

อ่านเรื่องต่อไปนี้เป็นแล้วอภิปราย

โชคชัยรู้สึกตื่นเต้นที่มาก่ายลูกเสือ เขาเห็นเต็นท์มากมาย มันคงสนุกมากทีเดียว เขาจะอยู่ในค่ายถึง 2 อาทิตย์ มีเวลาเดินท่องป่ากับลูกเสือคนอื่นๆ แต่แล้วเขาก็รู้สึกไม่สบายใจ เขาไม่รู้จักใครสักคนในค่าย เขาเริ่มคิดถึงเพื่อนๆ คิดถึงบ้าน เขารู้สึกเหงา เขาจะมีความสุขได้อย่างไรเมื่อไม่มีเพื่อนคริสเตียนในค่ายนี้เลย เอ...เขาถึงพระเจ้าไว้ที่บ้านด้วยหรือเปล่านะ?

ดำเนินชีวิตในความจริง

การเรียนรู้ในเรื่องความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะเป็นแหล่งพลังแก่คริสเตียนทุกคน เราไม่ได้รับใช้พระเทียมเท็จที่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้เวลา ระยะทาง หรือกฎธรรมชาติฝ่ายร่างกาย พระเจ้าของเรายิ่งใหญ่กว่าอำนาจหรือพลังใดๆในธรรมชาติ เราแสดงการตอบสนองต่อความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้หลายทาง

เราสรรเสริญพระเจ้าเพราะความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ เราจะพบว่าคนของพระองค์ได้สรรเสริญพระองค์ ทราบไหม่ว่าพระเจ้าทรงอยู่เหนือคำสรรเสริญของประชากรของพระองค์

เราควรตั้งใจที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน หรือสถานการณ์ใดของชีวิต เราสามารถไว้วางใจในพระองค์ได้อย่างเต็มที่ และรู้ว่าพระเจ้าทรงสนใจและทรงควบคุมชีวิตของเราอยู่

เราควรจำไว้ว่า เราสามารถไปที่ใดก็ได้ในโลกซึ่งพระเจ้าทรงนำไป โดยไม่ต้องกลัว เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับเรา เรามั่นใจในพระองค์ได้

เรารู้ว่าพระองค์ยิ่งใหญ่เพียงพอที่จะป้องกันเราให้พ้นจากการหลงหาย เราไม่ต้องกลัวอำนาจของซาตานหรือของโลกนี้ ถ้าเรายังคงพากเพียรติดตามพระองค์อย่างจริงจังไม่หยุดยั้ง

การที่เรารู้จักความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและการที่พระองค์ได้พระทัยในเราเป็นสิ่งที่หนุนใจเราอย่างยิ่ง ถ้าเรายังไม่เคยยอมรับเอาพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด นี่เป็นเวลาที่จะรับพระองค์เข้ามาในชีวิต พระเจ้ามีอำนาจที่จะช่วยให้รอด นี่เป็นเวลาที่จะรับพระองค์เข้ามาได้ พระเจ้ามีอำนาจที่จะช่วยให้รอดและช่วยให้เลิกนิสัยที่อาจจะเป็นการทำลายชีวิตตัวเอง จงขอให้พระองค์ยกโทษความบาปของเราและพระองค์จะทรงอภัยให้แน่นอน (ปิดท้ายด้วยคำอธิษฐาน)

บทที่ 13 พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์

- เป้าหมาย : เพื่อให้ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเป็นพระบิดาของเราและให้ยินดีรับทั้งพระพรและการตี
สอน
- ข้อพระคัมภีร์ : โยบ 5:17, 14:13 เอเฟซัส 1:3-7 ฮีบรู 12:5-11 ยอห์น 3:22-23, 5:14-15
- ข้อควรจำ : แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรง
ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12)
- อุปกรณ์การสอน : แบบฝึกหัดบทที่ 13 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เปรียบเทียบนิสัย

เชื่อถือได้ ไม่น่าเชื่อถือ

พูดจริง พูดกลับกลอก

.....

ให้เขียนลงไปว่าท่าทีหรือนิสัยที่ทำให้บุคคลหนึ่งน่าเชื่อถือคืออะไรลงในด้านซ้าย ส่วนด้านขวาก็เขียนท่าทีหรือนิสัยที่ทำให้คนๆหนึ่งไม่น่าเชื่อถือ เปรียบเทียบตารางนี้กับความเชื่อถือได้ในพระเจ้า

พระเจ้าเป็นพระบิดาผู้อยู่ในสวรรค์ของเรา เรื่องนี้มีความหมายอะไรกับเราบ้าง? สำหรับบางคนก่อให้เกิดภาพงดงามในทางที่ดี แต่สำหรับบางคนอาจเกิดความรู้สึกในทางลบ เป็นที่น่าเสียดายที่แม้กระทั่งพ่อฝ่ายโลกที่ดีที่สุด ก็ไม่อาจสะท้อนให้เราเห็นความจริงของความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเราได้ ให้เรามายกแยะกันว่าบุคลิกลักษณะของพ่อในอุดมคติเป็นอย่างไรบ้าง?

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดก็คือ ความรักและต้องเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไขด้วย รักนี้ไม่ขึ้นกับสิ่งที่เราทำ แต่เป็นรักที่เกิดขึ้นเนื่องจากสายสัมพันธ์ของพ่อลูกที่ดีไม่ขาด พ่อในอุดมคติต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูกของเขา เขาจะไม่เห็นแก่ตัวด้วยการตัดสินใจให้ลูกทำทุกอย่าง เขารู้ว่าเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์ทุกด้านนั้นต้องได้รับการแนะนำแต่ก็ต้องการมีอิสระในการตัดสินใจและเรียนรู้ผลของการตัดสินใจนั้น

พระเจ้าทรงให้ความรักและฝึกวินัยไปพร้อมๆกัน เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของเรา วินัยหรือการตีสอนจากพระองค์ก็มีเพื่อพัฒนาเรามิใช่เป็นมาจากความโกรธเกรี้ยว

พระเจ้าทรงสร้างเรา รักเรา เข้าใจเรา และทรงรู้ว่าอนาคตของเรจะเป็นอย่างไร? จากสภาพความเข้าใจดังกล่าว เราชื่นชมยินดีไหมที่พระเจ้าเป็นพระบิดาในสวรรค์ของเรา?

ค้นพบความจริงในพระคัมภีร์

1. พระเจ้าทรงอวยพระพรเรา

(เอเฟซัส 1:3-7)

เราไม่สามารถได้รับพระพรฝ่ายจิตวิญญาณ ถ้าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวฝ่ายวิญญาณของพระองค์ (อ่านเอเฟซัส 14:6)

คำถาม...เราจะเข้าไปมีส่วนในครอบครัวของพระเจ้าได้อย่างไร? (อ่านยอห์น 14:6)

การเป็นบุตรบุญธรรม

เราเป็นลูกของพระเจ้าหรือไม่? (เอเฟซัส 1:5) เมื่อเราได้รับความรอด เราก็เป็นบุตรของพระเจ้า พ่อแม่อุปถัมภ์ต้องอดทนจริงๆ เพื่อให้ลูกซึ่งเพิ่งรับมานั้นรู้สึกรู้สีกว่าตัวเขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว พระเจ้าก็ทรงทำเช่นเดียวกันกับลูกๆของพระองค์ด้วย

การยอมรับและการให้อภัย

(ดูเอเฟซัส 1:6-7) ความบาปของเราทำให้เราห่างออกจากพระเจ้า แต่ทันทีที่เราได้รับของประทานแห่งความรอดผ่านทางพระเยซู พระเจ้าก็ทรงรับเราเป็นบุตรที่รักและอภัยบาปทั้งสิ้นของเรา

การมีชีวิตที่บริสุทธิ์

(ดูเอเฟซัส 1:4) เป็นเรื่องง่ายมากที่จะล้มลงในความบาปและเป็นเรื่องง่ายที่จะให้คำแก้ตัวว่า “ฉันห้ามตัวเองไม่ได้” แต่นี่เป็นการยอมรับว่า เรามีชีวิตที่เหลวไหลและแก้ไขไม่ได้ ถึงกระนั้นพระเจ้าก็มีแผนที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นให้เรา พระองค์ประสงค์ว่าเราจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพื่อจะเป็นผู้รับใช้ที่บริสุทธิ์ปราศจากคำนิหิต เหมือนเป็นเป้าหมายที่จะไม่มีวันถึง แต่พระเจ้าจะทรงช่วยเรา ถ้าเรายอมให้พระองค์ทรงช่วย

เขียนเอเฟซัส 1:4 ลงในกระดาษแผ่นยาวแล้วให้ท่องโดยค่อยๆ ม้วนกระดาษปิดข้อความตอนต้นแล้วให้ผู้เรียนท่องทบทวน จากนั้นก็ปิดส่วนกลาง และก็ปิดทั้งหมด ให้ผู้เรียนท่องตั้งแต่ต้นจนจบ

2. พระเจ้าสถับฟังเรา

(ยอห์น 14:13 1ยอห์น 3:22-23, 5:14-15)

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5:17 มีคำสั่งที่แปลก นั่นคือ “จงอธิษฐานเสมออย่างวัน” (พระคัมภีร์ก็เขียน ฉบับพิมพ์ที่ 1972) หมายความว่า เราจะต้องมีชีวิตติดสนิทกับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าเราจะไปอยู่ที่ไหน

คำถาม...การอธิษฐานคืออะไร? (หนุนใจให้ตอบสนอง)

การอธิษฐานเป็นการติดต่อสื่อสารหรือการสนทนากับพระเจ้า

คำถาม...ทำที่ดีที่สุดในการอธิษฐานควรเป็นอย่างไร?

ไม่มีท่าแบบไหนที่ดีที่สุด พระเจ้าทรงฟังเราไม่ว่าเราจะยืน เดิน หรืออยู่ในท่าดีลึงกากลับหัว ท่าทางไม่ใช่สิ่งสำคัญแต่การให้เกียรติและยำเกรงต่างหากที่พระเจ้าทรงดู เช่นเดียวกันกับระดับความดังของเสียงก็ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดในการอธิษฐาน การอธิษฐานเสียงดังเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่จำเป็นต้องกระทำเสมอไป การร้องเสียงดังว่า “โอ พระเจ้าขอทรงช่วยให้ฉันสอบผ่าน” ขณะที่เรากำลังจะสอบเป็นสิ่งที่ไม่เข้าท่า ทั้งยังทำให้เพื่อนรำคาญอีกต่างหาก การอธิษฐานเงียบๆจะมีผลดีกว่า พระเจ้าได้ยินเสียงของเราทุกระดับ

ให้เสนอความคิดและประสบการณ์ในการคุยกับเพื่อนสนิทว่า ในการสนทนานั้นเป็นอย่างไรบ้าง ตัวอย่างเช่น เป็นการพูดคุยทั้งสองฝ่าย หรือคนหนึ่งพูด อีกคนก็ฟัง เรามีความจริงใจในการพูด บางครั้งเรามีเรื่องสนุกๆมาคุย บางครั้งก็เป็นการปรับทุกข์ ให้เปรียบเทียบระหว่างการสนทนากับเพื่อนกับการอธิษฐาน

คำถาม...ท่าทีในการอธิษฐานและระดับเสียงไม่ได้เป็นสิ่งรับประกันว่า เรามีชีวิตอธิษฐานที่ดีแล้ว เช่นนั้นอะไรล่ะที่เป็นตัวบ่งบอก?

พระเยซูตรัสกับเราว่า **“สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น”** (ยอห์น 14:13) ในพระนามพระเยซูไม่ใช่สูตรคาถา แต่เป็นการรับรองสิทธิอำนาจที่เราอธิษฐานว่ามาจากผู้ใด

รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

คำถาม...เรากำลังพูดถึงคำสั่งในข้อใด? (อ่าน 1ยอห์น 3:22-23)

ยอห์นบอกว่า การเชื่อในพระนามพระเยซูและการรักซึ่งกันและกันเป็นส่วนประกอบสำคัญในการอธิษฐาน

อธิษฐานตามน้ำพระทัยพระเจ้า

อ่าน 1ยอห์น 5:14 เราจำเป็นต้องมุ่งเข้าไปสู่สิ่งที่พระเจ้าต้องการสำหรับชีวิตของเรา ยิ่งเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เราก็ยิ่งมีความไวต่อพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสถานการณ์

3. พระเจ้าปรับปรุงแก้ไขเรา

(โยบ 5:17 ฮีบรู 12:5-11)

(อ่าน โยบ 5:17) การฝึกวินัยจะทำให้เรามีความสุขได้อย่างไร? เราจะพบคำตอบถ้าเราแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในการฝึกนี้

กิจกรรม

เขียนคำว่า “ตักเตือน” ลงบนกระดาน จากนั้นอ่าน โยบ 5:17 และเขียนแผนผังต่อไปนี้ลงไป

ตักเตือน	
พระประสงค์ของพระเจ้า	ท่าทีของเรา
ปรับปรุงแก้ไข	ยอมรับการตักเตือน
การปิ่นแต่ง	ขอบพระคุณพระเจ้า

ตักเตือนของพระเจ้า

1) พระเจ้าต้องการแก้ไขในสิ่งที่ผิด เมื่อพระองค์เห็นว่าส่วนในชีวิตที่เป็นปัญหา พระองค์จะกำจัดมันออกไป การแก้ไขประการแรกคือ การชี้ให้เห็นปัญหาโดยหวังว่าเราจะตั้งใจแก้ไขปัญหานั้น ถ้าเราปฏิเสธที่จะตอบสนองต่อพระหัตถ์ที่อ่อนสุภาพของพระเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงใช้วิธีที่แข็งแกร่งแทน

2) พระเจ้าต้องการปิ่นแต่งเรา พระเจ้ามีเป้าหมายที่ดีสำหรับชีวิต ดียิ่งกว่าที่เราจะคิดถึง พระเจ้าอาจต้องลงวินัยเราเพื่อให้เราได้ไปถึงเป้าหมายนั้น **“แต่พระองค์ได้ทรงติสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในวิสุทธิสภาพของพระองค์”** (ฮีบรู 12:10) พระเจ้าฝึกเราเพื่อประโยชน์ของเราเอง เพื่อที่เราจะเปลี่ยนแปลงไปเหมือนพระองค์มากขึ้น

เราควรตอบสนองต่อการฝึกของพระองค์อย่างไร?

1) เราควรยอมรับการฝึกวินัยจากพระเจ้า ผู้เขียนฮีบรูกล่าวว่า **“บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าละเลยการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าท้อถอยในเมื่อพระองค์ทรงติสอนนั้น”** (ฮีบรู 12:5) เราจะต้องไม่ละเลยการติสอนของพระเจ้า ด้วยการกล่าวว่า เราไม่ควรที่จะรับการติสอนเช่นนี้ ขณะเดียวกันเราต้องไม่ท้อถอยหรือเสียกำลังใจ เราต้องไม่ซึมเศร้า แต่เราควรจะอยู่ใต้บังคับของพระเจ้าแทน (ข้อ 9) และได้รับการฝึกฝนจากสิ่งนั้น (ข้อ 11)

2) เราจะต้องรู้สึกขอบพระคุณสำหรับการติสอน พระเจ้าไม่ได้โหดร้ายต่อเราขณะที่ทรงฝึกเรา พระองค์ทรงรักและทรงรับผิดชอบในฐานะทรงเป็นพระบิดาของเรา ในขณะที่มีการลงวินัยนั้นพระเจ้าจะต้องเจ็บปวดเหมือนกับเราเองที่เจ็บปวด แต่พระองค์รักเรามากและทรงทำในสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อผลในระยะยาวต่อชีวิตของเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

เมื่อเราเป็นบุตรของพระเจ้า เราได้เข้าสู่โลกใหม่ เป็นโอกาสที่ดีและรับพระพร พระเจ้าได้ยกโทษเราและชำระเราให้สะอาด จงลองจินตนาการถึงคนที่ชั่วร้ายที่สุดที่เราเคยรู้จักมา วันหนึ่งเขาได้ยื่นต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าและเรียกพระองค์ว่า **“พระบิดาของข้าพเจ้า”** แล้วจินตนาการต่อไปว่า พระเจ้าได้มองลงมายังเราด้วยความรักและตรัสว่า **“ลูกเอ๋ย”** สิ่งนี้เป็นไปได้เพราะว่า ไม่มีใครที่อยู่ห่างไกล และอยู่ต่ำต้อยในความบาปจนพระเจ้าไม่อาจยกโทษได้

แต่จงจำสิ่งหนึ่งไว้หัวใจว่า พระเจ้าจะไม่ทนต่อลูกที่เสียดคนและยังทำบาปให้อยู่ในครอบครัวของพระองค์ ถ้าเราเห็นว่าการอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าเป็นเรื่องธรรมดา และไม่สนใจหน้าที่ที่ควรปฏิบัติต่อพระองค์ พระเจ้าจะเตือนและถ้าเรายังละเลยไม่ปฏิบัติตาม พระองค์จะลงวินัยอย่างที่พอพึงกระทำต่อลูก

อย่ายอมให้สิ่งใดทำให้เราต้องออกจากครอบครัวของพระองค์ ถ้าเราสารภาพความผิดของเรา พระเจ้าจะยกโทษและยอมรับเราไม่ว่าอดีตที่ผ่านมาเป็นอย่างไรก็ตาม

เราจะมาเป็นบุตรของพระเจ้าในวันนี้และในอนาคตได้ จงมาหาพระองค์วันนี้เถิด!

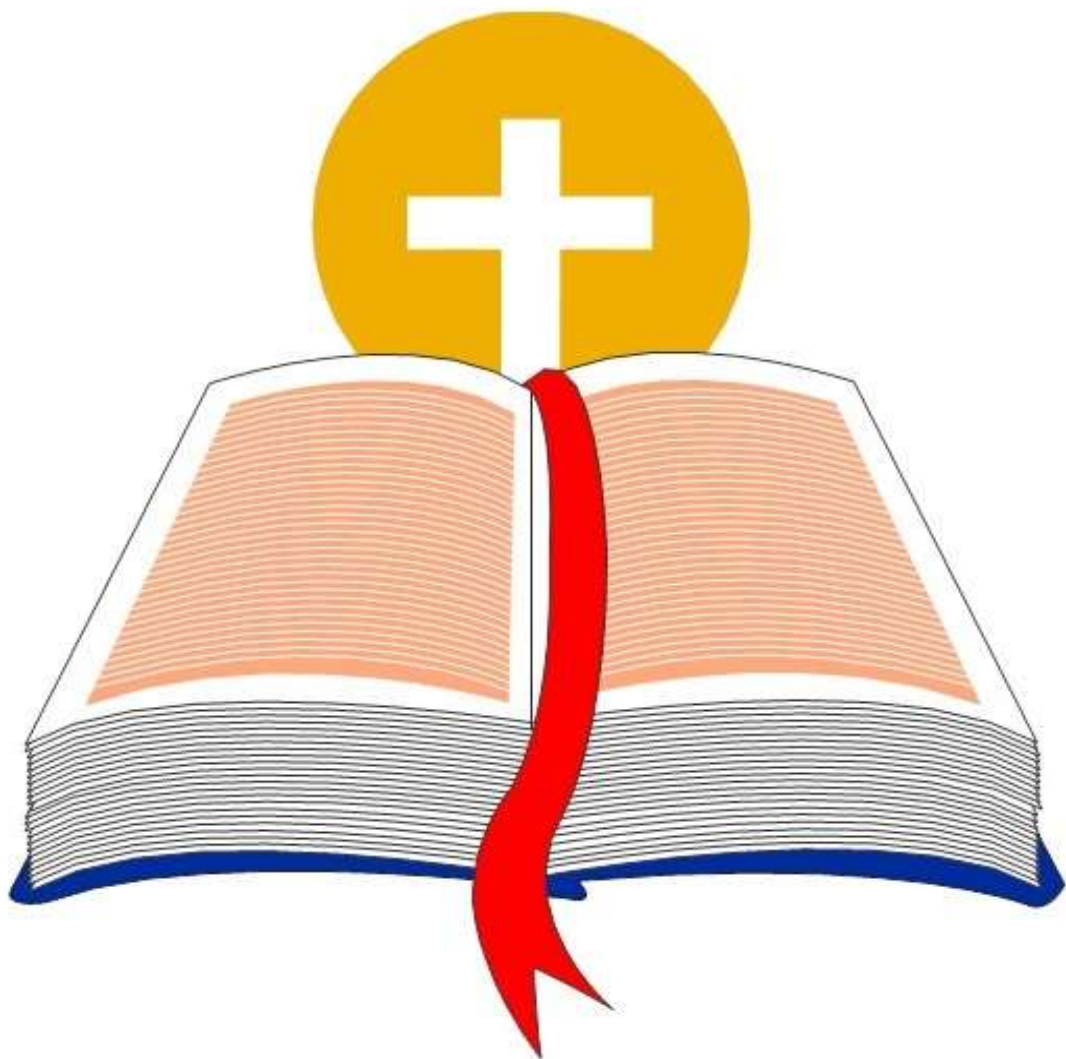

ธัญญาทิพย์

Y.3-2

แบบฝึกหัด

ชั้นเยาวชน

พระบัญญัติ 10 ประการ

ร้านรับคนยุคปัจจุบัน

กำแพงปริศนานี้ มีพระบัญญัติ 3 ข้อ จากอพยพ 20 : 3 - 5 และ 1 ข้อ

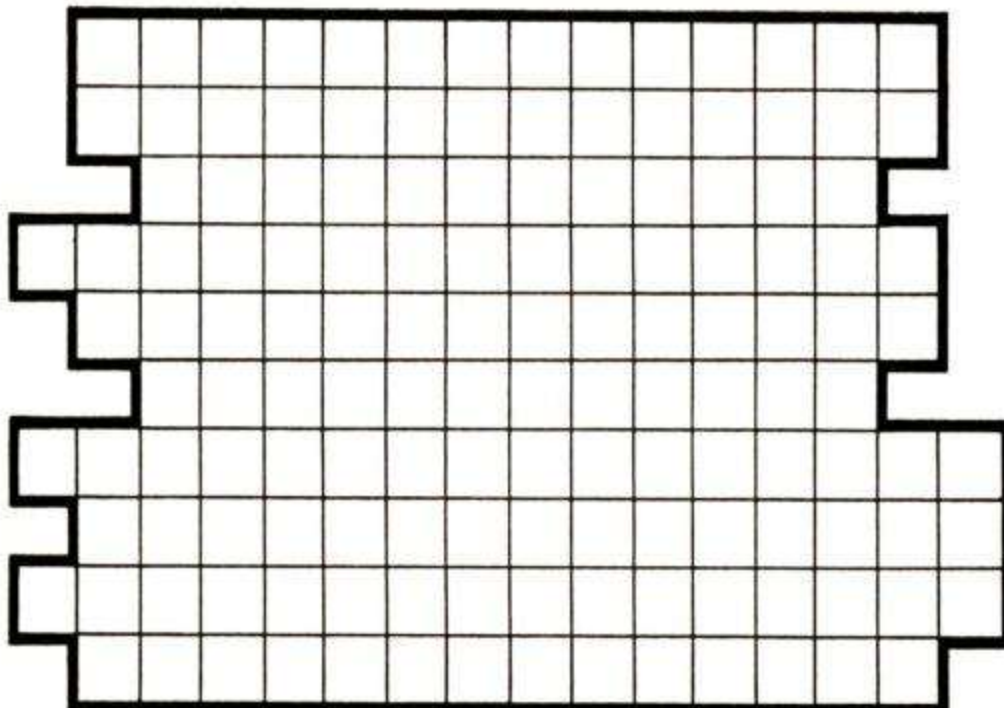
จากมัทธิว 22 ช้อนอยู่ จงค้น

พระบัญญัติทั้งหมดที่ซ่อนอยู่

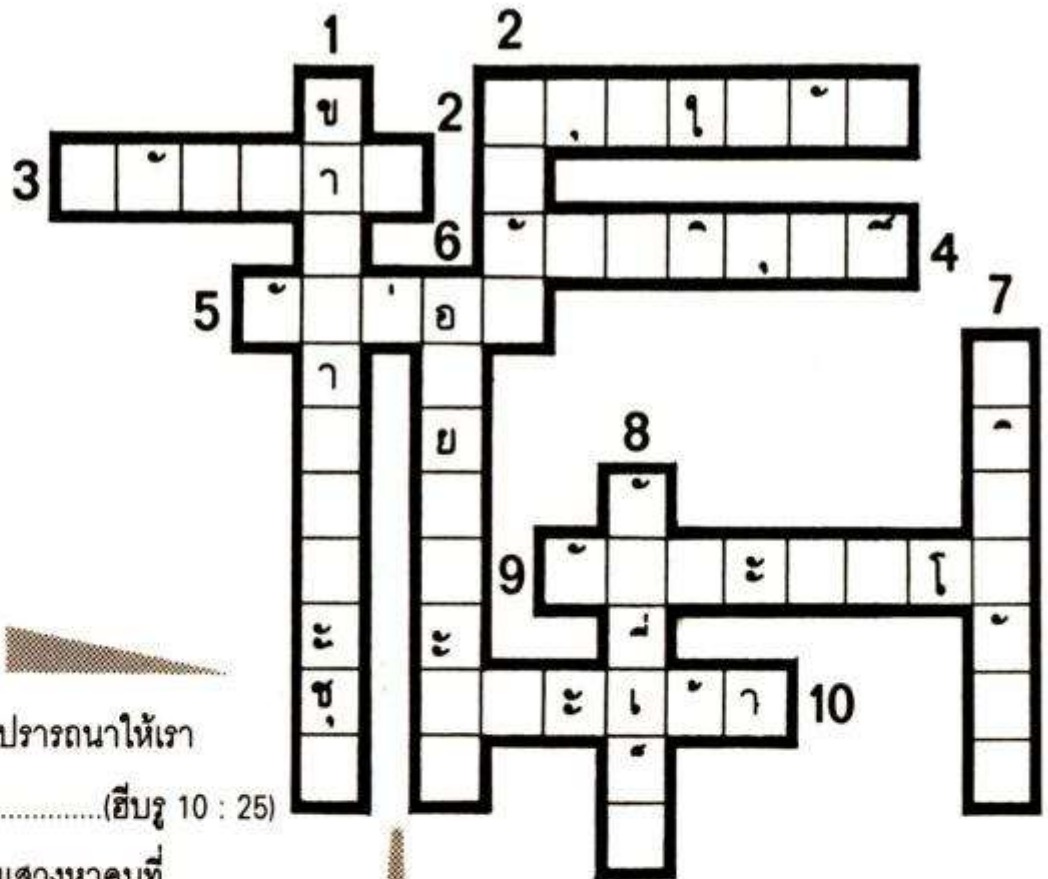
จิกซอคำศัพท์ที่ประกอบขึ้นเป็นภาพวาดของกำแพง. คำศัพท์ที่ปรากฏในจิกซอ:

- อันใด
- เรา -
- ที่สุด
- ยสิ้น
- เจ้า
- ค ผู้ เ
- จ้ าด
- เจ้า
- ว าม
- จง รัก ก
- พระ ะ เ จ้ ่า
- าแลละ
- คิดขอ
- บ
- หรือ
- ล่านั้น
- มีพระ ะ เ
- บ้น
- ว ย
- ร พ
- กร าบ
- บ้ ตี รู ป
- ด ไจ
- ด้ ว
- ง
- สุ
- า
- บ
- ห รือ
- ล ่านั้น
- อ จ
- ร ูป
- จ ่า
- า ก
- เ ค
- อ ย ่า
- ร น นิ
- จิต ซอง
- สุด ค
- ย
- ส ่า ห ร้
- ไ ท วั
- เ ห
- อ ย ่า
- น อ ก เ ห
- อ
- พ ร ะ อ ง
- ซ อ ง เ

เกลือ นำชุดที่มีเส้นนามาไว้มรอบ ๆ ก่อนแล้วจึงทำชุดข้างใน

บทที่ 2

แนวนอน

2. พระเจ้าทรงปรารภให้เรา
กล่าวคำที่.....(ฮีบรู 10 : 25)
3. พระเจ้าทรงแสวงหาคนที่.....
พระองค์ด้วยจิตวิญญาณและ
ความจริง
4. พระเจ้าทรงจัดให้วันสะบาโต
เป็นวัน.....(อพยพ 20 : 10)
5. วันของพระเจ้าเป็นวันแห่งการ.....
9. วันสำหรับพักคือวัน.....
10. วันสะบาโตเป็นของ.....

แนวตั้ง

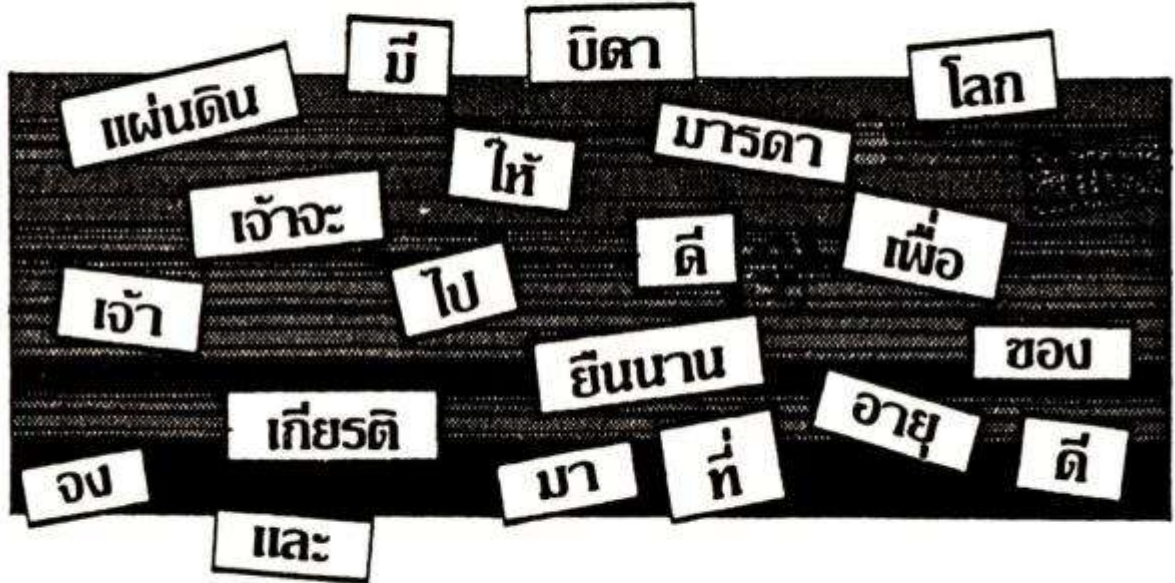
1. ฮีบรู 10 : 25 เดือนเราไม่ให้.....
2. พระเจ้าทรงใช้เวลาสร้างโลก..... วัน
6. พระเจ้าทรง.....วันสะบาโต
7. ที่ๆ เราควรไปในวันสะบาโตคือ.....
8. พระเจ้าทรงพักในวันใด ?.....

นักเรียนคิดว่าควรทำอะไรในวันสะบาโต ?

- 1 2
- 3 4

บทที่ 3

จงเรียงข้อความที่นำมาจากพันธสัญญาใหม่นี้ให้ถูกต้อง และบอกด้วยว่ามาจากพระธรรมอะไร

จากพระคัมภีร์ _____ บทที่ _____ ข้อที่ _____

คำถาม

1. เราไม่ให้เกียรติพ่อแม่อย่างไรบ้าง ?

2. เราจะให้เกียรติพ่อแม่ของเราได้อย่างไรบ้าง ?

จากรูปด้านซ้าย เยาวชนทั้งสองไม่ได้ให้ความเคารพบิดามารดา หากนักเรียนเป็นเขา นักเรียนคิดว่า เราควรพูดอย่างไรที่เป็นการแสดงว่า เรายังนับถือและให้เกียรติท่าน

บทที่ 4

จงค้นหา มีข้อความอะไรซ่อนอยู่ในตารางรุ่น ๆ ข้างล่าง โดยทำตามคำสั่งจาก

ข้อ 1 - 10 ให้ครบ

1. เอาคำที่มี 'า' ออกจาก 1, 4, 7, 11
2. เอาคำที่ลงท้ายด้วย ม ออกจาก ข, ค, ช, ฉ
3. เอาสัตว์ทุกชนิดออกจาก 3, 4, 5, 9, 10
4. เอาคำ 'บัญญัติ' ออกจาก ก, ข, จ, ง
5. เอาทุกคำที่มี ป ออกจาก 9 และ 1
6. เอายานพาหนะทุกชนิดออกจากตารางรุ่น
7. เอาคำว่า รัก ออกจาก 1, 5, 6, 8, 10
8. เอาทุกคำที่ขึ้นต้นด้วย ร ออกจาก ค, จ, ช, ก, ง
9. เอาดอกไม้ทุกชนิดออกจาก ก, ง, จ, ฉ, ช
10. เอาคำทุกคำออกจากบรรทัดที่ 10

	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช
1	ชบา	ปล่อย	ท่า	ความ	รัก	ดำ	ความ
2	บัญญัติ	รัก	คม	รก	ร้อง	ร่วม	เรือ
3	ชะนี	เกวียน	รัก	ร่างกาย	จึง	เต่า	ระวัง
4	นำ	ล่า	กลุ่ม	ชะนี	บัญญัติ	ดำ	เป็น
5	รัก	การ	สิงโต	รูป	เสือ	ห้าม	รวม
6	รักษา	รัก	ปฏิบัติ	พิภพ	รถไฟ	รัก	จำปา
7	ตาม	บัญญัติ	ราววัล	จำ	รำรำ	กุหลาบ	ดำ
8	รถเมล์	ร่วม	นม	รัก	ธรรม	บัญญัติ	รอด
9	บาป	อย่าง	ฝั่ง	ปฏิบัติ	จึงจก	ปลา	จักรยาน
10	ไก่	รัก	ธรรม	บัญญัติ	ซอง	พระเจ้า	เขาวขน
11	ร่วม	ดำ	ครบ	กัวน	มะลิ	ท่า	คม

บทที่ 5

ให้นักเรียนเขียนคำตอบของเปาโลลงไป หากไม่แน่ใจว่าจะตอบตรงกับใจของท่านหรือไม่ก็ให้เปิดดูที่ (ฟิลิปปี 4:12-13)

*** * * * ***

จงถอดรหัสต่อไปนี้ให้เร็วที่สุด ใช้เวลา.....นาที

13	4	17	8	21	4	21	14	1	11	4	20	14		
7	3	4	18	10	12	6	5	4	1					
13	4	17	8	21	4	6	8	12	3	20	12	22	9	2
16	21	14	17	7	15	21	7	3	7	3	4	18	20	20

1	ม	12	ร
2	ว	13	ข
3	ย	14	ะ
4	า	15	ใ
5	ต	16	ท
6	ก	17	พ
7	อ	18	ง
8	เ	19	ม
9	ล	20	น
10	ไ	21	จ
11	ฐ	22	แ

บทที่ 6

จงวงรอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยค้นจากพระคำที่ให้ไว้

1. 1 โครินธ์ 10 : 13 บอกเราว่า

- ก. พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้เราถูกทดลอง
- ข. หากฉันถูกทดลองให้โง่งในการสอบเลข และฉันแพ้โดย
แอบดูคำตอบของเพื่อน พระเจ้าจะไม่ทรงถือสาหาความ
- ค. พระเจ้าจะไม่ให้การทดลองเกิดขึ้นเกินความสามารถที่จะทน
- ง. พระเจ้าทรงทดลองเราเพื่อให้เราเข้มแข็งขึ้น

2. ฟิลิปปี 4 : 19 บอกเราว่า

- ก. คริสเตียนไม่จำเป็นต้องขอสิ่งใดจากพระเจ้า
- ข. แม้ว่าพ่อต้องออกจากงาน ครอบครัวของเราจะไม่อด
- ค. แม้ว่าเราหิวเกือบตาย พระเจ้าก็ยังทรงรักเรา
- ง. พระเจ้าจะประทานจักรยาน บี เอ็ม เอ็กซ์ ให้

3. ฟิลิปปี 1 : 6 บอกเราว่า

- ก. พระเจ้าจะไม่ทรงให้น้ำท่วมโลกอีก
- ข. แม้ว่าเราจะพยายามทำบาป พระเจ้าก็จะไม่ยอมให้เราทำ
- ค. พระเจ้าจะทรงนำและช่วยเหลือเราเสมอ
- ง. พระเจ้าทรงพระกรุณา ถ้าเราขอ เราก็จะได้ บีเอ็มเอ็กซ์
สมใจอยากทีเดียว

4. มาระโก 9 : 23 บอกเราว่า

- ก. ฉันจะบินได้ ถ้าฉันมีความเชื่อพอ
- ข. ฉันจะอธิษฐานขอพระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัยไม่ให้ไฟเผาโลกได้สำเร็จ
- ค. ถ้าฉันอธิษฐานก่อน ฉันจะขโมยเยลลี่จากร้านโดยไม่ถูกจับ
- ง. พระเจ้าทรงสามารถรักษาโรคมะเร็งที่ป้าฉันเป็นได้

5. 1 ยอห์น 1 : 9 บอกเราว่า

- ก. หากฉันโกหก แต่มาสารภาพ พระเจ้าจะทรงยกโทษ
- ข. ฉันทำบาปได้บ่อย ๆ เพราะอย่างไร ๆ พระเจ้าจะทรงยกโทษ
- ค. หากฉันเล่าความผิดของฉันให้เพื่อนฟัง พระเจ้าก็จะทรงยกโทษ
- ง. ถึงทำผิดและไม่สารภาพ พระเจ้าก็ยกโทษ เพราะทรงรักเรา

6. ยอห์น 14 : 3 บอกเราว่า

- ก. คริสเตียนทุกคนจะมีบ้านทองคำอยู่
- ข. อาจไม่มีจักรยานบนสวรรค์
- ค. วันหนึ่งพระเยซูจะรับฉันไปอยู่กับพระองค์
- ง. ทุกคนที่ทำดีจะได้ไปอยู่กับพระเจ้า

บทที่ 7

จงเขียนอธิบายลักษณะของบุคคลต่อไปนี้...

1. มีของดีแต่ไม่ใช้

2. นั่งมองเฉยๆ

3. ใจเป็นปรอท

4. เห็นแล้วจึงลงมือปฏิบัติ

หากเติมอักษรที่ถูกต้องลงไป ก็จะได้พระธรรมที่น่าจดจำ

—	ะ	จ	จ	—	ะ	อ	—	—	ะ	อ	—
เ	—	โ	—	ส	า	—	—	เ	า	อ	—
—	ะ	อ	—	แ	—	ะ	เ	—	—	า	—
ส	อ	า	—	แ	ม	—	า	อ	—	า	—
—	ะ	อ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

สถิติ _____ : 105

พระธรรมข้อนี้มีความหมายต่อชีวิตของนักเรียนอย่างไรบ้าง.....?

บทที่ 8

จงค้นหาพระสัญญาของพระเจ้าจากตารางนำทาง เริ่มจากจุดเริ่มต้น

และตัดอักษร ข,บ,ธ,ส, ออก

ทุกครั้งที่พบ

จุดเริ่ม ↓

ข	ส	ง	บ	ร	น	โ	ด	ท	ย
ใ	ห้	ป	เ	ส	ล	ด	ไ	ร	า
น	ณ	ช	บ	า	อ	ส	ผู้	ง	ล
เ	ร	ว	นี้	มี	บ	ย	ค	ร	ห
ท	บ	ง	ธ	ช	ล	พ	ง	ก	ง
ธ	า	เ	า	ย	ท	บ	อ	เ	ห้
ต	ก	ห	ล	เ	ช	ร	ะ	ร	า

เราเอาชนะซาตานได้อย่างไร จงเขียนวิธีเท่าที่คิดออก

มารเป็นอย่างไร ? วิชยเขียนลักษณะของมารออกมา แต่เมื่อ
ไฟโรจน์มาเห็นเข้า ก็ช่วยตัดออกไปบ้างเพราะไม่ใช่ลักษณะของมาร
ให้นักเรียนช่วยตัดสิ่งที่ไม่ถูกต้องออก และเติมสิ่งที่ถูกต้องลงไป

1. มีเคราะสีดำ
2. มีหาง
3. เกลียดพระเจ้า
4. หน้าแดง
5. มีสามง่ามถือมาด้วย
6. เกลียดคริสเตียน
7. ชั่วร้ายมาก
8. ถ้าเราจะสู้มัน ก็แพ้นะ
9. รู้ความคิดของเรา
10. ทำอะไรก็ได้
11. ปากเท่ารูเข็ม
12.
13.
14.
15.

*
*
*

จำวิชัยได้ไหม ? ""!!!! เขาเคยเขียนลักษณะของมาร และเขียนผิดพลาดหลายข้อ
ทีเดียว ตอนนี้ เขามาเขียนพระลักษณะของพระเจ้า ขอให้นักเรียนช่วยวิชัยอีกครั้ง
คือขีดฆ่าสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (ไพโรจน์เอาออกให้บ้างแล้ว) และให้นักเรียนเพิ่มเติมสิ่งที่นักเรียน
ทราบลงไป

1. ~~ทรงซรา มีริ้วรอยบนพระพักตร์~~
2. มีเคราสีขาว
3. ทรงให้ฟ้าผ่ามนุษย์เมื่อพิโรธ
4. ทรงรู้ทุกสิ่ง
5. ทรงเห็นทุกสิ่ง
6. ทรงรักคนดีเท่านั้น
7. แข็งแรงกว่าซาตาน
8. ไม่เคยหลับ
9. ทรงทำได้ทุกสิ่ง
10. ไม่มุสา
11. ทรงสร้างทุกสิ่ง
12. ทรงเป็นอมตะ
13. ~~ทรงซราลงเรื่อย ๆ~~
14.
15.
16.
17.
18.

บทที่ 11

ให้ดูภาพนี้ดี ๆ

นักเรียนคิดว่า มีอะไรเกิดขึ้นจากภาพ อธิบายตามที่มองเห็น

.....

เป็นไปได้ไหมที่การอธิบายของนักเรียนจะถูกต้อง 100 %

เป็นไปได้ไหมที่การอธิบายผิด ?

การอธิบายภาพของนักเรียนขึ้นอยู่กับความเป็นจริงหรือทฤษฎี ?

อะไรจะช่วยให้รู้ว่า นักเรียนอธิบายได้ถูกต้อง ?

เฮละ ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

วารินกำลังหิวแหม แล้วเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เธอคิดว่าเป็นนิพนธ์จึงรีบวิ่งออกไปรับ แต่มือปัดไปโดนอ่างปลาตกลงมา เธอรีบเอาปลาไปใส่ในถ้วยน้ำ แล้วไปรับโทรศัพท์ ส่วนแมวเป็นกระปุกแมวดินเผา ที่คุณพ่อซื้อให้

คำอธิบายของนักเรียนถูกต้องไหม ?

หากว่านักเรียนมีเวลาพิจารณามากกว่านี้ คิดว่าจะอธิบายถูกไหม?

เมื่ออ่านคำเฉลย นักเรียนได้ข้อมูลมากกว่าการมองแต่ภาพอย่างเดียวไหม ?

ด้วยการดูภาพเพียงอย่างเดียว เราบอกได้ไหมว่า มีอะไรเกิดขึ้นในโลกบ้าง ?

คราวนี้ให้มาดูรูปนี้ดี ๆ โลกของเราเกิดขึ้นได้อย่างไร ?

เราจะทราบใหม่ว่า มีอะไรเกิดขึ้นในโลกบ้างด้วยการเพียงแต่ดูภาพ
อย่างเดียว ?

เราทราบแล้วยังว่า จักรวาลเกิดมาได้อย่างไร?

จงเขียนกำเนิดของจักรวาลเท่าที่ทราบมา

.....

.....

บทที่ 12

นักเรียนทราบว่า

พระเจ้าทรงมีฤทธิมากจาก

พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งจาก.....

พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกแห่งจาก

เอาล่ะ.....มาถอดรหัสกันดีกว่า สดุดี 139 สอนให้เราถึงความยิ่งใหญ่

ของพระเจ้า และบอก

เราว่าพระองค์ทรงห่วงใย

เรามากเพียงไร

จงถอดรหัสออกมา

ให้ถูกต้อง

ก	ข	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ	ฎ
ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ	ด	น
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ
ม	ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ห	ฬ	อ
ฮ	อ	ะ	า	เ	แ	อ	ไ	ใ	โ

๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕
๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕
๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐	๑	๒	๓	๔	๕

บทที่ 13

๐ นักเรียนเคยได้รับคำตอบจากพระเจ้าไหม? ถ้ายัง จงเริ่มต้นที่จะได้รับคำตอบเสียวันนี้

๐ ให้นักเรียนเขียนคำอธิษฐานขอสิ่งที่เฉพาะเจาะจง วันที่เริ่มอธิษฐานและวันที่ได้รับคำตอบ

วันที่ เริ่มอธิษฐาน	คำอธิษฐานขอสิ่งที่เฉพาะเจาะจง	วันที่ ได้รับคำตอบ

นี่คือข้อพระคำซึ่งซ่อนอยู่ในตาราง ให้นักเรียนหาคำทั้งหมดออก โดยวงทุกคำที่อยู่ในข้อนี้

สารการ
 แต่
 พระเจ้า
 พระบิดา
 แห่ง
 พระเยซูคริสต์เจ้า
 ของเรา
 ผู้ทรง
 โปรด
 ประทาน
 พระพร
 ฝ่ายวิญญาณ
 แก่เรา
 นานา
 ประการ
 ใน
 สวรรค์สถาน
 โดย
 พระคริสต์

น	ำ	ช	เ	บุ	ล	ด	แ	ล	ช	วั	พ	
กั	ไ	แ	กั	เ	ร	า	แ	ด	ร	ท	ร	
ส	ฝ	ไ	อ	ป	ช	ค	ท	ุ	า	พ	น	ะ
แ	ด	ง	โ	ด	ร	ร	ก	ด	ง	ก	เ	
ห้	จ	ผ	ด	ท	ไ	ะ	น	ส	ป	ท	ย	
ง	บ	ศ	ย	ไ	ร	ย	ท	ว	น	ต	ช	ู
ท	โ	ช	ว	ป	แ	ช	ค	า	า	ผ	ค	
ท	ด	ย	อ	ส	ป	ฝ	ก	ด	น	แ	ริ	
ร	พ	ว	ก	พ	ง	ส	ไ	ห้	า	ส	ส	
พ	ร	ะ	พ	ร	ค	ผ	ม	อ	ช	ช	ต	
จ	ะ	น	ด	ร	น	ศ	ไ	ด	ย	น	เ	
ส	ค	แ	ร	ค	โ	ฝ	ก	ไ	ด	ช	ุ	จ
ผ	ริ	ว	ป	ท	บ	พ	ร	ะ	เ	จ	า	
ช	ส	ง	ไ	ส	พ	ส	อ	ม	จ	บ	ง	
ว	ด	ม	ฝ	ำ	ย	วิ	ญ	ญ	า	ณ	ช	
ค	พ	ผู้	ไ	รุ	ธ	พ	ช	แ	ย	ศ	โ	
น	ด	ท	ช	ก	ง	พ	ร	ะ	ปี	ด	า	
แ	ล	ร	ธ	า	โ	ป	ฟ	ว	ช	ท	ง	
ช	อ	ง	เ	ร	า	ไ	ส	ใ	น	อ	ม	

นักเรียนทราบใหม่ว่า พระคำตอนนี้นำมาจากหนังสือเล่มใด คำตอบ.....